

DE STER

99E JAARGANG NUMMER 5 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 1999

DE KINDERSTER

OP DE OMSLAG

Vooranslag: Het KGW-embleem, omhoog gehouden door Lai Koean-wen, weerspiegelt de liefde die de leden van de groeiende kerk in Taiwan, het 'prachtige eiland', voor de waarheid koesteren. Zie 'Taiwan: vier decennia van geloof', blz. 28. (Fotograaf: Christopher K. Bigelow.)

OMSLAG DE KINDERSTER

Wallace en Brian Githehu, HLD-pioniers in hun Afrikaanse thuisland. Zie 'Wallace Githehu uit Nairobi (Kenia)', blz. 2. (Fotograaf: Barbara Jean Jones.)

ARTIKELEN

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIDIUM: DE VERPLICHTINGEN VAN HET LEVEN
PRESIDENT GORDON B. HINCKLEY
- 12 'WIJ PRIJZEN HEN ZALIG, DIE VOLHARD HEBBEN'
- 14 ONDERRICHTEN EN LEREN DOOR DE GEEST OUDERLING DALLIN H. OAKS
- 25 HUISBEZOEKBOODSCHAP: GOD SPREEKT DOOR PERSOONLIJKE OPENBARING
TOT ZIJN KINDEREN
- 26 DE ZEGEN VAN KUISHEID VANESSA MOODIE
- 28 TAIWAN: VIER DECENNIA VAN GELOOF CHRISTOPHER K. BIGELOW
- 42 ZEGENINGEN VAN DE TEMPEL: OP DE AARDE EN IN DE EEUWIGHEID

VOOR DE JONGEREN

- 8 IN GELOOF WANDELEN : JONGEREN GETUIGEN VAN DE GOEDHEID
VAN DE HEER
- 39 MORMORANDUM: HEM ALTIJD INDACHTIG ZIJN
- 40 JE TALENTEN ONTDEKKEN EN ONTWIKKELEN
MARISSA D. THOMPSON EN JANNA NIELSEN
- 46 EEN TEMPELBEZOEKER TAMARA LEATHAM BAILEY

DE KINDERSTER

- 2 PARTICIPATIEPERIODE: 'VOLG MIJ' SYDNEY S. REYNOLDS
- 4 VOOR KLEINE VRIENDEN: MICHAEL HELPT VILO WESTWOOD
- 6 HET WONDER VAN ZUSTER STRATTON DIANE K. CAHOON
- 8 VEEL PLEZIER: VOOR EN NA SHAUNA MOONEY KAWASAKI
- 10 VERHAAL: SARA'S HOBBY CHERYL FUSCO
- 13 ZONDIGEN DOOR IETS NIET TE DOEN PRESIDENT JAMES E. FAUST
- 14 VRIENDSCHAP SLUITEN : WALLACE GITHEHU UIT NAIROBI (KENIA)
BARBARA JEAN JONES

ZIE BLZ. 46

ZIE BLZ. 28

ZIE BLZ. 12

ZIE DE KINDERSTER,
BLZ. 14

ZIE BLZ. 26

Mai 1999 99e jaargang Nummer 5
DE STER 99985-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van
Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:

Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Roed der Twaalft:

Boyd K. Packard, Tom Perry, David B. Haight,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dollin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott,
Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Marlin K. Jensen

Adviseurs: Jay E. Jensen, John M. Madsen

Directie afdeling leerplannen:

Hoofdredacteur: Ronald L. Knighlton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:

Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Adjunct-hoofdredacteur: R. Val Johnson
Redacteur: Roger Terry

Assistent-redacteur: Jennifer Greenwood

Rooster: Beth Dayley

Assistent publicaties: Kammie Shakespear

Redactie-assistent: Lonno J. Carter

Afdeling vormgeving:

Leidingsgevend art-director: M. M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Senior vormgever: Sharrl Cook

Vormgever: Todd R. Peterson

Productie-manager: Jane Ann Peters

Productie: Reginald J. Christensen, Thomas S. Groberg,

Dennis Kirby, Jason L. Mumford, Deano L. Sorenson

Digitaal voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):

Directeur: Kay W. Briggs
Distributie-manager: Kris Christensen

Manager: Joyce Hansen

Vertaling:

CPB Vertaalbureau
Heschepod 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestras 64
NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865894

Kopij lijst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:

Administratrice: R. de Kock-Goudberg
Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein

Telefoon: 030-6053804

Fax: 030-6005022

Abonnementprijzen:

Nederland: NLG 22,00 België: BEF 390,00. Het jaar-
abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt
automatisch verlengd. U ontvangt een acceptatiekaart
(België: startings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bildragen en vragen, anders dan voor de rubriek
Kerknieuws naar: International Magazines, 50 East
North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-
3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-
Mag@ldschurch.org

Het kerkelijke tijdschrift verschijnt in het Albanees, Bulgaars,
Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins,
Frans, Indonesisch, Italiaans, Hongaars, Japanees, Koreaans,
Kribol, Koreaans, Lets, Litouws, Nederlands, Noors,
Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch,
Samoans, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans,
Tsjecho, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie
verschilt per taal.)

Uitgever:

©1999 by Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbe-
houden. Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

For Readers in the United States and Canada:
July 1999 vol. 99e no. 5, DE STER (ISSN 1044-3401) is
published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-
day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT
84150. USA subscription price is \$10.00 per year.
Canada, \$15.00. Periodicals Postage Paid at Salt Lake
City, Utah. Sixty days' notice required for change of
address. Include address label from a recent issue; old
and new address must be included. Send USA and
Canadian subscriptions and queries to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368. Subscription help line:
1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard,
American Express) may be taken by phone.

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake
Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368,
Salt Lake City, UT 84126-0368.

DANK UIT MADAGASKAR

Het artikel 'Jeugdwerk — hoe groot is onze vreugde!' in het juninummer van 1998 van *L'Etoile* (Frans) ontroerde mij. Het feit dat een dergelijk artikel is verschenen, is een grote troost. Daardoor lieten kerkleden over de hele wereld hun broeders en zusters in Madagaskar kennen.

Ik heb het tijdschrift aan verscheidene vrienden gegeven die belangstelling tonen voor het evangelie. Sommigen hebben ik toegestemd om naar de zendelingenlessen te luisteren.

Ik wil mijn waardering voor dit tijdschrift uitspreken. Elke keer als ik erin lees, raakt het me. Ik voel in mijn hart dat Joseph Smith echt een profeet van God was.

Fleurette Ranaivojoana,
gemeente Antananarivo 2,
district Antananarivo (Madagaskar)

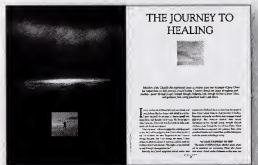
VERZOEK OM HULP BIJ HET STERKEN VAN HET GEZIN

Ik vervul een zending in het zendingsgebied Guatemala-Stad-Zuid. Momenteel ben ik daar werkzaam als gemeentepresident. Onlangs kwam een echtpaar met huwelijksproblemen naar mij toe en vroeg om raad. Ik wendde mij tot de Schriften en probeerde ook informatie te vinden in de *Liahona* (Spaans) die hun van nut zou kunnen zijn. Helaas vond ik in de stapel nummers van de *Liahona* die ik doorkeek niet de hulp die ik zocht. Ik begriep hoe moeilijk het is om op zo weinig bladzijden zoveel onderwerpen te behandelen, maar ik wil u vragen om toch meer artikelen over onderwerpen op het gebied van het

huwelijk en gezinsrelaties op te nemen. Die artikelen zullen een zegen zijn voor hen die proberen te leven zoals de Heer dat wil, in plaats van te leven zoals de wereld.

Ouderling Daniel Joseph Seelos,
zendingsgebied Guatemala-Stad-Zuid
(Guatemala)

Opmerking van de redactie: Wij ontvangen graag suggesties van onze lezers aangaande de inhoud van het tijdschrift. We zijn dankbaar voor de reacties die wij al ontvangen hebben. Hebt u zelf ook ervaringen met, of ideeën voor, het sterken van uw huwelijk en uw gezin, schrijf die dan alstublieft aan ons. Stuur ze naar: International Magazine, 50 East North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Vermeld alstublieft uw adres, telefoonnummer, wijk of gemeente en ring of district.

GODS WIL VRAGEN DOOR GEBED

In het artikel 'De tocht naar genezing' uit het nummer van april 1998 van de *Liahona* (Engels) las ik een stukje met het kopje 'Gebed — "Je hebt niets te verliezen"'. Die woorden raakten mij in mijn hart. Ik besefte dat mijn problemen het thema waren geworden waar al mijn gebeden om draaiden. Sindsdien heb ik dat veranderd, en ben ik mij in mijn gebeden op Gods wil gaan concentreren. Ik heb gemoedsrust en troost gevoeld naarmate ik erkende dat ik Gods wijsheid bij het aanpakken van mijn moeilijkheden nodig had.

Zuster Josephine Valles,
zendingsgebied Naga (Filipijnen)

DE VERPLICHTINGEN VAN HET LEVEN

President Gordon B. Hinckley

Onlangs sprak ik een groep jongelui van studentenleeftijd toe over enkele verplichtingen van het leven waarmee zij zowel nu als in de toekomst geconfronteerd worden. Wat ik met hen besprak, is op verschillende manieren op ieder van ons van toepassing.

Dit zijn de vier verplichtingen die ik wil noemen:

1. *Aan uw beroep.*
2. *Aan uw gezin.*
3. *Aan de kerk.*
4. *Aan uzelf.*

Eén: kies een beroep waar u gelukkig in zult zijn. U zult er de hele toekomst, voor zover dat te voorspellen is, meer dan acht uur per dag aan besteden, en misschien nog wel meer. Kies iets dat u graag doet. Inkomen is belangrijk, maar u hoeft geen multimiljonair te zijn om gelukkig te zijn. In feite loopt u alleen maar meer kans om ongelukkig te zijn als rijkdom uw enige doel wordt. Het zal u tot een slaaf maken. Het zal al uw beslissingen beïnvloeden. U hebt alleen maar genoeg nodig om rond te komen. U hebt genoeg nodig om goed in het onderhoud van uw gezin te voorzien. Het is beter als de man de kostwinner is en de vrouw niet werkt als er kinderen komen. Een uitzondering daarop kan in

Denk er bij het kiezen van een beroep aan dat er nog andere zaken zijn die ook van groot belang zijn. De grootste en moeilijkste taak, en tevens de grootste bevrediging, ligt in het grootbrengen van een goed gezin.

sommige gevallen nodig zijn, maar als u nu verstandige keuzen doet, is het onwaarschijnlijk dat het nodig zal zijn.

Kies een terrein waarop u zich kunt ontwikkelen. U hebt de stimulans nodig van nieuwe initiatieven en nieuwe ambities, van nieuwe ontdekkingen en nieuwe uitdagingen.

Zorg voor een zo goed mogelijk opleiding om u te kwalificeren voor het beroep dat u kiest. In deze wereld is de concurrentie verschrikkelijk. Het vreet aan de mensen. Het vernietigt er vele. Maar we moeten het onder ogen zien; het is iets waar we mee om moeten gaan.

Kies iets dat stimuleert en uw gedachten prikkelt, iets dat u dagelijks de kans biedt om iets te verbeteren aan de samenleving waar u deel van uit gaat maken.

Dit is de geweldige tijd om u voor te bereiden op uw toekomstige werk. Verspil die tijd niet. Maak er gebruik van. Stamp uw hoofd vol met kennis. Neem het in u op. Denk erover na. Maak het een deel van u.

Maar bedenkt bij dit alles dat er buiten een beroep nog andere zaken zijn in het leven die ook van groot belang zijn. De grootste taak, de grootste uitdaging en de grootste bevrediging ligt in het grootbrengen van een goed gezin. En er moet ook tijd zijn om te werken in de kerk. Anders worden deze zeer belangrijke aspecten van uw leven op een te laag pitje gezet.

Het leven heeft er een handje van om ons in ons beroep van het een naar het ander te duwen. Dat zal in

de toekomst mogelijk nog meer voorkomen. De opleiding die u krijgt, kan een stevig fundament worden om een carrière op te bouwen die veel terreinen beslaat.

Twee: een gezin. Elke normale jonge man wil een vrouw. Elke normale jonge vrouw wil een man. Leef zo dat u de partner die u kiest waardig bent. Respecteer hem of haar. Geef hem of haar aanmoediging. Houd van uw partner met heel uw hart.

Het kiezen van uw huwelijks-partner is de belangrijkste beslissing van uw leven.

Er is geen vervanging voor een huwelijk in de tempel. Het is de enige plek onder de hemelen waar het huwelijk voor de eeuwigheid gesloten kan worden. Doe uzelf niet te kort. Doe uw partner niet tekort. Neem geen genoegen met minder. Huw de juiste persoon op de juiste tijd op de juiste plek.

Kies een partner van uw eigen geloof. Het is dan veel waarschijnlijker dat u gelukkig wordt. Kies een partner die u altijd kunt eren en respecteren, een die u zal aanvullen, een die u uw hele hart kunt schenken, al uw liefde, al uw toewijding, al uw trouw. Besluit dat u zich door niets uiteen zult laten drijven, dat niets uw huwelijk zal verstoren. Zorg dat het werkt. Neem u vast voor om het te laten werken. Er zijn al teveel scheidingen waardoor harten gebroken worden en soms zelfs levens vernietigd. Wees elkaar intens trouw.

U zult niet altijd jong en knap of jong en mooi blijven. Er komt een

tijd in het leven waarin u niet meer groeit, maar krimpt. Ik herinner me dat ik laatst tijdens de maaltijd naar mijn vrouw keek. Ik keek over de tafel naar haar handen die eens zo mooi waren, maar die nu zo verveerd en rimpelig zijn. Ik kreeg er tranen van in de ogen. Ik zag beelden voor me uit de tijd dat ze nog een jonge vrouw was. Ik zag haar toen de kinderen nog klein waren en ze nog jong en sterk was, en ze hen overal mee naartoe nam en alles voor hen deed. Ze kookte en naaide, waste en maakte schoon, ging naar hun opvoeringen, las boeken en woonde concerten bij, was in de kerk in allerlei functies werkzaam, en ze was zo vrolijk, mooi en gelukkig.

We zijn nu meer dan 62 jaar getrouwd. Dat is heel lang. We zijn oud en rimpelig geworden. Maar onze wederzijdse liefde, respect en trouw zijn onverminderd sterk. Onze kinderen zijn opgegroeid. We hebben nu kleinkinderen die al groot zijn, en we hebben achterkleinkinderen die ook al aardig groot worden. Ik kan voor ieder van u niet meer wensen dan ik in mijn huwelijk met mijn fijne vrouw gehad heb.

Er is tijd nodig om een goed huwelijk op te bouwen. Er is moeite voor nodig. U moet er hard aan werken. U moet het ontwikkelen. U moet vergeven en vergeten. U moet elkaar volkomen trouw zijn. De meesten onder u zullen trouwen en kinderen krijgen. Zij zullen de bron van uw grootste trots en geluk worden. Dat hoop ik. Voed ze op in liefde. U hoeft ze niet de kamer door te slaan. U hoeft niet boos op ze te

Laat de kerk uw dierbare vriend zijn. Laat haar uw geweldige partner zijn. Werk in elke roeping waartoe u geroepen wordt. Doe wat u gevraagd wordt.

worden. U hoeft alleen maar van ze te houden. Als ze fouten maken, vergeef ze dan en help ze om het niet nog eens te doen. Maar laat ze in u hun trouwste en beste vriend zien, hun voortdurende steun.

Dit kan allemaal lukken als u zich bij het nemen van deze uiterst belangrijke beslissing laat leiden door zowel gebed als instinct, en als u dan een lieve partner kiest die door dik en door dun voor eeuwig de uwe zal zijn.

Drie: werken in de kerk. Laat de kerk uw dierbare vriend zijn. Laat haar uw geweldige partner zijn. Werk in elke roeping waartoe u geroepen wordt. Doe wat u gevraagd wordt.

Elke functie die u uitoefent, zal u nieuwe capaciteiten geven. Ik ben in deze geweldige organisatie in veel functies werkzaam geweest. En elke vorm van dienstbetoon heeft mij zijn eigen beloning gegeven.

Ook hiervoor is uw onzelfzuchtige toewijding nodig, uw niet aflatende trouw en geloof. U zult, voor uw leven om is, in veel functies werkzaam zijn. Sommige mogen onbelangrijk lijken, maar er bestaat in de kerk geen onbelangrijke roeping. Elke roeping is belangrijk. Elke roeping is nodig om het werk voort te sturen. Kijk nooit neer op een taak in de kerk.

Onlangs luisterde ik tijdens de avondmaalsdienst in onze wijk naar

een toespraak. De spreker was jarenlang werkzaam geweest in de functie van bisschop, en in veel andere functies. Maar hij had het over een schitterende taak die zijn vrouw en hij onlangs hadden uitgevoerd: zorgen voor een pasgedoopt lid, een jonge moeder met drie kinderen. Ze gaven haar regelmatig les, eens per week. Zij ontwikkelde haar getuigenis. Ze leerden haar het evangelie in al zijn aspecten. Ze moedigen haar aan in de taken die zij in de wijk kreeg. Ze stonden altijd klaar om haar vragen te beantwoorden, uitleg te geven, leerstellingen die ze niet helemaal begreep te verduidelijken. Ze hadden dat gedaan tot zij en haar kinderen sterk genoeg waren om zich op eigen benen veilig te voelen. De jonge moeder en haar kinderen zijn inmiddels verhuisd naar een andere unit. Maar deze vrouw, die het voorwerp van hun interesse was geworden, blijft hen brieven schrijven vol uitingen van liefde en waardering.

Maak in uw leven ruimte voor de kerk. Laat uw kennis van haar leer groeien. Laat uw begrip van haar organisatie toenemen. Laat uw liefde voor haar eeuwige waarheid steeds sterker worden.

De kerk kan u vragen om offers te brengen. Zij kan u vragen om van het allerbeste te geven wat u te bieden hebt. Dat kost u niets, want u zult merken dat het een investering wordt waar u de rest van uw leven dividend over ontvangt. De kerk is het grote vat van eeuwige waarheid. Omhels het en houd u eraan vast.

Vier: u moet nog aan iets anders denken in uw leven. U hebt tijd nodig om te mediteren en te overpeinen, om na te denken, om u te verbazen over het grote plan van geluk dat de Heer voor zijn kinderen heeft opgesteld. U moet de Schriften lezen. U moet goede literatuur lezen. U moet deel hebben aan de geweldige cultuur die ons allen ter beschikking staat.

Ik heb president David O. McKay eens tegen de leden van de Twaalf horen zeggen: 'Broeders, we besteden niet genoeg tijd aan meditatie.'

Dat geloof ik met heel mijn hart. Ons leven wordt bijzonder druk. We rennen van het een naar het ander. We matten onszelf af door zonder na te denken doelen na te jagen die in hoge mate van voorbijgaande aard zijn. We hebben er recht op om wat tijd met onszelf door te brengen in zelfbeschouwing, in ontwikkeling. Ik herinner me mijn lieve vader toen hij ongeveer zo oud was als ik nu. Hij had een stenen muur in zijn tuin. Het was een laag muurtje, en als het warm weer was, ging hij buiten op de muur zitten. Het scheen mij toe dat hij daar uren zat, nadenkend, mediterend, peinzend over wat hij zou zeggen en schrijven, want hij was een bijzonder begaafd spreker en schrijver. Hij las veel, behoeft op hoge leeftijd. Hij bleef zichzelf ontwikkelen. Het leven was voor hem een groot avontuur in denken.

Uw behoefte hieraan en uw interesse hierin zullen met uw leeftijd variëren. Maar wij allen hebben er een zekere behoefte aan. Ik keur de tijdverspilling af van mensen die

nutteloze tv-programma's kijken. Ik ben niet tegen sport. Ik zie ook graag een goede voetbalwedstrijd of een goede basketbalwedstrijd. Maar ik zie zoveel mannen voor wie sport absoluut een obsessie wordt. Ik ben van mening dat hun leven verrijkt zou worden als ze niet op de bank naar een wedstrijd keken die morgen weer vergeten is, maar zouden lezen, nadenken en peinen.

Het zou ze tot zegen zijn als ze in het donker naar buiten gingen, naar de sterren keken en nadachten over hun rol in het eeuwige plan van de Almachtige. Ik denk dat David alleen onder de sterrenhemel moet zijn geweest toen hij verklaarde:

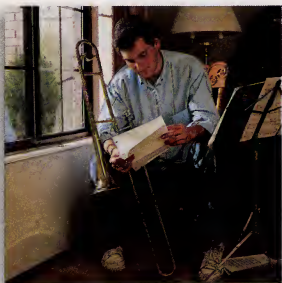
'Aanschouw ik uw hemel, het werk van uw vingers, de maan en de sterren, die Gij bereid hebt:

'Wat is de mens, dat Gij zijner gedentk, en het mensenkind, dat Gij naar hem omziet?

'Toch hebt Gij hem bijna goddelijk gemaakt, en hem met heerlijkheid en luister gekroond' (Psalmen 8:3-5).

Mijn geliefde broeders en zusters in de hele kerk, neem u vast voor om een evenwicht te bewaren in uw leven, om te werken aan een goed beroep waar u grote vreugde in kunt vinden, eerbare kinderen groot te brengen die in rechtschapenheid en geloof zullen leven, onzelfzuchtig werkzaam te zijn in de kerk en daar enorm door te groeien, en af en toe alleen de aspecten van het leven te overpeinen en gewoon eens na te denken en een gebed op te zenden naar God, die ons al dit geweldigs gegeven heeft.

Moge God ieder van ons zegenen. Mogen wij dicht bij de Heer leven, en in geloof voor Hem wandelen. En mogen wij getuigen van zijn goedheid voor ons allen. □

FOTOGRAFIE CRAIG DIMOND

U hebt tijd nodig om te mediteren en te overpeinzen, om na te denken, om u te verbazen over het grote plan van geluk dat de Heer voor zijn kinderen heeft opgesteld. U moet de Schriften lezen. U moet goede literatuur lezen. U moet deel hebben aan de geweldige cultuur die ons allen ter beschikking staat.

FOTOGRAFIE: BRIAN K. KELLY

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Het leven houdt meerdere verplichtingen in, waaronder verplichtingen betreffende:

- ons beroep;
- ons gezin;
- werk in de kerk;
- onszelf.

2. Kies een beroep waarin u met plezier werkzaam kunt zijn.

3. De keuze van een huwelijks-partner is de allerbelangrijkste keuze in uw leven.

4. Laat de kerk uw dierbare vriend zijn. Wees werkzaam in elke roeping die u krijgt.

5. Ieder van ons heeft tijd nodig om te mediteren en na te denken over het grote plan van geluk dat de Heer voor ons heeft opgesteld, tijd om de Schriften te lezen, tijd om deel te hebben aan het goede van onze cultuur.

JONGEREN GETUIGEN VAN DE GOEDHEID VAN DE HEER

In de Boodschap van het Eerste Presidium in deze uitgave van De Ster vraagt president Gordon B. Hinckley ons om 'dicht bij de Heer [te] leven, en in geloof voor Hem [te] wandelen. En mogen wij getuigen van zijn goedheid voor ons allen' (zie 'De verplichtingen van het leven' op blz. 7).

Op de volgende bladzijden geven enkele jonge lezers hun getuigenis en vertellen zij over ervaringen die zij hebben gehad met dicht bij de Heer leven en wandelen in geloof, en danken zij Hem voor die zegeningen.

'MIJN VADER WEER ZIEN'

Diana Mercedes Sandoval

Voordat ik mij op veertienjarige leeftijd liet dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, woonde mijn ouderlijk gezin in een huis dat eigendom was van zuster Gladys, een lid van de kerk. Ik was totaal niet geïnteresseerd in wat zuster Gladys ook over de kerk te zeggen had, want ik meende dat ik gelukkig genoeg was.

Maar toen overleed mijn vader na een slepende ziekte. Mijn moeder en ik hielden met heel ons hart van hem. Door zijn dood waren mijn moeder en ik aan ons lot overgelaten, zowel financieel als geestelijk.

Mijn leven werd gevuld met verbittering en verdriet. Soms meende ik dat God niet van mij hield en dat Hij ons in de steek had gelaten. Mijn moeder moest gaan werken en ik was de hele dag alleen. Ik huilde veel en dacht aan wat we samen met mijn vader hadden gedaan. Ik had niet veel vriendinnen en wilde eigenlijk niets meer.

Maar op een dag vroeg Julian, de zoon van zuster Gladys, of ik met de zendelingen wilde praten. Eerst zei ik nee, maar hij leek zo teleurgesteld dat ik toch toestemde.

G E L O O F

**Diana Mercedes Sandoval (17),
wijk Quiroga,
ring Bogotá-
Tunjuelito (Colombia)**

De zendingen waren vriendelijk en stelden zich aan mij voor. Ze leken zo gelukkig dat ik besloot om de zendingenlessen te volgen.

Tijdens een van de lessen zeiden ze dat ik mijn vader weer kon zien, dat hij plaatsvervangend gedoopt kon worden, en dat we een eeuwig gezin konden worden. Van toen af aan wist ik dat God naar me geluisterd had en dat Hij erg van mij hield. Ik besloot om me te laten dopen.

Na mijn doop wilde ik de waarheid aan mijn moeder vertellen, maar ze was niet geïnteresseerd. We hadden vaak ruzie omdat ik een ander geloof had aangenomen.

Ik bleef bidden en hopen dat mijn moeder zich op een dag zou laten dopen. Na drie jaar en veel gebeden, werd haar hart verzacht en werd ze lid van de kerk. Nu zijn we gelukkig. Het is ons doel om ons in de tempel te laten verzegelen. En alsof we nog niet genoeg zegeningen hadden, is de kerk nu een tempel aan het bouwen in mijn land!

Ik weet dat dit de ware kerk is en dat God heel veel van ons houdt. Ik weet dat ik mijn vader weer zal zien en dat wij een gelukkig, eeuwig gezin kunnen worden.

5

'IK ZAL EEN BETERE VINDEN'

Rui Miguel Simão Sequeira

Niet als altijd kwam ik op 2 mei 1997 om acht uur 's morgens op mijn werk. Ik wilde net aan de slag gaan, toen mijn baas zei dat hij me wilde spreken. In het gesprek voelde ik al aan dat hij me wilde ontslaan. Hij had het over bureaucratische problemen met het uitzendbureau waarvoor ik werkte, en over wetten waar ik niet veel verstand van had.

Uiteindelijk ontsloeg hij me. Ik liep weg en dacht: *Wat zal er nu gebeuren? Als ik thuis kom en vertel dat ik ontslagen ben, zal mijn oma erg teleurgesteld zijn.* Zij en andere familieleden waren afhankelijk van de financiële hulp die ik mijn familie gaf van mijn salaris.

Maar ik bedacht meteen: ik kan tot God bidden. Misschien kon Hij me helpen om diezelfde dag nog werk

**Rui Miguel Simão Sequeira (22),
gemeente Silves,
district Portimão
(Portugal)**

W A N D E L

te vinden. Ik liep naar een bosje, knielde en bad: 'Hemelse Vader, help mij alstublieft om vandaag nog werk te vinden, zodat ik niet naar huis hoeft te gaan en mijn grootmoeder verdrietig zal maken.'

Ik bedankte Hem, stond op en liep door. Ik voelde me al prettiger en dacht *Als ik die baan kwijt ben geraakt, dan komt dat vast doordat ik een betere zal vinden.* Toen ik ongeveer twee kilometer gelopen had, kwam ik langs een bouwplaats waar een vriend van mij werkte. Toen hij me zag, vroeg hij: 'Rui, heb jij niets te doen?'

Ik legde uit wat er gebeurd was, waarop hij zei: 'Als je wilt, kun je hier werken.' Hij was namelijk de voorman. Vanzelfsprekend nam ik zijn aanbod aan.

En zo gebeurde het dat ik om acht uur's morgens ontslagen was, maar rond half tien, maar anderhalf uur

later, al weer werk had. God had mijn gebed verhoord en had me in korte tijd gezegend met een betere baan.

De kracht van gebed is groot.

'IK VERTELDE HEM OVER HET EVANGELIE'

Graciela Guadalupe Núñez Hernández

Toen ik in het tweede jaar van het voortgezet onderwijs zat, maakte ik kennis met een jongen die Marco Aurelio Granados Dávila heette. Hij wilde verkering met me, en wilde langs mijn huis gaan om mijn moeder om toestemming te vragen. Ik zei hem dat leden van onze kerk pas uitgaan als ze zestien zijn. Maar hij bleef aandringen. En elke keer dat hij het probeerde, vertelde ik hem iets meer over het evangelie.

Op een dag raadde mijn moeder me aan om hem bij ons thuis uit te nodigen. Ze praatte met hem, en toen vroegen we hem samen om met ons mee naar de kerk te gaan. Hij stemde toe, en uiteindelijk ging hij de zendingenlessen volgen. Op een gegeven moment vroeg hij of hij van geloof zou moeten veranderen. De zendingen zeiden ja. Dat leek hem niet zo'n goed idee, maar hij ging door met de lessen.

Naarmate hij meer lessen kreeg, groeide zijn verlangen om zich te laten dopen. Jammer genoeg was zijn moeder het land uit. En omdat hij haar toestemming nodig had om zich te laten dopen, duurde het ongeveer een jaar voor hij zich kon laten dopen. Maar intussen ging hij naar het seminarie, naar de bijeenkomsten op zondag en naar jeugdactiviteiten.

Uiteindelijk kwam zijn moeder terug en vroeg hij haar om toestemming. Na een tijdje ging ze akkoord. Hij liet zich dopen op 8 juli 1997.

En nu proberen we allebei om onze vrienden over het evangelie te vertellen.

'HET WAS DUIDELIJK EN ZEKER'

Elton John da Costa Santos

Op een dag in augustus 1989 was ik mijn huishoudelijke karweitjes aan het doen toen mijn moeder me vroeg om te komen luisteren naar een boodschap van twee zendingenzusters van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

**Graciela Guadalupe
Núñez Hernández (15),
wijk Laureles,
ring Celaya (México)**

**Elton John da Costa Santos (18),
wijk Prata,
ring Campina Grande
(Brazilië)**

Hoewel ik nog maar twaalf was, had ik belangstelling voor hun boodschap. De zendingzusters vroegen me te bidden over het Boek van Mormon en de beginselen die ze ons geleerd hadden. Ik zei dat ik dat zou doen.

Toen de zusters terugkwamen voor de volgende les, was mijn moeder niet meer geïnteresseerd. Maar met haar toestemming bleef ik naar ze luisteren. De zusters herinnerden me er altijd aan dat ik moest bidden en mijn hemelse Vader vragen of hun leringen waar waren. Ik nam dat serieus en bad voortdurend, maar er gebeurde niets.

Ik ging twee keer naar de kerk, wat me erg goed beviel. Maar ik was nog steeds niet zeker dat het waar was. Ik zei tegen de zusters dat ik me niet kon laten dopen omdat ik nog geen enkel antwoord had ontvangen. De zusters herhaalden gewoon hun

uitnodiging om me te laten dopen en vroegen me om vuriger te bidden.

Weer nam ik de uitdaging aan en ik bad een hele week vuriger dan voorheen. Misschien kwam het door mijn jonge leeftijd dat ik een heerlijke manifestatie verwachtte. Maar zoiets gebeurde helemaal niet. De zondag brak weer aan en ik zei tegen mezelf dat dit de laatste keer was dat ik naar de kerk zou gaan.

Die dag ging ik naar alle drie bijeenkomsten, als eerste naar de priesterschapsvergadering. Toen ging ik naar de klas Evangeliebeginselen, en uiteindelijk naar de avondmaalsdienst. Halverwege de avondmaalsdienst gebeurde er iets onbeschrijflijk geweldigs. Er begon iets te branden in mijn hart. Ik werd overweldigd door een gevoel van zekerheid zoals ik nog nooit had gehad. Het was een eenvoudig gevoel, maar het was duidelijk en zeker. Het raakte mij

diep in mijn ziel en doordrong mijn hele wezen. Tegen het eind van de dienst was ik een ander persoon. Ik ging naar de zusters toe om te zeggen dat ik klaar was voor de doop.

Ik weet dat onze hemelse Vader onze gebeden hoort als we met een oprechte bedoeling bidden. Hij kent ons allen individueel en Hij weet wanneer het 't goede moment is om onze gebeden te verhoren. □

Hoe is de goedheid van de Heer jou toe zegen geweest? De Ster wil graag van andere jonge lezers horen die ervaring hebben met dicht bij de Heer leven en in geloof met Hem wandelen. Stuur je verhaal naar Youth Articles, International Magazines, 50 East North Temple, Floor 25, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA. Vermeld alsjeblieft de volledige naam van alle personen die je in je artikel noemt, alsmede je adres, telefoonnummer, wijk of gemeente, en ring of district. Voeg zo mogelijk minstens één foto van jezelf bij.

‘Wij prijzen hen zalig, die
volhard hebben’

Zuster Floripes Luzia Damasio
(tweede van links) buiten de São
Paulo-tempel (onder).

zuster Floripes deze reis van vijfhonderd kilometer naar de tempel ondernam.

Geen van die feiten is erg ongevoel — tenzij men iets meer weet van zuster Floripes en haar omstandigheden.

Zuster Floripes is geboren op 13 december 1889, iets meer dan een jaar na de verklaring van mei 1888 waarmee de slaven in Brazilië vrij werden. Haar ouders waren voormalige slaven, die nu als arbeiders werkzaam waren in dienst van de eigenaars van een suikerplantage.

Maar zuster Floripes werd in vrijheid geboren. Ze leerde van haar ouders om een hoge waarde toe te kennen aan het leven, aan vrijheid en aan werk. En van jongs af aan heeft ze gewerkt aan een beter leven. Als jonge vrouw huwde ze Casemiro Jovino da Silva. Ze kregen twaalf kinderen. Hij overleed op zestigjarige leeftijd.

Pas op 11 juli 1993 — ze was toen 103 — liet zuster Floripes zich dopen als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Op 2 december 1994 — ze was toen bijna 105 — reisde ze voor haar eigen begiftiging naar de São Paulo-tempel. En tijdens haar meest recente reis naar de tempel was ze 107!

In de tempel wilde zuster Floripes ook niet rusten. Ze was een beetje moe, maar legde uit dat ze erg blij was om in de tempel te zijn.

Op de laatste dag van de reis, wilde ze graag iets van de stad zien.

Toen ze de straten van São Paulo zag, de winkels en de omgeving, sprak ze bij alles wat nieuw voor haar was haar vreugde erover uit. Ze was onder de indruk van de vele auto's, vliegtuigen en mensen, en legde uit dat ze opgegroeid was met ossenkarren en rijtuigen.

Zuster Floripes is inmiddels 109 en heeft vijf van haar eigen kinderen overleefd. Ze zaait en oogst nog steeds haar eigen voedsel, kookt haar eigen eten en zorgt voor een dochter, ook weduwe, als die ziek is. En ze komt elke zondag vroeg bij het kerkgebouw aan — ondanks het feit dat ze eerst een heel eind moet lopen en dan nog een busrit moet maken om er te komen.

Zuster Floripes geeft niet makkelijk toe aan de ergernissen en moeilijkheden van het leven. Ook al is haar rug krom geworden in de loop der tijden, ze toont grote vastbeslotenheid en doorzettingsvermogen en is een voorbeeld van iemand die gelukkig is door een rechtschapen levenswijze. Ze bidt voor haar gemeenteleden en moedigt ze constant aan om de Geest bij zich te houden. Komen haar huisbezoeksters langs, dan vraagt ze hun om haar uit het Boek van Mormon voor te lezen.

Zuster Floripes is, zoals Jakobus heeft geschreven, 'een voorbeeld van gelatenheid en geduld'. En, zoals Jakobus ook heeft geschreven, 'wij prijzen hen zalig die volhard hebben' (Jakobus 5:10-11). □

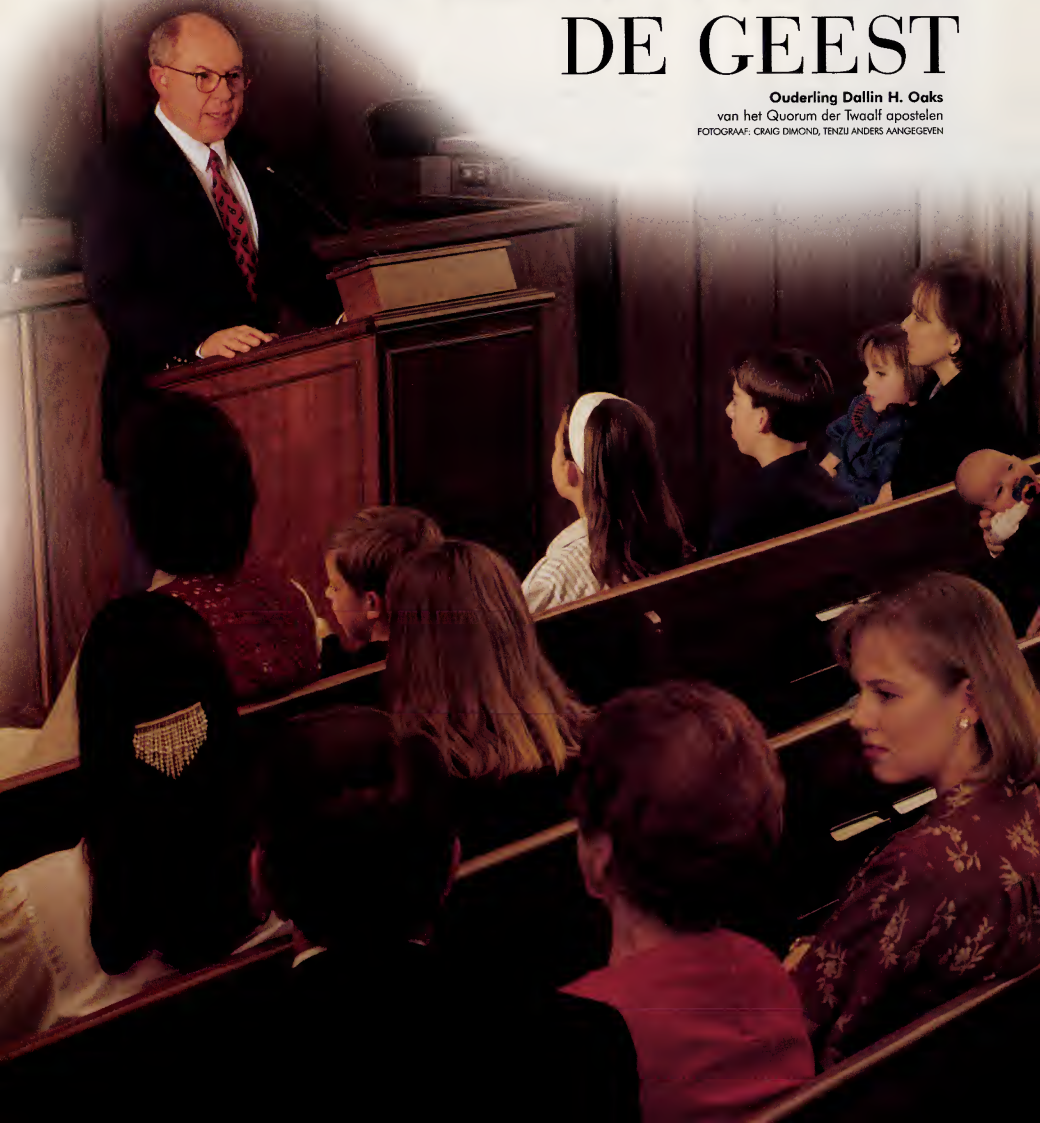
Nog niet zo lang geleden kwam zuster Floripes Luzia Damasio met andere leden van de gemeente João Monlevade uit de ring Belo Horizonte (Brazilië) bij de São Paulo-tempel aan. Tijdens die tempelreis van 3 tot en met 7 juni 1997 woonde ze drie diensten bij per dag, en op een dag zelfs vier. Tijdens die reis werd ze verzegeld aan haar overleden echtgenoot en aan andere familieleden — inclusief haar dochter, Maria Raimundo, die haar eigen begiftiging ontving. Het was de derde keer sinds haar doop in 1993 dat

ONDERRICHTEN EN LEREN DOOR DE GEEST

Ouderling Dallin H. Oaks

van het Quorum der Twaalf apostelen

FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND, TENZU ANDERS AANGEGEVEN

ALS WE ONDERRICHTEN EN
LEREN OP DE WIJZE VAN DE
HEER, ZAL HIJ ZIJN GEEST
STUREN OM ONS OP TE
BOUWEN EN TE
VERLICHTEN.

In 1831 ontving de profeet Joseph Smith een openbaring die wij kennen als 'de wet van de kerk'. Daarin gebod de Heer: '(. . .) en indien gij de Geest niet ontvangt, [zult] gij niet onderwijzen' (Leer en Verbonden 42:14). Een paar maanden later ontving de profeet verdere instructies over dit onderwerp. We kunnen ze terugvinden in afdeling 50 van de Leer en Verbonden.

'Waartoe waart gij geordend?

'Om mijn evangelie te prediken door de Geest, namelijk de Trooster, die werd uitgezonden om de waarheid te onderwijzen. (. . .)

'Daarom begrijpen hij, die predikt, en hij, die ontvangt, elkander en worden beiden opgebouwd, en zij verheugen zich te zamen' (LV 50:13-14, 21-22).

Deze bekende teksten weerspiegelen de kern van al het onderricht in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ze zijn zo bekend dat ze haast spreekwoordelijk zijn geworden en toch bestaat het gevaar dat we ze gebruiken zonder ze goed te begrijpen. Daarom wil ik uitleggen wat het betekent om door de Geest, de Heilige Geest, te onderrichten en hoe we onszelf daarop kunnen voorbereiden. Ik wil ook een paar beginselen van inspiratie bespreken.

HET BELANG VAN ONDERRICHTEN DOOR DE GEEST

De Heer heeft duidelijk gemaakt hoe belangrijk het is om door de Geest te onderrichten. Hij heeft gezegd: 'Indien gij de Geest niet ontvangt, [zult] gij niet onderwijzen' (LV 42:14). Door het volgende eenvoudige feit voor ogen te houden, begrijpen we het belang van dit gebod: Als we de wereld ingaan om het evangelie van Jezus

Christus te verkondigen, zullen we veel mensen ontmoeten die een hogere opleiding hebben dan wij. Iedere predikant is meer geschoold in theologie dan wij. Wij hebben geen geschoolde geestelijkheid. We hebben geen theologische opleiding. Sommigen van ons hebben zelfs nog nooit gehoord van onderwerpen waar betaalde predikanten jaren voor geleerd hebben.

Onze zendingen ontmoeten mensen die filosofie en metafysica, geschiedenis en vreemde talen, natuur- en kunstwetenschappen hebben gestudeerd. Ze ontmoeten mensen met een hogere opleiding dan zichzelf. Hoe kunnen ze, met dat voor ogen, verwachten hun zending te vervullen als ze niet de Geest van de Heer bij zich hebben en als ze niet onder leiding van de Geest prediken?

In dat opzicht kunnen we de wereld niet evenaren. Als we onze roeping willen vervullen, moeten we op de wijze van de Heer prediken.

Als de Geest van de Heer ons leidt, kunnen we een ieder waar ter wereld ook het evangelie verkondigen, hoe hoog zijn opleiding ook is. De Heer weet meer dan wie dan ook en als wij zijn dienstknechten zijn en door zijn Geest geleid worden, dan kunnen we zijn heilsboodschap aan iedere ziel verkondigen.

President Joseph Fielding heeft gezegd: 'De Geest van God die spreekt tegen de geest der mensen heeft de macht de waarheid doeltreffender en duidelijker over te brengen, dan die waarheid kan worden overgebracht door persoonlijk contact, zelfs met hemelse wezens. Door de Heilige Geest wordt de waarheid met iedere vezel van het lichaam verweven zodat

men deze waarheid niet kan vergeten.' (De leer tot zaligmaking, deel 1, blz. 51.)

Afdeling 50 van de Leer en Verbonden is de belangrijkste openbaring over onderrichten door de Geest. Daar vertelt de Heer de ouderlingen van de kerk dat ze geordend zijn om '[zijn] evangelie te prediken door de Geest, namelijk de Trooster, die werd uitgezonden om de waarheid te onderwijzen' (vs. 14).

Vervolgens stelt de Heer een ieder die is geordend en aangesteld om het woord van waarheid door de Geest te prediken, deze vraag: 'Predikt [gij het woord] door de Geest der waarheid of op een andere wijze?' (Vs. 17.) Met andere woorden als we deze woorden op onze eigen situatie toepassen: prediken wij door de Geest of door ons eigen verstand?

Afdeling 50 leert ons dat als we door de Geest prediken, degene die we onderrichten het woord door de Geest kan ontvangen. Zowel degene die onderricht als degene die onderricht wordt 'worden (...) opgebouwd, en zij verheugen zich te zamen' (zie vss. 21–22).

In dezelfde afdeling kunnen we echter ook lezen: 'Indien het op een andere wijze geschiedt, dan is het niet van God' (vs. 20).

Dat is een geweldige leerstelling. Als we op de wijze van de Heer onderrichten, kan Hij ons zijn Geest sturen om degene die we onderrichten op te bouwen en te verlichten. Als we het niet op zijn wijze doen — als we door onze

Totdat hij geroepen werd om te prediken, moest Hyrum Smith zich voorbereiden: 'Tracht niet mijn woord te verkondigen,' zei de Heer, 'maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan zult gij, indien gij dit verlangt, mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen.'

eigen kennis en ons eigen intellect onderrichten en als we ons vastklampen aan onze eigen voorbereidingen of de wijsheid en woorden van een ander — 'dan is het niet van God'.

Ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft dit beginsel op de volgende manier onder woorden gebracht:

'Als u het woord der waarheid — luister nu goed naar wat ik zeg: alles wat u zegt, is waar, alles klopt

en is juist — niet door de Geest onderricht, is het niet van God. Welke andere manier is er dan om te onderrichten? Dat is kennelijk onderrichten door de kracht van het intellect.

'Stel dat ik vanavond door de kracht van het intellect een geweldige boodschap zou brengen over onderrichten, zonder dat de Geest van God mij zou leiden. Stel dat elk woord dat ik zou zeggen waar was, zonder één fout, maar dat het alleen een intellectuele verhandeling zou zijn, dan leert de openbaring ons: "Indien het op een andere wijze geschiedt, dan is het niet van God" (LV 50:18).

'Of met andere woorden: het is niet God die deze boodschap door mij heeft verkondigd, want ik bracht haar door de kracht van het intellect en niet door de kracht van Gods Geest. Intellectuele zaken — rede en logica — kunnen goed zijn en de weg bereiden en onder bepaalde omstandigheden het verstand voorbereiden om de Geest te ontvangen. Maar bekering komt alleen door de kracht van de Geest en de waarheid dringt alleen door in het hart van de mensen als ze door de kracht van de Geest is onderricht.' (*The Foolishness of Teaching* [brochure, 1981], blz. 9.)

Als we vertrouwen op discussie- of verkooptechnieken of groepspsychologie, dan prediken we het evangelie op een andere wijze en dat is niet van God.

We moeten het evangelie door de Geest onderrichten en we

Onderrichten door de Geest vereist ten eerste dat we de geboden onderhouden en rein voor God zijn zodat zijn Geest in onze persoonlijke tempel kan verblijven.

moeten van de waarheid getuigen. Als we dat doen, zal de Heilige Geest tot de oprechte zoeker getuigen dat wat hij heeft gehoord, waar is.

Intellectuele zaken — rede en logica — kunnen de weg voorbereiden en ons bij onze voorbereiding helpen. Maar als we ons er aan vastklampen in plaats van aan de Geest van de Heer, prediken we het evangelie niet op de wijze van de Heer.

De Heer benadrukte die waarheid toen Hij zei: 'Stel uw vertrouwen in die Geest, die u aanspoort goed te doen, ja, rechtvaardig te handelen, ootmoedig te wandelen, rechtvaardig te oordelen; dit is mijn Geest' (LV 11:12).

Dat is de wijze waarop we het evangelie moeten onderrichten.

HOE DOOR DE GEEST TE ONDERRICHTEN

Onderrichten door de Geest vereist dat we de geboden onderhouden en rein voor God zijn zodat zijn Geest in onze persoonlijke tempel kan verblijven. Dit beginsel staat in veel teksten en wordt door alle levende profeten onderricht.

We weten dat de Geest van de Heer niet in een onreine tempel kan verblijven (zie 1 Korintiërs 3:16-17). We moeten onszelf

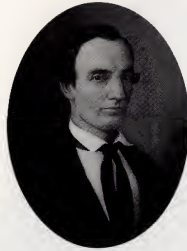
daarom reinigen door ons van onze zonden te bekeren en ze waar nodig te belijden en door onreine daden en gedachten te vermijden.

De noodzaak de geboden te onderhouden en rein te zijn, blijkt ook uit de avondmaalsgebeden die we iedere week horen. Volgens de woorden van deze gebeden, getuigen we, als we van het avondmaal nemen, bereid te zijn om zijn naam op ons te nemen. Dat is een uiterst heilige belofte. We getuigen ook dat we zijn geboden zullen onderhouden en Hem altijd indachtig zullen zijn. Het spreekt voor zich dat degenen die zich aan de belofte houden om de zoon van God altijd indachtig te zijn, zijn naam niet ijdel zullen gebruiken en geen grove taal zullen uitslaan of zich opzettelijk zullen blootstellen aan omstandigheden of invloeden die het onmogelijk maken de Zoon van God altijd indachtig te zijn.

We doen dat, zoals in het gebed staat, zodat we altijd 'zijn Geest met [ons] mogen hebben' (LV 20:77).

Wij kunnen de Heilige Geest — het middel tot persoonlijke openbaring — niet bij ons hebben als we in overtreding zijn, of boos of in opstand tegen de door God gekozen leiders.

De beste manier om de Geest van openbaring bij ons te hebben, is door te luisteren naar de woorden die onder invloed van de Heilige Geest gesproken worden, en die te bestuderen. Met andere woorden: we verkrijgen de Geest door naar de toespoken van geïnspireerde leiders

Uit openbaringen

**aan Oliver Cowdery leren
we dat God zijn zoons
en dochters onderricht door
de macht van zijn Geest,
die hun verstand verlicht
en vrede tot hun ziel
spreekt.**

te luisteren en hun woorden en die uit de Schriften te bestuderen.

Samenvattend: de Geest van de Heer, die het middel tot openbaring is, zal niet in een onreine tempel verblijven en als we die Geest bij ons willen hebben, moeten we de geboden van God gehoorzamen en onszelf in gedachte en daad rein houden.

VOORBEREIDING

Als we ons toe willen wijden aan het werk van de Heer, moeten we hard werken aan onze voorbereiding.

Hyrum Smith leerde dat al in mei 1829, kort na de herstelling van het Aäronisch priesterschap en bijna een jaar voor de oprichting van de kerk. De Heer gaf hem een openbaring door zijn broer, de

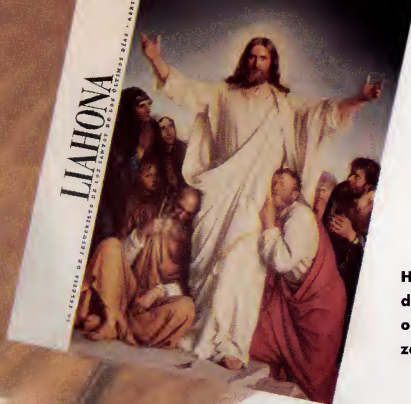
profeet Joseph Smith. Daarin werd Hyrum verteld dat hij nog niet geroepen was om te prediken. En tot hij geroepen werd, moest hij de geboden van de Heer onderhouden en zich voorbereiden. De Heer zei:

'Tracht niet mijn woord te verkondigen, maar tracht eerst mijn woord te verkrijgen, en dan zal uw tong worden losgemaakt; dan zult gij, indien gij dit verlangt, mijn Geest en mijn woord hebben, ja, de macht Gods om mensen te overtuigen.

'Doch zwijg nu, bestudeer mijn woord, dat onder de mensenkinderen is uitgegaan, en bestudeer eveneens mijn woord, dat onder de mensenkinderen te voorschijn zal komen, of dat nu wordt vertaald, ja, totdat gij alles hebt verkregen, dat Ik de mensenkinderen in dit geslacht zal toestaan, en dan zullen alle dingen daaraan worden toegevoegd' (LV 11:21–22).

Een paar jaar later gaf de Heer in Kirtland (Ohio) de heiligen verdere instructies in een openbaring over het priesterschap: 'Evenmin moet gij u van te voren bezorgd maken over hetgeen gij zult zeggen; maar verzamelt steeds als schatten de woorden des levens in uw gedachten, en op het juiste ogenblik zal u datgene worden gegeven, dat een ieder moet worden toegemeten' (LV 84:85).

Samengevat: de opdracht van de Heer om door de Geest te onderrichten, ontslaat ons niet in het minst van de noodzaak ons voor te bereiden. Uit de voorgaande teksten

Het gebod van de Heer om door de Geest te onderrichten, ontslaat ons niet in het minst van de noodzaak om ons voor te bereiden.

blijkt duidelijk dat de Heer dat heeft benadrukt.

We moeten de Schriften bestuderen. We moeten de leringen van de levende profeten bestuderen. We moeten alles leren en al het mogelijke doen om onszelf achtenswaardig en begrijpelijk te maken voor onze kinderen, onze leerlingen en onze onderzoekers. Dat betekent ook dat we er netjes uit moeten zien, duidelijk moeten spreken en moeten weten hoe we voorkomen dat we mensen beledigen door gebrek aan kennis van hun cultuur en hun persoonlijke en gezinsomstandigheden. Dat en nog veel meer is een deel van onze voorbereiding. En voorbereiding is een vereiste om te kunnen onderrichten door de Geest.

GELEID WORDEN DOOR DE GEEST

Het volgende beginsel is het verlangen te hebben om door de Geest geleid te worden en daarom bereid te zijn onze eigen voorbereidingen aan de kant te zetten en ons door de Geest te laten leiden. Dat is een moeilijk beginsel om te begrijpen en nog moeilijker om toe te passen.

Toen ik in het verleden geprobeerd heb dit beginsel uit te leggen, merkte ik dat sommigen het als excuus gebruiken om zich niet voor

Vaak komt de openbaring van de Heer pas als we de aangelegenheid in onze gedachten hebben uitgevorst.

te bereiden. Ze denken: 'Misschien hoef ik me wel helemaal niet voor te bereiden, omdat de Geest me misschien toch wel inspireert om de toespraak die ik heb voorbereid naast me neer te leggen'. Die benadering is geen voorbeeld van 'de woorden des levens [als schatten] in uw gedachten' verzamelen.

We moeten ons voortdurend voorbereiden door de leringen van het evangelie als schatten in onze gedachten te verzamelen. Als ons gevraagd wordt om een toespraak te houden of een les te geven, moeten we ons doelgericht voorbereiden. Meestal zullen we gewoon doorgaan met onze voorbereidingen. Maar soms zullen we een duidelijk gevoel krijgen om iets weg te laten of iets toe te voegen. We moeten ons zorgvuldig voorbereiden, maar ons niet alleen maar aan onze voorbereidingen vasthouden.

INGEVINGEN VAN DE GEEST

Ik heb een aantal beginselen besproken die noodzakelijk zijn om door de Geest te kunnen onderrichten. Nu wil ik een paar beginselen van openbaring bespreken die van toepassing zijn op iedereen — zowel op degene die onderricht, als op degene die onderricht ontvangt, en op ieder lid van de kerk.

Op zijn eigen tijd en op zijn eigen wijze. Op de eerste plaats moeten we beseffen dat de Heer op zijn eigen tijd en wijze tot ons spreekt door de Geest. Veel mensen begrijpen dit beginsel niet. Ze denken dat ze de Heer kunnen vragen wanneer zij er klaar voor zijn en het hen uitkomt en dat Hij dan onmiddellijk zal reageren op de manier die zij voorschrijven. Zo gaat het niet met openbaringen.

Toen ik ongeveer zeventien jaar geleden aan de Brigham Young University werkte, waren we plannen aan het maken om de president van de Verenigde Staten uit te nodigen om te komen spreken. We hadden bepaalde dagen in gedachten die ons goed uitkwamen, en we hadden een aantal zaken bedacht die hij zou moeten zeggen tijdens zijn verblijf. Maar we waren allemaal slim genoeg om te beseffen dat we de hoogste autoriteit in de Verenigde Staten niet konden uitnodigen om naar BYU te komen — en voor 26.000 mensen te spreken — en hem onze eisen op te leggen.

We wisten dat hij niet zou komen als we hem niet zouden uitnodigen, maar we wisten ook dat als we hem wel zouden uitnodigen we in feite zouden moeten zeggen: 'U bent welkom wanneer het u schikt en we nodigen u uit datgene te zeggen en doen wat u wilt. We zullen onze agenda aan uw bezoek aanpassen'.

Als dat de manier is waarop een gemeenschap van 26.000 mensen

Het was 'na vele dagen'
van gehoorzaamheid dat een
engel aan Adam verscheen
om hem de wet van offerande
uit te leggen.

de hoogste autoriteit van een land moet benaderen, dan is het niet vreemd dat één persoon — hoe belangrijk ook — in geen positie verkeert om de allerhoogste autoriteit van het universum voor te schrijven wanneer Hij kan komen.

Dit is daadwerkelijk het beginsel dat de Heer in de grote openbaring in afdeling 88 van de Leer en Verbonden bedoelde. Hij zei: 'Nadert tot Mij, en Ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan' (vs. 63).

Verder heeft de Heer gezegd dat als ons oog alleen op zijn eer is gericht, ons hele lichaam vervuld zal zijn van licht en we in staat zullen zijn alle dingen te begrijpen (zie vs. 67). Zijn gebod gaat verder met deze grote belofte: 'Heiligt u daarom, opdat uw gemoed oprecht voor God worde, en de dagen zullen

komen, dat gij Hem zult zien; want Hij zal zijn aangezicht voor u ontsluiëren, en het zal in zijn tijd geschieden, en op zijn wijze, en overeenkomstig zijn wil' (vs. 68; cursivering toegevoegd).

Het beginsel in deze afdeling geldt voor iedere vorm van openbaring: 'En het zal in zijn tijd geschieden, en op zijn wijze, en overeenkomstig zijn wil'. We kunnen geestelijke zaken niet afdwingen.

In de meeste gevallen is 'zijn wijze' niet een donderstem of een verblindend licht, maar wat de Schriften de 'stille zachte stem' noemen (1 Nephi 17:45; LV 85:6). Sommigen hebben dit beginsel verkeerd begrepen. Daardoor hebben ze uitsluitend gewacht op de grote manifestaties uit de Schriften en hebben ze de stille zachte stem die tot hen sprak over het hoofd gezien. Het is alsof ze alleen iets willen leren van een leraar die schreeuwt, en weigeren te luisteren naar de verstandigste les als die gefluisterd wordt.

We moeten beseffen dat de Heer zelden hardop tot ons spreekt. Zijn boodschap komt meestal in een flusterling.

Openbaring brengt verlichting en gemoedsrust. Eén van de duidelijkste lessen over hoe de Geest tot ons spreekt, staat in afdeling 8 van de Leer en Verbonden, een openbaring die Oliver Cowdery in april 1829 in Harmony (Pennsylvania) ontving. De Heer zegt tegen hem:

'Ja, zie, Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en in uw hart wonen.

'Welnu, dit is de Geest van openbaring' (vss. 2-3; cursivering toegevoegd).

Tevens heeft de profeet Joseph Smith de Geest van openbaring 'zuivere intelligentie' genoemd die u 'onverwachte ideeën [zal] geven.' (Zie *Leringen van de profeet Joseph Smith*, blz. 133.)

In een andere openbaring herinnerde de Heer Oliver Cowdery eraan dat hij Hem vragen had gesteld, en zegt 'zo dikwijls als gij [Mij] hebt gevraagd, hebt gij onderricht van mijn Geest ontvangen' (LV 6:14). Hoe ontving hij dat onderricht? De Heer zegt: 'Zie, gij weet, dat gij Mij hebt gevraagd, en Ik heb uw verstand verlicht' (LV 6:15; cursivering toegevoegd). De Heer herhaalde deze zelfde les in een openbaring aan Hyrum Smith: 'Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik zal u van mijn Geest mededelen, die uw verstand zal verlichten en uw ziel met vreugde vervullen' (LV 11:13; cursivering toegevoegd). Deze teksten geven een geweldige beschrijving van de manier waarop de Heer tot ons spreekt door zijn Geest.

De Heer herinnerde Oliver Cowdery verder aan de tijd dat hij gebeden had om 'de waarheid van deze dingen' te mogen weten (LV 6:22). En Hij beschreef hoe Hij dat gebed had beantwoord en Oliver een openbaring had gegeven:

'Schonk Ik u geen vrede in uw gemoed aangaande de aangelegenheid? Welk groter getuigenis kunt gij ontvangen dan dat van God' (LV 6:23; cursivering toegevoegd).

Uit deze openbaringen kunnen we leren dat God zijn zoons en dochters onderricht door de macht van zijn Geest, die hun verstand verlicht en hun vrede geeft aangaande de aangelegenheid waarom zij bidden.

Openbaring is een gevoel. We kunnen ook uit de bovengenoemde openbaringen leren dat door de Geest onderricht worden een actief proces is. Vaak komt de openbaring pas als we alles in ons verstand hebben uitgevorst. Dan krijgen we een bevestiging.

De Heer beschreef dit proces in een andere openbaring die Oliver Cowdery in april 1829 in Harmony (Pennsylvania) ontving. Hij legde Oliver uit waarom hij niet in staat was geweest het Boek van Mormon te vertalen:

'Zie, gij hebt het niet begrepen; gij hebt verondersteld, dat Ik het u zou geven, als gij u er niet verder over zoudt bekommeren, dan alleen Mij te bidden.

'Doch zie, Ik zeg u, dat gij het in uw gedachten moet uitvoeren; dan moet gij Mij vragen of het juist is, en indien het juist is, zal Ik uw boezem in u doen branden; daaraan zult gij gevoelen, dat het juist is' (LV 9:7-8; cursivering toegevoegd).

Dit is misschien wel een van de belangrijkste en meest verkeerd begrepen leringen in de hele Leer

en Verbonden. De leringen van de Geest komen vaak als een gevoel. Het is uitermate belangrijk dat te weten en toch begrijpen velen niet wat het betekent. Ik heb mensen ontmoet die mij vertelden dat ze nog nooit een getuigenis van de Heilige Geest hebben ontvangen omdat ze nog nooit hun boezem in zich voelden 'branden'.

Wat betekent 'boezem doen branden'? Is het bijvoorbeeld calorische warmte die vrijkomt bij verbranding? Als dat het is, dan heb ik nog nooit een brandend gevoel in mijn boezem gehad. Het is duidelijk dat het woord 'branden' in de Schriften een gevoel van rust en sereniteit betekent. Dat is het getuigenis dat velen ontvangen. Dat is de manier waarop openbaring werkt.

De stille zachte stem is echt precies wat er staat: 'stil' en 'zacht'.

'De taal van rust, waarmee de Heer spreekt, geeft een gevoel van stil vertrouwen, bemoediging en warmte. Ze is zacht en stil, liefdevol en zoet; ze is gematigd en vriendelijk; ze is vreedzaam en kenmerkt zich door blijdschap, vreugde, en gevoelens van liefde.' (Joseph Fielding McConkie en Robert L. Millet, *The Holy Ghost* [1989], 14.)

Een persoonlijke ervaring laat zien hoe de Geest ons door gevoelens onderricht, zelfs diegenen die niet bekend zijn met het proces van openbaring.

Ongeveer 11 jaar geleden bezochten drie gekozen afgevaar-

digden van de Opperste Sovjet Salt Lake City. Ik was een van hun gastheren op Temple Square. Ik nam hen mee naar het Bezoekerscentrum-Noord om de schilderijen en het Christus beeld te bekijken. Vervolgens gingen we naar de Tabernakel waar ze de zondagochtend-uitzending van het Mormoons Tabernakelkoor hoorden.

Na afloop sprak een aantal van ons met hen in een conferentiezaal op Temple Square. We vertelden hun wat over de kerk. Toen sprak Konstantin Loebentsjenko, het hoofd van de delegatie, tot ons. Ik maakte aantekeningen terwijl de tolk zijn woorden vertaalde: 'Voordat ik hier naartoe kwam, dacht ik dat de mormoonse kerk een uitermate conservatieve organisatie van fanatiekelingen was. Maar na het zien van de prachtige schilderijen en het beeld in uw bezoekerscentrum en de prachtige achtergrond waartegen het koor zong en nadat ik het koor en het orgel heb gehoord, heb ik een nieuw inzicht in uw kerk gekregen'.

Wat me het meest aansprak, waren zijn gevoelens: 'Sinds ik in de Verenigde Staten ben, vragen de mensen mij wat de meeste indruk op me heeft gemaakt. Dat kan ik u nu vertellen. Het is het gezang van uw koor. Ik houd van orgel- en koormuziek en ben in mijn land naar veel uitvoeringen geweest. Toen het koor zong, raakte me dat diep. Ook al spreek ik geen Engels, ik voelde dat zij op een oprechte

De Heer heeft

gezegd: 'Nadert tot Mij, en ik zal tot u naderen; zoekt Mij naarstig, en gij zult Mij vinden; bidt, en gij zult ontvangen; klopt, en u zal worden opengedaan'.

manier mijn gevoelens vertolkten. Mijn relatie met God werd met aardse gevoelens door hun gezang weergegeven'.

Deze sovjetwetgever had een gevoel en kon het zo weergeven dat ik besepte dat hij een getuigenis van de Geest had ontvangen.

Openbaring is niet continu. De Heer stelt altijd grenzen aan hoe vaak Hij door zijn Geest tot ons spreekt. Sommigen zijn misleid doordat ze dit niet begrepen en te vaak een openbaring verwachtten.

Ouderling Boyd K. Packer van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft over de wijze waarop de Heilige Geest werkt, gezegd: 'Ik heb geleerd dat we niet erg vaak sterke, indrukwekkende geestelijke erva-

ringen ontvangen.' (*That All May Be Edified* [1982], blz. 337.)

Openbaringen van God — de leringen en instructies van de Geest — komen niet continu. We geloven in voortdurende openbaring, maar niet in continue openbaring. Vaak laat de Heer het aan onszelf over om oplossingen te vinden zonder de influisteringen en uitdrukkelijke leiding van de Geest. Dat is één van de ervaringen die we in het sterfelijk leven moeten opdoen. Gelukkig waakt de Heiland altijd over ons en als ons oordeel ons tot ongeoorloofde daden leidt en we naar de stille zachte stem luisteren, dan zal de Heer ons tegenhouden door de ingevingen van de Heilige Geest.

Denk maar eens aan wat er met onze eerste ouders gebeurde nadat ze uit de Hof van Eden en de tegenwoordigheid van de Heer waren verdreven. De Heer had Adam een gebod gegeven dat hij de eerstelingen van zijn kudde moest offeren. Adam gehoorzaamde. Sprak de Heer meteen met hem? In de Schriften staat: 'En na vele dagen verscheen er een engel des Heeren aan Adam' (Mozes 5:6; cursivering toegevoegd).

William E. Berrett, een van onze beste evangelielerkrachten, heeft over continue openbaring gezegd: 'Zij die bidden dat de Geest hen onmiddellijk bij iedere kleinigheid moge leiden, stellen zich open voor valse geesten die altijd klaar schijnen te staan om onze smeekbeden te beantwoorden en ons te

verwarren. (. . .) Ik ben tot de ontdekking gekomen dat de mensen die het meest verward zijn in de kerk, diegenen zijn die voor alles persoonlijke openbaring zoeken. Ze willen in alles wat zij doen van zonsopgang tot zonsondergang een persoonlijke bevestiging van de Geest ontvangen. Ik zeg dat ze de meest verwarde mensen in de kerk zijn omdat ze soms een antwoord uit de verkeerde bron ontvangen.' (Geciteerd in *The Holy Ghost*, blz. 29–30.)

Ik ben het ook met het volgende eens: 'Er zijn grote gevaren verbonden aan hen die beweren continue inspiratie van de Geest van openbaring te ontvangen. Vaak vinden zij het niet nodig om te luisteren naar de raad en aanwijzingen van hun priesterschapsleiders. Vaak vinden ze zichzelf te goed om terecht geweest te worden. Het is logisch dat degenen die denken regelmatig contact te hebben met engelen en verschillende verhoogde wezens een beetje in de war raken door de raad van hun bisschop of ringpresident. Ze zijn slechts een klein stukje verwijderd van sektarisch gedrag waarin ze zich zowel boven de wetten van de kerk als die van het land stellen.' (*The Holy Ghost*, blz. 31.)

Openbaring en getuigenis. Er kunnen mensen visioenen ontvangen. Er kunnen mensen stemmen van de andere kant van de sluier horen. Dat weet ik. Maar dat is uitzonderlijk. En zij die deze

grote en uitzonderlijke ervaringen krijgen, spreken er zelden publiekelijk over omdat de Heer ons dat verboden heeft (zie LV 63:64) en omdat we begrijpen dat de kanalen van openbaring gesloten zullen worden als we die zaken aan de wereld tonen.

De meeste openbaringen die leiders en leden van de kerk ontvangen, komen eerder door de stille zachte stem of door een gevoel dan door een visioen of een stem die duidelijk hoorbare woorden spreekt. Ik getuig van de waarachtigheid van dat soort openbaringen. Ik ben er mee vertrouwd geraakt omdat het de wijze is waarop de Heer mij, zelfs dagelijks, leidt in zijn werk.

Omdat sommigen deze beginselen van openbaring niet begrijpen, zien ze niet in dat ze al een getuigenis hebben. Ze wachten op een wonderbaarlijke gebeurtenis. Ze beseffen niet dat voor de meeste mensen het verkrijgen van een getuigenis — vooral voor degenen die in de kerk zijn opgegroeid — niet een gebeurtenis is maar een proces. Dat was hetgeen ouderling Bruce R. McConkie van het Quorum der Twaalf Apostelen bedoelde toen hij zei: 'Wedergeboren worden is een geleidelijk proces met uitzondering van een paar gebeurtenissen die zo wonderbaarlijk zijn dat ze in de Schriften worden opgetekend. Voor de meeste leden van de kerk geldt dat we geleidelijk aan worden wedergeboren. Naarmate we de

geboden onderhouden, krijgen we meer licht, kennis en een groter verlangen naar rechtschapenheid en worden we wedergeboren.' ('Jesus Christ and Him Crucified', in 1976 *Devotional Speeches of the Year* [1977], blz. 399.)

SAMENVATTING

Door de Geest onderrichten is de wijze van de Heer. Hoe doen we dat? Op de eerste plaats moeten we de geboden onderhouden, vooral het gebod om onze gedachten en daden rein te houden. Op de tweede plaats moeten we ons voorbereiden. En op de derde plaats moeten we het verlangen hebben geleid te worden en bereid te zijn ons door de Geest te laten leiden.

De Heer zal op zijn eigen wijze en op zijn eigen tijd tot ons spreken. Dat doet Hij meestal door wat de Schriften de 'stem van de zachte stilte' noemen. Vaak moeten we naar ons eigen inzicht handelen en als we over ontoelaatbare grenzen dreigen heen te gaan, zal de Geest ons door zijn waarschuwend ingeven tegenhouden. Openbaring is een realiteit. Het komt op de wijze van de Heer en op zijn tijd.

Ik getuig dat dit waar is. We hebben de gave van de Heilige Geest, het recht op de voortdurende nabijheid van de Geest van de Heer die tot ons getuigt van de Vader en de Zoon. Hij leidt ons in waarheid, leert ons alle dingen en brengt ons alle dingen te binnen (zie Johannes 14:26; 16:13). □

800 leden en bezoekers horen president Cook in Antwerpen, Rotterdam en Apeldoorn

In de laatste week van januari sprak ouderling Gene R. Cook, eerste raadgever in het gebiedspresidium, op haardvuuravonden in Antwerpen, Rotterdam en Apeldoorn. Deze drie avonden werden in totaal door ongeveer 800 personen, zowel kerkleden als onderzoekers, bezocht. President Cook deed zich daarbij opnieuw kennen als een boeiende spreker, die zijn toehoorders keer op keer wist te verrassen, te ontroeren en te inspireren.

Antwerpen

De eerste van die drie avonden was op dinsdag 26 januari in het kerkgebouw te Antwerpen. Er waren ongeveer 200 leden aanwezig. Eerst gaf Jo Buysse, president van de ring Antwerpen, zijn getuigenis, gevolgd door zuster Buysse en zendingspresident Brewster. Na een pianosolo van zuster Debaene sprak ouderling Cook de rest van de avond. Hij citeerde Leer en Verbonden 101:16:

'Laat uw hart daarom vertroost zijn aangaande Zion; want alle vlees is in Mijn hand; wees stil, en weet, dat Ik God ben.'

We moeten stil zijn als we God willen leren kennen. Hij geeft gezegd: 'Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, Die op u zal komen en in uw hart wonen.' Hij spreekt tot ons door gedachten in onze geest te plaatsen; als we geestelijk goed afgestemd zijn, kunnen we horen wat Hij ons wil zeggen.

President Westra (links) van de ring Apeldoorn luistert naar de loespraak van ouderling Gene R. Cook, met Dennis Hulleman (rechts) als tolk.

President Cook vertelde over een echtpaar dat hij kende. Op een zondagmorgen zat de man ongeduldig toeterend in de auto te wachten tot zijn vrouw de kinderen klaar had gemaakt om mee te gaan in de kerk. Toen ze instapten, mopperde hij dat ze zo lang werk hadden gehad, en toen ze bij de kerk kwamen was hij nog steeds uit zijn humeur. Ze stapten uit, maar plotseling zei de vrouw: 'Ik moet terug naar huis!' Ze reed terug, terwijl haar man een beetje onwennig alleen met de kinderen naar binnen ging. Steeds hoopte hij dat zijn vrouw terug zou komen, maar dat gebeurde niet. Uiteindelijk ging hij naar huis, waar zijn vrouw huilend in de kamer zat. Ze had een beginnende brand ontdekt en had het huis nog net kunnen reddend. Een muur was al zwartgeblakerd. 'Toen we bij de kerk kwamen, had ik het gevoel dat ik direct naar huis moest gaan', vertelde ze. President Cook vertelde dat hij de man had gevraagd, waarom de Geest zijn vrouw had gewaar-schuwd en hem niet. Hij had gezegd: 'Ik denk dat Hij mij ook heeft gewaar-schuwd, maar dat ik het niet hoorde omdat ik zo boos was.'

Als we boos, kritisch of jaloers zijn, zullen we stem van de Heilige Geest vaak niet kunnen horen. We moeten in de Heer geloven, op Hem vertrouwen en weten dat Hij onze gebeden beantwoordt. Ouderling Cook vertelde hoe hij eens in Ecuador zijn exemplaren van de Schriften kwijt was geraakt. Hoe hij ze wonderbaarlijke wijze weer in zijn bezit kreeg, zal velen nog lang in herinnering blijven.

Ook over het belang van het zendingswerk sprak president Cook. Het is niet onze taak om andere mensen zich te laten bekeren – dat is hun eigen verantwoordelijkheid – maar het is wel onze taak om anderen over het herstelde evangelie te vertellen. Nadat hij had verteld over iemand die hij telkens opnieuw over het evangelie vertelde tot hij eindelijk luisterde, gaf hij zijn getui-

genis, dat velen moet hebben opgebouwd.

Rotterdam

Op woensdag 27 januari sprak ouderling Cook in Rotterdam. Deze avond was bestemd voor de leden van de ringen Rotterdam en Den Haag, en leden van beide ringpresidia waren aanwezig. Eerst gaven Hans Noot, president van de ring Rotterdam, Hoyt W. Brewster, zendingspresident, en zuster Brewster hun getuigenis. Het ringkoor van de ring Rotterdam zong: 'Meester, de stormwinden woeden'. President Cook vertelde dat hij vorig jaar voor het eerst in Galilea is geweest, en daar heeft ervaren hoe stil en hoe stormachtig het op het meer kan zijn.

Hij zei ook dat onderzoekers van de kerk geen eideloze studie van het evangelie nodig hebben om tot bekering te komen en zich op de doop voor te bereiden. Als ze een basiskennis van het evangelie hebben, komt het erop aan dat ze zich openstellen voor de Heilige Geest, en dat ze een getuigenis door de Geest ontvangen.

Broeder Cook vertelde hoe hij op een haardvuuravond in Californië was uitgenodigd, en iemand hem zei: 'Vooraan zitten drie predikanten van andere kerken; één van hen weet letterlijk alles van de Bijbel!' Hij was even geschrokken, maar had toen bedacht: *zij hebben mijn boodschap het hardst nodig*. Na afloop zei de predikant die hem als Bijbelkenner was aangewezen: 'Meneer Cook, ik begrijp het niet: ik heb duidelijk gezien dat u Gods geest bij zich had – maar u bent een mormoon!'

Na die avond hield president Cook contact met hem. Hij nodigde hem uit voor een algemene conferentie en stuurde hem een exemplaar van het Boek van Mormon. Al spoedig kende die predikant ook tekstgedeelten van het Boek van Mormon uit het hoofd, en gebruikte die zelf in zijn preken – zonder te vertellen dat ze uit een ander boek dan de Bijbel kwamen.

Op een dag kreeg broeder Cook een ingeving om deze man op te bellen en hem te vragen waarom hij geen lid van de kerk werd. Hij antwoordde: 'Als ik lid zou worden van uw kerk, moest ik wel absoluut zeker weten dat het waar is, want ik zou mijn baan, mijn inkomsten en mijn huis kwijt raken.' Broeder Cook vroeg hem waarover hij had gebeden. 'Of het waar is.' Broeder Cook had hem toen gezegd dat dat niet de juiste vraag was. Hij had al een gevoel gehad dat het evangelie waar was; hij moest nu om een bevestiging vragen dat dat gevoel juist was. Toen de predikant daarover bad, kreeg hij een gevoel, zo sterk als hij nog nooit had gehad.

Nu had deze predikant zich er op beroemd dat hij de Bijbel op een willekeurige bladzijde kon openen en dan een preek houden over de tekst waarbij de Bijbel was opgevallen. Hij besloot het Boek van Mormon op een willekeurige plek te openen – en las een tekst over bekering en doop! Na dit zeldzame *dubbele* bewijs was het hem overduidelijk dat hij zich moest laten dopen.

President Cook wees erop dat de bekering van die man niet plaatsvond in de jaren dat hij het evangelie bestudeerde, maar op het moment dat hij zich voor Gods geest openstelde en dat hij de geest voelde.

Ook op deze avond gaf hij een opmerkelijk voorbeeld hoe gebeden worden beantwoord. Op een dag kreeg de familie Cook een onverwachte gast. Voordat hij naar het vliegveld reed om zijn gast af te halen, vroeg broeder Cook zijn vrouw en hun huishoudster, Floor, een maaltijd voor te bereiden. Toen die de keuken indoken, bleken ze de mixer kwijt te zijn. Het zevenjarige zontje van broeder en zuster Cook zei: 'Onze hemelse Vader weet wel waar de mixer is.' Maar Floor, die nooit over het evangelie wilde horen, zei: 'Met zulke dingen houdt Hij zich niet bezig.' Maar even later, toen Floor langs de kinderkamer liep, hoorde ze hem bidden: 'Floor

gelooft niet dat U weet waar de mixer is, maar wilt u mama helpen hem terug te vinden?'

Minder dan een minuut later had zuster Cook de verdwenen mixer teruggevonden – en een maand later werd Floor gedoopt.

Apeldoorn

De haardvuuravond in Apeldoorn op 28 januari werd door zoveel mensen bezocht, dat er niet genoeg plaats was in de zaal, en een aantal bezoekers werd uitgenodigd op het podium, achter president Cook en het ringpresidium, plaats te nemen. Ringpresident Leo Westra wees er in zijn getuigenis op, dat we altijd en overal de Heilige Geest bij ons kunnen hebben – niet alleen wanneer we in de kerk zijn. Hij en zendingspresident Brewster wezen erop dat het onze plicht is om over het evangelie te spreken. De meesten van ons zijn immers ook bij de kerk gekomen doordat iemand ons, of onze ouders, heeft verteld dat hij of zij lid is van de kerk van Jezus Christus.

President Cook sprak over het verschil tussen lichaam en geest. Wanneer iemand sterft, gaat het lichaam dood, maar de geest gaat naar de geestenwereld, waar hij

wacht op het moment dat de Heer hem weer in het lichaam terug zal laten keren. De geest is eeuwig, en is een wezenlijk deel van de mens. Onze hemelse Vader, die de Vader van alle geesten is, kan zich niet vergissen en zal een geest niet in een verkeerd lichaam laten komen.

Ouderling Cook besprak ook een aantal vragen die dikwijls door niet-leden worden gesteld. Hij vertelde dat iedere zending het antwoord op dergelijke vragen hoort te weten, en om dat te demonstreren liet hij willekeurige in de zaal aanwezige zendingen zijn vragen beantwoorden. Vervolgens gaf hij zijn getuigenis van het Boek van Mormon.

President Cook vertelde dat hij op zending is geweest in Uruguay; hij had al laten horen dat hij nog steeds Spaans spreekt. Een half jaar na zijn zending vond hij zijn vrouw; ze werden in de tempel verzegeld en wilden graag een gezin stichten, overeenkomstig het reeds aan Adam en Eva gegeven gebod om zich te vermengvuldigen. Maar de jaren gingen voorbij, en er kwamen geen kinderen.

Na meer dan vijf jaar hadden zijn vrouw en hij gebeden over adoptie, en besloten ze zich op te geven voor een pleegkind. Drie weken later wa-

ren ze in de tempel in Arizona; de tempelpresident voelde zich geïnspireerd om aan te bieden zuster Cook een zegen te geven. In die zegen zei hij dat ze zwanger zou worden en een kind zou krijgen. Zes weken later bleek zuster Cook inderdaad in verwachting te zijn. Wat waren ze blij! Ze belden meteen dat de adoptie van de baan was. Maar na vijf maanden zei de dokter dat de baby dood was, en operatief moest worden verwijderd. Een grotere teurluststelling was nauwelijks denkbaar. Dat moment was een van de grootste beproevingen uit hun leven.

Opnieuw informeerden ze naar de mogelijkheid om een pleegkind te adopteren, maar nu hoorden ze dat daar intussen een lange wachtlijst voor was, en dat het wel anderhalf jaar kon duren. Groot was dan ook de verrassing toen er enkele weken later werd gebeld: 'We hebben hier een jongetje van drie weken; eigenlijk bent u nog niet aan de beurt, maar we hadden het gevoel dat dit kindje naar de familie Cook moest gaan.' Het jongetje van toen is inmiddels op zending geweest en heeft zelf kinderen.

Een jaar later raakte zuster Cook weer in verwachting; deze keer werd er een jongen geboren. Er kwamen nog meer jongens, en ook meisjes, en uiteindelijk hadden broeder en zuster Cook acht kinderen.

'De Heer vervult al zijn beloften aan ons, en beantwoordt al onze gebeden,' zei ouderling Cook, 'maar wel op zijn manier en op zijn tijd. Het antwoord op ons gebed kan anders zijn dan we verwachten, maar Hij geeft altijd een antwoord. U hoeft de Heer niet te vertellen wat Hij moet doen – Hij weet wat goed voor u is en zal u zegenen. Met wat voor problemen u ook te maken hebt, voor de Heer is niets onmogelijk. Hij zal ons zegenen als we ons vernederen en ons van onze zonden bekeren.' ■

Linda Buysse, Margriet Noot,
Frans Heijdemann

President Cook spreekt tijdens de haardvuuravond op 28 januari in Apeldoorn.

FOTO IRANS HEIJDEMAN

De wijk Capelle: samenwerking leidt tot vooruitgang

Na een flinke groei van de wijk Rotterdam-Noord werd het tijd om deze te splitsen. Dat gebeurde met grote zorgvuldigheid. In september 1994 vond de splitsing plaats. De wijk Capelle (aan den IJssel) was geboren. Al spoedig begon die weer te groeien.

Het kerkgebouw wordt nog steeds gedeeld met de wijk Rotterdam-1, de andere wijk die na de splitsing van Rotterdam-Noord ontstond. Het gevolg was dat er een ochtend- en middagdienst werden ingesteld. De wisseling van diensten vindt één keer per jaar plaats, te weten in de maand september.

De wijk Capelle is een wijk met veel jonge mensen en heel veel kinderen, maar natuurlijk zijn er ook iets oudere leden.

De wijk telde rond het begin van dit jaar 222 leden, waarvan er gemiddeld ongeveer 95 de avondmaalsdienst bezoeken. Na de avondmaalsdienst hebben wij dan de verschillende jeugdwerk- en zondagsschoolklassen en de bijeenkom-

sten van priesterschapsquorums en hulporganisaties.

De allerkleinsten van onze wijk worden door bekwame zusters opgevangen in de kinderkamer, en krijgen een goede verzorging terwijl de volwassenen de zondagsschoollessen volgen. Het jeugdwerk is een heel belangrijk onderdeel van de wijk. Onze toekomstige leiders. Leuke kinderen die spelenderwijs in het evangelie worden onderricht en die worden voorbereid op het eerste verbond met onze hemelse Vader, de doop.

De jongemannen en jongevrouwen vormen een groep die het goed met elkaar kan vinden, en de activiteiten worden dan ook vaak samen georganiseerd. Ook buiten het kerkgebouw hebben deze jonge mensen contact met elkaar. Dat bevordert het streven naar het allerbelangrijkste in het leven: onze terugkeer naar onze hemelse Vader.

De broeders van de Melchizedekse priesterschap hebben belangrijke taken in het leiden van de kerk en

het onderwijzen van de leden, maar niet in de laatste plaats in hun gezin. De zusters hebben het fijn samen, en leren en steunen elkaar waar dat nodig is. Enthousiast bezoeken ze de maandelijkse ZHV-avond huiselijk leven. Er komt een verscheidenheid aan onderwerpen aan de orde, en er worden uiteenlopende activiteiten georganiseerd: van instructie over jaarvoorraden en de bereiding van uithemse hapjes tot country(line) dance. Een ieder komt aan haar trekken. Zoals gezegd, hebben de leden ook buiten het kerkgebouw veel contact; zo ontstaat er waardevolle vriendschappen. Als de leden dan bijvoorbeeld samen een tempelreis ondernemen, nemen ze niet alleen samen deel aan de heiligste verordeningen, maar groeit ook de saamhorigheid en beleven ze heel wat plezierige momenten met elkaar.

Intussen bejeveren velen zich om huisonderwijs, huisbezoek en zendingswerk optimaal te verrichten. De wijk Capelle: een heel fijne wijk, waar men er voor en met elkaar is. ■

De leden van de wijk Capelle in de recreatiezaal van het kerkgebouw.

Honderden bezoekers op opendeurdag gemeente Sint-Niklaas

Op 28 november 1998 stonden de deuren van het spiksplinternieuwe kerkgebouw van de gemeente Sint-Niklaas wijd open voor alle geïnteresseerden. De leden hadden tientallen uitnodigingen persoonlijk aan vrienden en familie gegeven. Nog eens zoveel uitnodigingen waren door de jeugd in de omliggende straten in de brievenbussen gedaan, en een enorme vlag bij de ingang van het gebouw trok de aandacht van toevallige voorbijgangers.

De jongevrouwen ontvingen, gekleed in leuke hostess-pakjes, de bezoekers op een hartelijke manier. Er waren extra zendelingen aanwezig, want je kon maar nooit weten. Gelukkig maar dat ze er waren, want meer dan 300 mensen bezochten het nieuwe kerkgebouw. Verschillende leden leidden de geïnteresseerde bezoekers rond. De klassen oogden een voor een aantrekkelijk, en er werd voor deskundige uitleg gezorgd. Een speciale stand, die prachtig was om te zien, wees de bezoeker op het belang van gezinnen en tempels.

In de sobere maar prachtige kapel kon menigeen een serene geest voe-

len. En bij een hapje en een drankje kon men nog even napraten over de opgedane indrukken. De meeste mensen waren aangenaam verrast door wat ze hoorden over de organisatie van de kerk, en verschillende bezoekers namen een exemplaar van het Boek van Mormon mee.

De regionale televisie zond een positief verslag uit van de opendeurdag, en ook de plaatselijke pers schreef een mooi artikel. Dankzij de medewerking van de hele gemeente is het een groot succes geworden, en hebben veel buurtbewoners een goede indruk van de kerk gekregen.

Op 22 januari 1999 bleek deze dag nog een vervolg te krijgen. De wijk-

vereniging van de Valk en de Watermolendreef had een rondleiding aangevraagd in het nieuwe kerkgebouw van de gemeente Sint-Niklaas. Meer dan vijftig mensen die in de buurt woonden, wilden wel eens wat meer weten over de organisatie achter de naam die ze hadden gezien: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Enkele broeders en zusters gaven een interessante rondleiding langs de verschillende klassen. Daarna konden de bezoekers in de kapel naar de film *Is het echt?* kijken, en tot slot nog een babbel bij een knabbel doen. De leden van de wijkvereniging reageerden positief en toonden respect en begrip. Zo werkt de gemeente Sint-Niklaas eraan om het sektarische beeld dat velen in het Waasland ten onrechte nog steeds van de kerk hebben, te laten verdwijnen. ■

Linda Buysse

Slachtoffers van orkaan Mitch ontvangen kerstcadeautjes

Tijdens het kerstprogramma van het Eerste Presidium op 6 december 1998 sprak president Gordon B. Hinckley over een meisje van twee jaar uit Honduras dat haar vader tijdens de orkaan Mitch had verloren. 'Nu er onder dit zwaar getroffen volk geen cadeautjes zullen worden uitgepakt, zou ik willen dat dit meisje in deze kersttijd in ieder geval snoepjes of iets anders zoets of lekkers zou krijgen', zei president Hinckley. 'Ik verwacht dat dat zal worden geregeld. Misschien dat een klein beetje al voldoende is voor dat kleine kind in La Lima (Honduras).'

Naar aanleiding van de woorden van president Hinckley werd ongeveer 1.800 kilo snoep en 15.000 kilo

speelgoed en kleding naar de kinderen in Honduras en Nicaragua verscheept.

Door de kerk georganiseerde zendingen bestonden ook uit schoolspullen, schoonmaak- en bouwmaterialen, wegwerpluiers, en andere hulpgoederen. De spullen, die waren gedoneerd door bedrijven, overheidsinstanties, wijken en ringen van de kerk, en personen van verschillende kerkgenootschappen, werden op het Centrum voor humanitaire hulp van de kerk in Salt Lake City verzameld en verpakt.

'Wij hopen dat al deze spullen de mensen in nood zullen bereiken', zei Garry R. Flake, hoofd humanitaire diensten van de kerk. 'We hebben prachtige, omvangrijke donaties van

verschillende groeperingen in ontvangst mogen nemen. Het was een onmiddellijke reactie op de woorden van president Hinckley.'

Over de verdere hulpverlening heeft ouderling William Bradford van de Zeventig, en president van het gebied Midden-Amerika, gezegd: 'Er zijn volgens ons geen gebieden met slachtoffers die lid van de kerk zijn, die niet zijn geholpen.' De grootste zorg is nu de verspreiding van ziekten, vooral bindvliesontsteking, voetschimmel, en de door muggen verspreide malaria en knokkelkoorts.' Er zijn wel leden die met gezondheidsproblemen kampen, maar zijn er geen ernstige gevallen bekend', zegt een ringpresident in Honduras. ■

KORT NIEUWS

Deze maandelijkse rubriek in *Kerknieuws* bevat berichten zowel uit eigen land als uit andere werelddelen. Sommige onderwerpen kunnen in een volgende aflevering nog uitvoeriger aan bod komen. Nieuws uit ringen, wijken en gemeenten in Nederland en België is welkom bij de nieuwsredactie van *De Ster*, Grovestins 64, 7608 HN Almelo (Nederland).

Seminarie en instituut in Oost-Europa

Naar aantal gerekend nemen de jongeren in Oost-Europa en Siberië maar een bescheiden plaats in onder de 644.000 die wereldwijd zijn ingeschreven. Ze vormen echter een belangrijke groep, omdat ze in verschillende landen een groot deel van het totale ledental uitmaken. In Krasnojarsk, een stad in Siberië met een miljoen inwoners, zijn drie gemeentes. Het afgelopen jaar werd er een instituutklas gestart met 21 studenten; binnen enkele maanden leidde dat tot de doop van twee jongemannen en het huwelijk van twee deelnemers die elkaar tijdens de lessen hadden leren kennen. In Tsjechië en Slowakije zijn er inmiddels al 21 seminarie- en instituutklassen. Twee instituutdeelnemers trouwden vorig jaar in de Freiberg-tempel, twee anderen zijn nu op zending in Engeland.

Nieuwe president opleidingsinstituut voor zendelingen in Engeland

Onlangs is Norman N. White aangesteld als president van het opleidingsinstituut voor zendelingen in Engeland. Broeder White, 68 jaar, is president van het zendingsgebied Sacramento (Californië) geweest, ringpresident, hogeraadslid, zondagsschoolleerkracht en hopman. Hij heeft op het opleidingsinstituut voor zendelingen in Provo als onderdirecteur, hoofd opleidingen en hoofd algemene zaken gewerkt. Ook is hij officier in de Amerikaanse

Norman N. en Kay White

luchtmacht geweest. Hij is in Beaver (Utah) geboren; zuster White komt uit Turner Valley, Alberta (Canada). Zij is werkzaam geweest als ZHV-presidente van de ring, adviseuse van Lambda Delta Sigma, jongevrouwepresidente en jeugdwerkpresidente. Broeder en zuster White zijn als zendingsechtpaar in Californië werkzaam geweest; ze hebben zeven kinderen en behoren tot de ring Edgemont Provo (Utah).

Nieuwjaarsconcert Haarlem

Op 16 januari organiseerde de wijk Haarlem een nieuwjaarscon-

cert, waarvoor een behoorlijke belangstelling bleek te bestaan. Ongeveer 150 aanwezigen luisterden naar het vioolspel van Nynke den Hollander en het gitaarspel van Ton van Dam, beiden uit de wijk Haarlem. Verder hoorden ze onder meer Melanie Brouwer uit Delft, die twee solostukken op dwarsfluit speelde, en de organist Jan Lingen uit de gemeente Hengelo, die de virtueuze Toccata van Widor ten gehore bracht. 22 leden van het Concertkoor 'Moroni' zongen solo's, duetten en koorliederen.

Concerten gepland in Groningen en Den Haag

Deze maand zijn er twee concerten gepland waarin onder meer het Concertkoor 'Moroni' zal optreden - voorlopig weer de laatste concerten van dit koor, dat zich vervolgens gaat voorbereiden op een nieuw kerstprogramma en op een 'tournee' in het jaar 2000. Het concert in Groningen is op zaterdag 1 mei om 19.30 uur in het kerkgebouw aan de Paterswoldseweg (Groningen-Zuid). Het concert in Den Haag is op zaterdag 29 mei om 19.30 uur in het kerkgebouw aan de Leersumstraat. ■

Het koor oogstte veel waardering bij het optreden in Haarlem.

FOTO: WINKELAAR

KORT NIEUWS

Kleindochter Brigham Young wordt 100

Op 15 januari bereikte Marian Morgan, de laatste nog levende kleindochter van Brigham Young, de leeftijd van honderd jaar. Ze vierde haar verjaardag samen met leden

van haar wijk in Seal Beach (Californië).

99ste tempel aangekondigd

Het Eerste Presidium heeft bekendgemaakt dat er een tempel zal worden gebouwd in Fresno (Califor-

nië). Het is de 27ste tempel die is aangekondigd sinds de bekendmaking van de bouw van dertig kleine tempels, door president Gordon B. Hinckley tijdens de algemene conferentie van april 1998, en de 99ste tempel in totaal. ■

Seminarie-topdag in een uitpuilende kerk

De seminarie-topdag van de ring Apeldoorn werd op 16 januari in Almelo gehouden. Ongeveer zestig jongeren en leiders bezochten deze dag, zodat het kleine kerkgebouw nog maar juist genoeg plaats bood. Voor de gemeente Almelo was het een hele uitdaging om zoveel bezoekers op een regenachtige dag bezig te houden en te voeden, maar vol zelfvertrouwen zetten verscheidene broeders en zusters zich daar voor in.

Gemeentepresident Peter Jacobs was in zijn element en sprak een enthousiast welkomstwoord. De les werd op ontwapenende wijze gegeven door Hans Noot, coördinator van seminarie en instituut; het is mooi om te zien hoe dicht hij bij de jeugd staat.

Vervolgens vertrok de hele groep naar het natuurmuseum bij de Holterberg; daar werd er een film over de buizerd getoond. Buitenstaanders moeten hebben opgemerkt dat hier bijzondere jongelui bijeen waren, want het was muistil in de filmzaal. Misschien ook, dat het driegangendiner van de buizerd ons met enige 'telestiale vrees' vervulde. Gelukkig konden we later op de dag genieten van een heel ander diner.

Voor die tijd werden er nog spelletjes gedaan onder leiding van Rob Brandenburg, jongemannenpresident van de gemeente Almelo. Na een overvloedige Indische maaltijd ging iedereen tevreden naar huis:

Spelletjes zorgen voor de nodige ontspanning op de seminarietopdag.

FOTO: PETER JACOBS

het was fijn elkaar weer te zien en samen van een veelzijdige middag te genieten. Met de hulp van de Heer

was dit alles tot een succes geworden! ■

Céline Rol

Mormoonse basketbalspeler bij Donar is favoriet bij supporters

Ingaande het basketbalseizoen 1998-99 speelt er bij de Groningse basketbalvereniging DONAR een Amerikaanse speler die lid is van de Kerk. Zijn naam is Justin Jones, hij is 25 jaar en komt uit Malad (Idaho). Hij is 1,88 meter lang en is daarmee één van de 'kleinere' spelers van dit team, waarin hij spelverdeler (*guard*) is. Zijn vrouw, Jayme, met wie hij onlangs in het huwelijk trad, woont ook in Groningen.

Justin komt uit een gezin met vier kinderen. Hij is opgegroeid in de kerk, maar ook met basketbal. Zijn vader is namelijk al vele jaren de gerespecteerde coach van het basketbalteam van de Malad High School. Zijn basketbalcarrière begon hij bij het team van de Idaho State University; vervolgens ging hij twee jaar op zending voor de kerk, naar Chili. Na zijn zending ging hij naar de Utah State University om voor sportleraar te studeren. Ook speelde hij in het basketbalteam van deze universiteit.

Jimmy Moore, een oud-speler van DONAR en een soort agent/begeleider van het team van de Utah State University, gaf DONAR een tip over kwaliteiten van Justin Jones. Hij kreeg een contract voor een jaar, en gezien zijn spel behoort verlenging tot de mogelijkheden. Deze sympathieke speler wordt reuze 'cool' gevonden en is 'in' bij de supporters van DONAR. Voor zijn huwelijk was hij huisgenoot van Roberto van de Broek, die in hetzelfde team speelt en onlangs voor het Nederlands basketbalteam uitkwam.

Justin traint zes dagen in de week voor de club en doet daarnaast nog aan gewichtstraining. Hij speelt twee wedstrijden per week, dus hij hoeft zich niet te vervelen. Toch vindt hij ook nog de tijd om *clinics* (demonstratie van en uitleg over basketbal) op basisscholen te geven.

De jeugd van de wijk Groninger heeft zich inmiddels bij hem gemeld voor een *clinic* in de kerk. En daar werkt deze sympathieke speler graag aan mee. ■

Jan Weening

Justin Jones (rechts) in actie tijdens een basketbalwedstrijd in de Evenementenhal te Groningen.

FOTOGRAFIE JAN ZEBMAN. COPYRIGHT NELS-VISBAND VAN HET NOORDERVAAN ZEBMAN. NIET TOEGESTUIMD GEBRUIK.

DE KINDERSTER

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • MEI 1999

'Volg Mij'

Sydney S. Reynolds

'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb' (Johannes 13:34).

Heb je weleens het spelletje 'volg de leider' gedaan? Heb je je moeder weleens geholpen met tafeldekken en de borden en glazen net zo neergezet als zij deed? Heb je weleens gezien dat je ouders vastten of baden of in de Schriften lazen en wilde je dan net zo worden als zij?

Als je zoiets weleens gedaan hebt, dan heb je iets geleerd door het voorbeeld van de leider te volgen.

Toen Jezus Christus op de aarde leefde, deed Hij volmaakt voor hoe wij andere mensen moeten behandelen. Hij zei: 'Ik heb u een voorbeeld gegeven, opdat ook gij doet, gelijk Ik u gedaan heb' (Johannes 13:15). Jezus was zo'n geweldige leider omdat Hij zijn Vader volmaakt volgde.

Ik kan aardig zijn. Jezus zei dat we met anderen kunnen delen. We kunnen zieke mensen bezoeken. We kunnen hartelijk tegen anderen zijn. Zo gedroeg Jezus zich en dat kunnen wij ook. Hij zei dat wij, als wij zo voor anderen zorgen, het voor Hem doen (zie Matteüs 25:40). Daarom voelen we ons dus dichter bij onze Heiland als we aardig zijn.

Ik kan van iedereen houden. Toen Jezus wist dat Hij gekruisigd zou worden, gaf Hij zijn discipelen een belangrijk gebod — om van elkaar te houden zoals Hij van hen hield. Hij zei dat de mensen zouden weten dat ze zijn discipelen waren als ze dat deden. De mensen zullen weten dat wij volgelingen van Jezus Christus zijn als we van iedereen houden.

Ik kan anderen dienen. Jezus was zijn hele leven anderen aan het dienen. Hij gaf zelfs zijn leven voor anderen — voor ons. Hij zei, en Hij liet door zijn daden zien, dat de grootsten onder ons degenen zijn die anderen dienen (zie Matteüs 23:11). Sommige mensen denken dat ze erg belangrijk zijn als iedereen hen dient. Jezus leerde ons iets veel beters — dat we anderen moeten dienen door ze te helpen en te troosten.

'Volg Mij', zei Jezus (Johannes 12:26). Laten wij die Leider altijd volgen!

Instructies

Maak een goede-daden-boeket. Plak bladzijde 3 eerst op dun karton. Kleur de delen dan en knip ze uit. Plak de hartjes in de bloemen en bevestig de bloemen en de blaadjes dan aan rietjes, stokjes of potloden (zie de voorbeeldjes in het midden). Gebruik deze bloemen als patroontjes en maak van elk een aantal. Iedere keer dat je iemand een goede daad ziet doen, geef je hem of haar een bloem of zet je er een in een vaas.

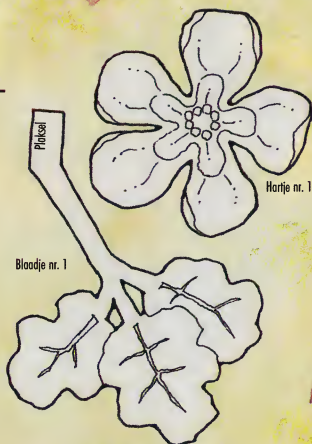
Ideeen voor de participatieperiode

1. *Op een keer gaf de Heiland ons een geweldig voorbeeld toen Hij zijn zong voor zijn moeder uitte (zie Johannes 19:25–27). Nodig drie moeders uit in het jeugdwerk en laat ze achter het bord of achter een deken staan. Bereid de kinderen voor om ze vragen te stellen zoals 'Wat is uw lievelingskleur en waarom?' 'Wat is uw lievelingsverhaal in de Schriften?' 'Wat vindt u het fijnst van de zondag?' Laat de kinderen raden wie de moeders zijn. Laat de moeders, als ze allemaal bekend zijn, in het kort vertellen waarom ze dankbaar zijn om moeder te zijn. Laat ieder kind een bedankbriefje voor zijn of haar moeder schrijven of tekenen. U kunt er van tevoren eventueel al een zinnetje opzetten dat ze af kunnen maken zoals 'Dankjewel dat je me geleerd hebt . . .'*

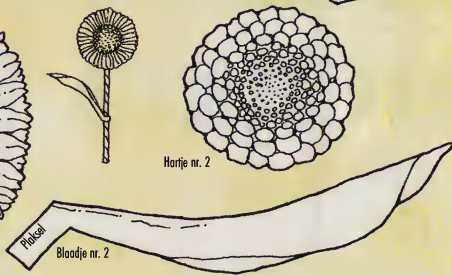
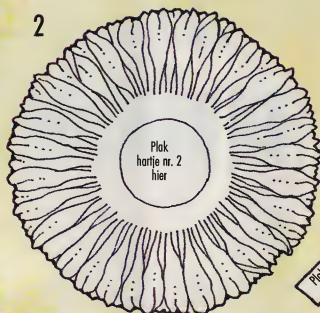
2. *Vraag de kinderen op te staan als ze tot een van de groepen behoren die u zult beschrijven. Mogelijkheden zijn: mensen die in mei jarig zijn, die zeven jaar oud zijn, die een muziekinstrument bespelen, enzovoorts. Leg uit dat, hoewel ze in veel opzichten verschillen, ze toch ook in veel opzichten hetzelfde zijn. Vertel het verhaal van de Samaritaanse vrouw bij de bron (zie Johannes 4:5–30, 39–42), van Zacheüs (zie Lucas 19:2–10), van de Kanaänitische vrouw (zie Matteüs 15:22–28), van Cornelius (zie Handelingen 10) en van de zonen van Mosiah die bij de Lamanieten op zending gingen (zie Mosiah 28:1–8) en laat de bijpassende platen uit de mediatheek of de Evangelieplaten zien. Maak de kinderen duidelijk dat het evangelie voor alle mensen is (zie Openbaring 14:6). Leg uit dat we, waarin we ook van elkaar verschillen, allemaal kinderen van onze Vader in de hemel zijn en van iedereen moeten houden, niet alleen van mensen zoals wijzelf. Laat de kinderen Johannes 13:34 nazeggen. Zing samen 'Ik wil zo graag lief zijn' (Kinderliedjes, blz. 83) of 'Houd van elkander' (Kinderliedjes, blz. 74). □*

Maak een
goede-daden-
boeket

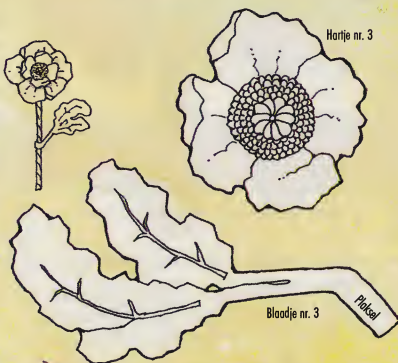
1

2

3

VOOR KLEINE VRIENDEN

Vilo Westwood

MICHAEL HELPT

Papa stond op de oprit zijn fiets schoon te maken. 'Mag ik je helpen, pap?' vroeg Michael.

'Nee, dank je, jongen — het is een veel te vies werkje. Ga maar aan mama vragen of je haar kunt helpen.'

Mama was achterin de garage een plank aan het schilderen.

'Mag ik je helpen, mam?'

'Nee, dank je, liefje — deze verf is erg plakkerig', zei mama. 'Ga maar aan Maartje vragen of je haar kunt helpen.'

Zijn zus was in de keuken koekjes aan het bakken.

'Kan ik je helpen Maartje?'

'Nee, dank je, Michael — de oven is erg heet.' Michael liep verdrietig de keuken uit. 'Ik kan niemand helpen', zei hij.

Juist op dat moment begon de baby te huilen.

'De baby huilt en ik kan hier nu niet weg om haar te pakken', riep papa naar mama.

'Ik ben nu te vies om de baby op te pakken', riep mama naar Maartje.

'Ik moet de koekjes nu uit de oven halen, anders verbranden ze. Ik kan de baby ook niet halen', riep Maartje terug naar mama en papa.

Papa haalde de smeer van zijn handen en ging naar de baby. Mama haalde de verf van haar handen en ging naar de baby. Maartje haalde de koekjes uit de oven en ging naar de baby. Toen ze deur van de babykamer opendeden, zagen ze dat ze lag te lachen en spelen in haar bedje.

'Ik heb haar geholpen', zei Michael trots. 'Ik heb een liedje voor haar gezongen en haar met mijn speelgoed laten spelen.'

De baby zwaaide met een speelgoedautootje en lachte. □

HET WONDER VAN ZUSTER STRATTON

(Een ware gebeurtenis) ■ Diane K. Cahoon

ILLUSTRATOR: JERRY THOMPSON

J. Thompson

Ze kan niet zien! Zuster Stratton is blind geworden door de koorts! Het nieuws verspreidde zich snel door het pioniersdorpje, Virgin (Utah). Zuster Emily Amanda Gardner Stratton, geliefd jeugdwerkpresidente in de wijk Virgin kon door een plotselinge ziekte niet meer zien. Ze had de kinderen in dat dorp in het zuiden van Utah vijftien jaar lang vol liefde en trouw geënd en veel leden van de wijk in tijden van nood geholpen. Nu had zij hulp nodig. Maar wat konden de kinderen en de leden van de wijk voor haar doen?

De plaatselijke arts had al het mogelijke voor haar gedaan en de familie aangeraden haar naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis te brengen, in St. George (Utah). Hij zei dat haar enige hoop op genezing de hulp was die men haar in het ziekenhuis kon geven.

Wekenlang gaven de dokters haar iedere behandeling die ze kenden, maar niets hielp. Toen de laatste behandeling mislukte, liet zuster Stratton haar familieleden weten dat ze naar huis wilde.

De kinderen en jeugdwerkleiders in Virgin hadden veel voor haar genezing gebeden. Toen ze hoorden dat de doktoren het opgegeven hadden, motiveerde dat hen des te meer om alles te doen wat zij konden om hun toegewijde jeugdwerkpresidente te helpen.

Iemand stelde voor om een speciale vastenperiode voor haar af te spreken. De kinderen wisten dat onze hemelse Vader, als zij vasten en baden, iets voor zuster Stratton zou kunnen doen wat zij zelf niet konden. Onze Vader in de hemel zou hun gebeden

horen en die verhoren zoals Hij goed vond.

Het was moeilijk om een hele dag niet te eten of drinken, maar zelfs de jongste jeugdwerk kinderen vasten en baden voor hun leidster van wie zij zo veel hielden.

Die avond kwam iedereen bijeen in het kleine kerkgebouw om hun vastenperiode met een gebed te beëindigen. Na afloop voelden zij zich vredig en blij, en wisten dat onze hemelse Vader hun gebeden had gehoord. De zonsongang was schitterend en geleidde hen op weg naar huis met rode en gouden stralen in de lucht naar het westen.

Een paar dagen later reed de wagen met zuster Stratton erin krakend langs de stoffige weg naar Virgin. De kinderen en jeugdwerkleiders haastten zich naar haar toe om haar te begroeten en over hun speciale vasten te vertellen.

'Hoe laat was jullie vastendienst, jongens en meisjes?' vroeg zuster Stratton.

'Het was zonsongang!' riep een van de kinderen uit.

Zuster Stratton leunde achterover. Er kwamen tranen in haar ogen terwijl ze sprak. 'Op die dag zat ik met zonsongang in een stoel bij het westelijke raam van mijn kamer in het ziekenhuis. Toen ik opkeek, zag ik voor het eerst sinds ik van de koorts blind was geworden de zonsongang. Ja, kinderen, ik kan zien!'

De zorgzame gebeden en het trouwe vasten van het jeugdwerk van de wijk Virgin waren door middel van een wonder beantwoord. Zuster Stratton had de rest van haar leven een prima gezichtsvermogen. □

V O O R E N N A

Shauna Mooney Kawasaki
ILLUSTRATOR: SHAUNA MOONEY KAWASAKI

Instructies: Verwijder bladzijde 8 en 9 uit dit tijdschrift en plak ze op dun karton. Knip de acht 'na'-plaatjes onderaan de bladzijde op de dichte lijnen uit en vouw de flapjes naar achteren op de onderbroken lijnen. Knip de onderbroken lijnen in de acht 'voor'-plaatjes door. Lees elke situatie. Gebruik dan de flapjes van de 'na'-plaatjes om de 'na'-plaatjes in de bijpassende openingen van de 'voor'-plaatjes te hangen, zodat je kunt zien hoe blij iedereen is nadat hij of zij aardig en vergevingsgezind is geweest.

Toen Erik weer zonder toestemming met Joeps auto's zat te spelen, werd Joep boos. Daarna vergaf Joep Erik en speelden ze samen met zijn auto's.

Maurits at de chocoladereep op die Chris had bewaard. Eerst was Chris overstuur, maar hij vergaf Maurits en gaf hem ook nog de helft van zijn appel.

Femke zei iets gemeens over Linda. Linda voelde zich gekwetst, maar ze vergaf Femke en vroeg of ze samen wilde schommelen.

Alex vertelde Nettie iets over Jannietje wat niet waar was, en Nettie lachte erom. Jannietje was eerst kwaad; toen vergaf ze Alex en ze samen met haar huiswerk wilden maken.

Roel brak de waterfles in de hamsterkooi van Geert. Geert was boos, maar hij vergaf Roel en liet hem zien hoe hij de nieuwe fles vast moest maken.

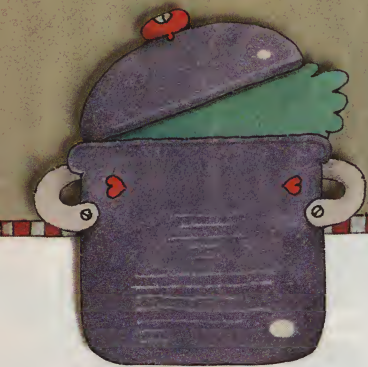
Mark kraste met kleurpenseel Vincents rapport vol. Hoewel Vincent een poesje kwaad was, basefte hij dat Mark hem geen kwaad wilde doen en vergaf hem. Toen tekende Vincent een kleurplaat voor Mark.

Marrijke schreeuwde tegen Leo omdat hij altijd won met kwartetten. Leo schreeuwde terug maar bood toen zijn verontschuldiging aan, vergaf Marrijke en hielp haar zodat zij ook eens kon winnen.

Lizan vond het verschrikkelijk dat ze niet voor Caroliens verjaardagsfeestje uitgenodigd was. Nadat ze om hulp had gebeden, vergaf ze Carolien en vroeg haar of ze met haar buiten kwam spelen.

VERHAAL

Cheryl Fusco

ILLUSTRATOR: JULIE F. YOUNG

Op zaterdag na het middageten vroeg Sara: 'Wat zal ik nu gaan doen?' 'Wat wil je graag doen?' vroeg vader. Hij zat aan zijn bureau en deed zijn postzegelalbum net open.

'Ik weet het niet', antwoordde Sara. 'Iedereen heeft een hobby om aan te werken.'

'Je kunt recepten gaan verzamelen', stelde moeder voor. Moeder vond het leuk om nieuwe recepten uit te proberen. Ze doorzocht een tijdschrift naar recepten die ze uit kon knippen.

'Lappendekens maken is een leuke hobby', zei oma,

deed. Ze wilde een eigen hobby.

'Dankjewel voor alle ideeën', zei ze triest. Ze zat op de bank en keek naar buiten. Jasper, hun hond, was in de achtertuin een bot aan het begraven. *Zelfs hij heeft iets te verzamelen!* Sara zuchtte. Ze dacht eraan dat ze haar allemaal hadden willen helpen. Plotseling had ze een idee. 'Ik weet al wat ik ga verzamelen!'

'Wat dan?' vroeg vader.

Sara glimlachte. 'Het is een verrassing', zei ze. 'Ik zal het jullie volgende zaterdag laten zien.'

Die maandag ging Sara met haar klas van school naar een kalksteengroeve. Ze keken daar hoe de grote

SARA'S HOBBY

terwijl ze kleine vierkantjes uit een lap knipte om voor een lappendeken te gebruiken.

'Ga bladeren verzamelen', zei Sara's zus, Greetje. Ze had een groot blad in haar ene en een boek over bomen in haar andere hand.

'Stenen zijn veel interessanter dan bomen', beweerde Sara's broer, Gerard, en ging verder met het sorteren van zijn stenen.

Sara wist niet wat ze moest zeggen. Papa's postzegels hadden mooie plaatjes. Mama's eten was altijd heerlijk. Oma's lappendekens waren prachtig. Greetjes bladerenverzameling was heel mooi. En Gerards stenen waren interessant. Maar Sara wilde niet doen wat iedereen al

machines stenen op vrachtwagens laadden. Sara raapte een van de kleinere stenen op die overal verspreid op de grond lagen en stopte die in haar zak. Toen ze thuis kwam, stopte ze de steen in een lege doos.

Op dinsdag na school zei moeder tegen Sara: 'Er is een brief voor je.' Ze gaf Sara een enveloppe.

'Hier zat ik op te wachten!' Sara scheurde de enveloppe open. Er zat een brief in van haar vriendin in Zweden. Sara las de brief drie keer.

Toen keek ze weer naar de enveloppe.

Met een schaar knipte ze de hoek van de enveloppe waar de postzegel op zat voorzichtig uit. Dat had ze vader al heel vaak zien doen. *Mijn verzameling wordt al groter*, dacht ze terwijl ze de postzegel in de doos deed.

Woensdagavond na het eten kwam Sara met een versleten jurk naar beneden. 'Mag ik deze jurk voor mijn verzameling gebruiken, mam?'

'Ja hoor', antwoordde moeder en keek haar nieuwsgierig aan.

De rest van de avond knipte Sara delen van de oude jurk in kleine vierkantjes. Tegen de tijd dat ze naar bed moest, had ze een hele stapel voor haar doos.

Op donderdag bekeek Sara in de pauze de bomen achter haar school eens heel

goed. Sommige bladeren waren goudbruin. Sara plukte een mooi blad van een boom, legde het tussen twee papertjes en schoof dat tussen haar wiskundeboek. Later legde ze het voorzichtig in haar doos.

Moeder ging iedere vrijdagavond boodschappen doen. Gerard, Greetje en Sara gingen om de beurt mee om te helpen. Sara was blij dat zij nu aan de beurt was. Voordat ze vertrokken haalde ze een paar muntjes uit haar portemonnee.

Bij de vleesafdeling zag ze een bot dat in plastic was verpakt. Ze legde het bot in het wagentje en gaf haar geld aan moeder. 'Ik wil dat voor mijn verzameling kopen.'

'Weet je dat zeker?' vroeg moeder verbaasd.

Sara lachte alleen maar en knikte.

Op zaterdag mocht Sara bij haar vriendin Hanneke Klaver eten. Mevrouw Klaver had een hartige taart met kaas en tomaten als hoofdgerecht gemaakt.

'Deze taart is erg lekker', zei Sara. 'Mag ik het recept hebben?'

'Natuurlijk', zei mevrouw Klaver.

Na het eten las Hanneke het recept voor en Sara schreef het op een blaadje. Toen ze thuis kwam, deed ze het recept in de doos.

Zaterdagavond haalde Sara het bot uit de koelkast en deed het ook in de doos.

'Laat je ons nu je verzameling zien?' vroeg Gerard toen Sara met haar doos bij de eettafel aan kwam zetten.

Sara knikte. Ze zette de doos op tafel en haalde de deksel eraf. Vader, moeder, oma, Greetje, en Gerard gluurden naar binnen. Ze snapten er niets van.

'Wat een rare verzameling!' zei Gerard.

'Het is wel wat anders', vond ook Greetje.

'Sara, wat is jouw hobby?' vroeg vader.

Sara zei niets. Ze gaf alleen het recept aan moeder, de postzegel aan vader, de vierkantjes van stof aan oma, het blad aan Greetje en de steen aan Gerard. 'Het bot is voor Jasper', legde ze uit. Ze haalde het plastic er af en legde het in de achtertuin.

Toen ze weer binnenkwam, zag ze een glimlach op ieder gezicht. 'Ik verzamel glimlachjes', zei ze. 'Nu heb ik vijf glimlachjes voor mijn verzameling. En als je het kwispelen van Jasper meetelt, heb ik er zes.'

'Jij hebt de beste hobby van ons allemaal', zei oma. Toen gaf ze Sara een kus op haar wang. □

ZONDIGEN DOOR IETS NIET TE DOEN

President James E. Faust ☞ Tweede raadgever in het Eerste Presidium

ILLUSTRATOR: PAUL MANN, INZETSTUK: DEL PARSON, DE HEILAND

Toen de Heiland naar de aarde kwam, leerde Hij de mensen: Behandel anderen zoals je door hen behandeld wilt worden. Heb je naasten lief als jezelf. Als je door iemand geslagen wordt, keer hem dan de andere wang toe. Als iemand je om een hemd vraagt, geef hem dan ook een jas. Vergeef niet één keer, maar heel vaak. Dat was het belangrijkste van het evangelie dat Hij verkondigde. Hij zei heel veel over *doen* en niet zoveel over *niet doen*.

Maar ik ben bang dat iets niet doen ook een heel erge zonde kan zijn. Vooral als we eigenlijk aardig voor iemand moeten zijn of voor iemand moeten zorgen, maar dat niet doen. Dan voelen we ons schuldig omdat we het niet gedaan hebben.

Ik herinner me nog mijn oma Finlinson. Toen ik als kleine jongen op de boerderij logeerde, kookte ze onze heerlijke maaltijden in de

brandende hitte van de zomer op een heet fornuis dat met hout werd gestookt. Als de kist met hout naast het fornuis leeg was, tilde mijn grootmoeder hem stilletjes op, vulde hem buiten opnieuw bij de houtstapel en bracht de zwaar geladen kist weer naar binnen. Ik zat dan zo aan ons gesprek in de keuken te denken, dat ik bleef zitten en mijn lieve grootmoeder de houtkist zelf liet bijvullen. Ik schaam mij daarvoor en heb mijn hele leven al spijt dat ik haar niet geholpen heb. Eens hoop ik haar om vergeving te kunnen vragen.

Het is belangrijk om goed te doen. Maar we moeten vooral het belangrijkste doen, dat wat uit ons hart komt. We weten eigenlijk wel wat we moeten doen, ook al doen we het vaak niet. Laten we het voortaan maar wél doen. ☐

Naar een toespraak tijdens de algemene oktoberconferentie van 1997

Barbara Jean Jones
FOTOGRAF: BARBARA JEAN JONES

VRIENDSCHAP SLUITEN

Wallace Githehu uit Nairobi (Kenia)

Om leeuwen, olifanten, giraffen, apen en andere wilde dieren te zien, gaan de meeste kinderen naar de dierentuin. Wallace Githehu niet. Wallace komt uit Nairobi (Kenia) waar die dieren vrij in een park vlakbij de stad rondlopen! 'Daar kun je slangen, leeuwen en jachtluipaarden zien — ik ben dol op de leeuw', zegt Wallace.

In het park is een weeshuis voor dieren. Jonge dieren die geen ouders meer hebben of dieren die gewond zijn geraakt, worden daar verzorgd totdat ze voor zichzelf kunnen zorgen. Wallace gaat heel graag naar het weeshuis voor dieren.

Maar er is nog een plek waar Wallace graag naartoe gaat. Hij is lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen en hij gaat heel graag naar het jeugdwerk. Zijn lievelingsjeugdwerkliedjes zijn 'De gouden platen' en 'Houd van elkander'.

Wallace is een van de pioniers van de kerk in zijn

land. De kerk werd een paar jaar geleden voor het eerst officieel in Kenia erkend, in 1991. Wallace is zes jaar oud en dus bijna even oud als de kerk in Kenia! Zijn ouders lieten zich dopen toen hij nog een baby was.

Wallace heeft een hart als dat van een leeuw — dapper en sterk. Hoewel hij en zijn oudere broer van tien, Brian, de enige mormoonse jongens bij hen op school zijn, zijn ze niet bang om het evangelie van Jezus Christus na te leven.

Als Wallace 's morgens zijn schooluniform aantrekt, denkt hij eraan dat hij een goed voorbeeld voor zijn leerkrachten en medeleerlingen wil zijn. Hij werkt op school hard. Hoewel hij pas zes jaar is, spreekt hij twee talen vloeiend — Engels en Swahili. Swahili is de belangrijkste taal in het oosten van Afrika.

Wallace doet echt zijn best om van anderen te houden. Hij is aardig voor zijn vriendjes en gezinsleden, vooral voor zijn driejarige zusje, Sharon. 'Als ze verdriet

heeft, maak ik haar aan het lachen', zegt hij. Wallace brengt ook blijdschap in het gezin door met zijn huisgenoten muziek te maken, te zingen en te dansen.

Wallace leest elke avond voor het eten met de andere gezinsleden het Boek van Mormon. Ieder leest een vers hardop. Dan praten ze samen over de betekenis van die verzen voor hen. 'Als we elke dag de Schriften lezen, zal God ons zegenen', zegt Wallace en geeft zijn getuigenis aan de anderen.

Wallace leest ook alleen in de Schriften. Hij legt uit dat Nephi zijn lievelingsprofeet is, 'want hij is een man van God en doet het goede. Ik houd ook van Joseph Smith omdat hij het Boek van Mormon vertaald heeft.'

Niet zo lang geleden kon Wallace een hedendaags profeet zien en horen. President Gordon B. Hinckley was toen in Nairobi. Het hele gezin ging naar president Hinckley luisteren. 'Ik kon gewoon niet geloven dat ik

de profeet zag', zegt Wallace. 'Ik dacht dat ik zou flauwvallen!' Tijdens de bijeenkomst voelde Wallace door de Geest dat president Hinckley een profeet van God was. Wallace hoorde ook dat president Hinckley zei dat, als ze getrouw waren, er eens een tempel in het oosten van Afrika zou komen.

Nu is de dichtstbijzijnde tempel voor hun gezin duizenden kilometers weg, in Johannesburg (Zuid-Afrika). Het is erg moeilijk en heel duur om daar vanuit Kenia naar toe te gaan. Er wordt ook een tempel gebouwd in het westen van Afrika, maar Ghana, waar die tempel komt, is ook nog duizenden kilometers van het huis van Wallace vandaan.

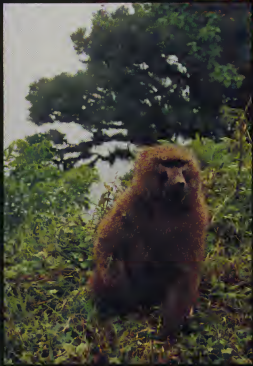
Wallace en zijn huisgenoten leven zo dat zij als gezin in de tempel aan elkaar verzegeld kunnen worden. Zijn ouders werken hard en sparen zoveel mogelijk zodat hun gezin naar de tempel kan gaan. Net zoals de pionierskinderen van vroeger vele

kilometers liepen om het beloofde land te ontvangen, zo zullen ook Wallace, zijn ouders, broer en zusje op een dag vele kilometers reizen om de beloofde zegeningen van de tempel te ontvangen.

Wallace wil, als hij oud genoeg is, voltijdzending worden, zodat hij de zegeningen van het evangelie aan anderen kan brengen. Maar Wallace werkt nu al mee aan de opbouw van de kerk. Omdat hij en andere moedige Keniaanse pioniers geduldig en getrouw

zijn, zoals president Hincley hen heeft aangeraden, kunnen we ons goed voorstellen dat er eens een tempel in hun prachtige land zal staan. □

Wallace en de andere gezinsleden lezen iedere dag voor het avondeten de Schriften. Onder (vnr): de moeder van Wallace, Jennifer; een vriend van het gezin, Dorcas; het zusje van Wallace, Sharon, met hun vader, Patrick; en zijn broer, Brian. Het gezin gaat graag naar de dieren kijken die vrij rondlopen in een groot park buiten Nairobi.

Actief Almere in beeld

6 december 1998 – De eerste avondmaalsdienst in het nieuwe gebouw. De leden van het ouderlingengororum zingen een lofzang.

27 november 1998 – Het nieuwe gebouw voor de gemeente Almere is gereed: gemeentepresident Ferdi Broekman neemt de sleutels in ontvangst van de aannemer.

Kerstmis 1998 nadert, en de jongevrouwen van de gemeente Almere verzorgen zo'n 250 pakketten voor daklozen.

De rol van de Brigham Young University

De hoofdcampus van de Brigham Young University is in Provo (Utah) gevestigd. De invloed en de voordelen van deze universiteit van de kerk bereiken echter de hele wereld. Om de leden van de kerk waar ook ter wereld een beter inzicht te geven in de rol die de BYU in de verspreiding van het evangelie en de groei van de kerk speelt, hebben we als redactie onlangs met ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig gesproken, de eerste algemeen autoriteit die als president van de BYU fungeert.

Vraag: Wat is uw visie op de rol van de BYU?

Antwoord: Ik ben van mening dat de Heer interesse heeft in de Brigham Young University en dat BYU een wezenlijk onderdeel van de kerk uitmaakt. We kennen allemaal de teksten uit de Schriften waarin duidelijk staat aangegeven dat de Heer veel waarde aan onderwijs hecht: 'De heerlijkheid Gods is intelligentie' (LV 93:36); 'Indien een persoon in dit leven (...) meer kennis en ontwikkeling verwerft (...), zal hij in de toekomstige wereld zoveel verder vooruit zijn' (LV 130:19); 'Het is voor een mens onmogelijk om in onwetendheid zalig te worden' (LV 131:6). De Brigham Young University is niet alleen een unieke kans voor godsdienstwetenschap, maar ook om niet-godsdienstige onderwerpen in een sfeer van geloof te doceren.

Een aantal maanden nadat John Taylor president van de kerk was geworden, werd hij benaderd door Zena Young Williams, de dochter van Brigham Young en decaan van de vrouwen op de Brigham Young Academy, de voorloper van de BYU. Zuster Young sprak haar bezorgdheid uit over de financiële situatie en de toekomst van de universiteit. Als reactie zei president Taylor: 'Ik ben door uw vader bezocht. Hij kwam in de stilte van de nacht bij mij en was omgeven door licht. Zijn gezicht straalde liefde en vertrouwen uit toen hij mij belangrijke zaken door-

gaf. Een van de punten was dat de [Brigham Young Academy] in de hemel was aanvaard en een onderdeel van het grote heilsplan was; (...) en dat er een rooskleurige toekomst in het verschiet lag om de verbondskinderen voor te bereiden op nuttig werk in het koninkrijk van God. Christus zelf staat aan het roer, en Hij houdt toezicht op deze school.' (Aangehaald in *The Presidents of the Church*, bezorgd door Leonard J. Arrington [1986], blz. 109.)

Vraag: In welk opzicht is deze universiteit een zegen voor de hele kerk?

Antwoord: De invloed van de BYU reikt veel verder dan de 29.000 ingeschreven studenten die hier iedere herfst en winter studeren. Ten eerste is de BYU onlangs begonnen met het lente- en zomerprogramma voor bezoekende studenten. Iedereen die de gedragsnormen naleeft en een diploma van de middelbare school heeft, kan naar de BYU komen. De bezoekende studenten kunnen gebruik maken van een intensieve ervaring op de BYU, uiteenlopend van cursussen en godsdienstige programma's tot verschillende soorten activiteiten en sociale contacten op de campus. Dit programma is in de zomer van 1998 van start gegaan, en er hebben meer dan 1.000 studenten aan deelgenomen, waarvan 70% van buiten Utah afkomstig was. De universiteit heeft plaats voor nog duizenden studenten tijdens het lente- en zomerprogramma voor bezoekende studenten.

Nog interessanter zijn echter de mogelijkheden die het internet verschaft om de HLD-aanpak van de BYU ten opzichte van eerlijke wetenschapsbeoefening te verspreiden. Momenteel is het aantal studenten dat schriftelijk aan de BYU studeert, een van de hoogste in de Verenigde Staten. Er staan meer dan 40.000 studenten ingeschreven die een schriftelijke cursus volgen en door middel van correspondentie het materiaal

ontvangen en retourneren. Maar het internet opent een hele nieuwe wereld van elektronisch studeren. Momenteel zijn er meer dan 60 verschillende cursussen op middelbare schoolniveau, universitair niveau en op het gebied van persoonlijke ontwikkeling via het internet beschikbaar. Binnen drie jaar hoopt de universiteit bijna 400 cursussen beschikbaar te hebben.

Naarmate het aantal cursussen via het internet groeit, zal ook het aantal studenten wereldwijd toenemen, met veel lagere kosten. We verwachten dat het aantal studenten zal toenemen als de studenten van deze mogelijkheden horen. De kwaliteit van het interactieve materiaal via het internet zal naar verloop van tijd aanzienlijk verbeteren en zal steeds doelmatiger zijn in het overbrengen van kennis. De eerste persoon die zich op gaf voor een cursus via het internet was een lid uit Japan. Dat geeft toch wel het wereldwijde bereik aan dat een opleiding aan de BYU kan hebben.

Met al deze nieuwe mogelijkheden heeft de universiteit net een nieuw studiepakket aangekondigd dat tot het baccalaureus in algemene wetenschappen leidt. Het programma omvat acht verschillende onderwerpen: Amerikaanse studies, Engelse en Amerikaanse literatuur, familiegeschiedenis, gezinsleven, geschiedenis, psychologie, management en schrijfvaardigheid. Voormalige BYU-studenten kunnen oude studiepunten gebruiken, en alle studenten kunnen deze opleiding via correspondentie volgen, of via het Salt Lake Center van de BYU, plaatselijke instellingen van hoger onderwijs, de instituten voor godsdienstonderwijs en op de campus van de BYU door middel van avondstudie, tijdens de lente of de zomer, of tijdens de herfst en de winter als er plaats beschikbaar is.

President John Taylor heeft gezegd: 'De dag zal komen dat Zion op

ieder gebied van wetenschap zoveel verder op de wereld vooruit zal lopen, zoals nu al op godsdienstig gebied het geval is.' (*The Gospel Kingdom*, bezorgd door G. Homer Durham [1987], blz. 275.) Ik geloof dat de BYU nu op het punt staat om die visie te realiseren. Ik zie de dag al voor me dat HLD-studenten in staat zullen zijn om een universitaire opleiding te volgen door middel van een combinatie tussen BYU-cursussen via het internet en cursussen aan plaatselijke universiteiten. In Mexico en Brazilië wordt al proefgedraaid om de basis hiervan te leggen.

Vraag: Hoe zou u de invloed van de BYU in de wereld omschrijven?

Antwoord: Ten eerste mogen we de positieve invloed van wereldwijd ongeveer 300.000 aan de BYU afgestudeerde oudstudenten niet vergeten, die hopelijk de evangeliebeginselen in hun gezin, hun beroep, en hun samenleving toepassen. Elk jaar verlaten ongeveer 8.000 afgestudeerden de faculteit. Hopelijk niet alleen bereid om een bijdrage aan de wereld te leveren, maar ook met een sterk getuigenis. We hopen dat ze sterke leden van de kerk zullen zijn.

De Brigham Young University heeft wereldwijd een enorme invloed door middel van publicaties, wetenschappelijk onderzoek, ontdekkingen, uitvindingen en creaties. Ze is vertegenwoordigd in leidersposities van professionele organisaties en werkt samen met andere wetenschappers. Er wordt deelgenomen aan uitwisselingsprogramma's. Op de campus worden onderwijskundige, politieke en economische leiders ontvangen. De universiteit geeft wereldwijd leiding en steun aan studies op het gebied van schrijftuur en geschiedenis. De BYU staat bijvoorbeeld op het punt om wereldwijd de leiding te nemen in het opgraven en intact houden van oude geschriften van verschillende godsdiensten, zoals het jodaisme, de islam en het Oudsyrische christendom.

De universiteit heeft aardig wat middelen van de kerk nodig, maar de voordelen zijn onmeetbaar. We maken vooruitgang op schriftuurlijk, historisch, cultureel en natuurwetenschappelijk gebied. We brengen uniek voorbereide afgestudeerden voort. We openen deuren op het hoogste niveau – de regering, het bedrijfsleven en andere instellingen. En iedereen wordt persoonlijk natuurlijk ten goede beïnvloed.

De initiatieven van de BYU staan vaak op de voorgrond als er positieve relaties met andere naties worden gelegd. Dit komt ten goede aan zowel de kerk als de Verenigde Staten. Verscheidene optredende groepen van de BYU zijn voortdurend actief om harten te verwarmen en de boodschap van het evangelie over de hele wereld uit te dragen. Niet uitsluitend door hun optredens, maar ook door de aandacht die zij van de pers krijgen. Neem alleen vorig jaar zomer eens als voorbeeld: de jazzgroep Synthesis is in Rusland en Finland opgetreden; de stijldansgroep is in Engeland en Schotland opgetreden; de Young Ambassadors zijn in Zuid-Afrika, Swaziland en Botswana opgetreden; de Living Legends zijn in Canada opgetreden;

het kamerorkest is in Tsjechië, Hongarije, Oostenrijk, Polen en de Oekraïne opgetreden; de volksdansgroep is in Indonesië, Thailand, Vietnam en China opgetreden. Daarnaast hebben ongeveer 400 studenten het afgelopen jaar deelgenomen aan onderzoek en ontwikkelingsprojecten over de hele wereld.

Vraag: Wat zou u nog meer over de BYU tegen de leden willen zeggen?

Antwoord: Ik wil de leden herinneren aan het feit dat de BYU wel hard werkt aan de ontwikkeling van verschillende studiemogelijkheden, maar dat de programma's van het seminarie en instituut wereldwijd de belangrijkste bronnen zijn om een geestelijke dimensie aan de opleiding van jongeren toe te voegen.

De Brigham Young University is een goede invloed waar alle leden van de kerk trots op kunnen zijn. Deze universiteit van wereldklasse brengt veel zegeningen en voordelen voort. De verbinding tussen de kerk en de universiteit zal voortdurend verrijkt en versterkt worden. En zoals John Taylor heeft gezegd, staat de Heer aan het roer van deze universiteit. ■

Ongeveer 8.000 studenten studeren jaarlijks aan de BYU af.

Uitdrukkingen van geloof: De groei van de kerk in Nigeria

John L. Hart

De 20-jarige geschiedenis van de kerk in Nigeria bestaat onder andere uit voorbeelden van geloof uit het leven van vele bekeerlingen, door wie het ledental steeds groter wordt.

Vanaf het moment dat de eerste gemeente op 21 november 1978 in Aboh werd gevestigd, is het aantal bekeerlingen razendsnel toegenomen. De getuigenissen van deze bekeerlingen omvatten vaak enorme veranderingen in hun leven.

Ouderling David W. Eka, een van de gebiedszeventigen en een pionier van de kerk in Nigeria, heeft de noodzaak voor toewijding aan de kerk onderstreept. 'Ik adviseer iedereen om zich zoveel mogelijk in te zetten voor de vestiging van het koninkrijk van onze hemelse Vader', zegt hij. 'Het is onze taak om de kerk op te bouwen; het is onze plicht om onze pas te vergroten; en we moeten ons aan de ijzere roede vasthouden en nederig zijn. Er wordt van ons verwacht dat wij alles doen wat de Heer van ons vraagt.'

Het resultaat van zijn voorbeeld en dat van anderen, is duidelijk aan

de vooruitgang te zien. Nigeria heeft nu ongeveer 36.000 leden, verdeeld over 9 ringen. Het gebied Afrika-West is in augustus 1998 georganiseerd om aan deze groei gestalte te geven.

President Gordon B. Hinckley heeft Port Harcourt op 14 en 15 februari 1998 tijdens zijn reis door Afrika bezocht. Gedurende zijn bezoek heeft hij op de regionale conferentie meer dan 12.000 leden toegeproken. Aan het eind van de conferentie zagen we een voorbeeld van de kerk in Nigeria. Na het slotgebed liep een groep jongens en jongemannen snel naar een wenteltrap. Ze hoopten een glimp op te vangen van president Hinckley, en wilden misschien zelfs even zijn auto aanraken. Of, zoals een zuster zei, 'om heel even in zijn schaduw te staan.' Maar in hun haast, vergaten ze het verzoek van de kerkleider die iedereen had verzocht te blijven zitten, om president Hinckley de kans te geven te vertrekken.

Onderaan de trap stond een zaalwacht – een jongeman die al wat

ervaring in de kerk had. Hij sprak de groep rustig toe en zei dat ze zich aan de regels moesten houden, en respect voor de profeet moesten tonen. Terwijl hij sprak, werd de groep rustiger en keerde de eerbied terug.

Net als de zaalwacht onderaan de trap, hebben de leiders in Nigeria en elders de taak om nieuwe leden te begeleiden zodat zij in het evangelie een bepaalde volwassenheid kunnen bereiken. Een van de leiders met de meeste ervaring in de kerk in Nigeria is ouderling Eka. Hij liet zich in 1979 dopen en heeft veel verantwoordelijke taken volbracht. Hij heeft aanvankelijk zendelingen en zendingspresidenten geassisteerd, werd in 1988 als de eerste ringpresident in Nigeria geroepen, en is later als regionaal vertegenwoordiger en een van de gebiedszeventigen werkzaam geweest.

In 1970 hoorde hij voor het eerst iets over de kerk van zijn oom in Californië. Toen David Eka later in Engeland ging studeren, kreeg hij les van de zendelingen, maar hij liet zich niet dopen.

'Ik vond het net een spelletje – de zendelingen zeiden dat iemand anders meer gezag had dan mijn pastoor. Mijn plaatselijke predikant had mij gedoopt toen ik 11 jaar was. Ik geloofde toen dat hij de volmaaktste ziel op aarde was, die in de naam van de Heer handelingen kon verrichten', zegt ouderling Eka.

Toen hij zich echter realiseerde dat hij de Heilige Geest niet had ontvangen toen hij zich had laten dopen, kwam hij terug op zijn beslissing en liet zich in de kerk dopen nadat hij in 1979 in Nigeria was teruggekomen. Hij was al snel een van de leiders in de kerk, en worstelde met veel moeilijkheden.

'De toegankelijkheid van West-Afrika was een groot probleem voor zendelingen en kerkleiders. De we-

Felix Okwedy, die zich in 1989 liet dopen, is nu ringpatriarch.

FOTOGRAFIE: JOHN L. HART/VRIJESCHRIJVEN

Bisschop Kalu Iche Kalu uit Port Harcourt (Nigeria), met zijn vrouw Oga Ogonne Kalu, en hun kinderen Karyl en Klara.

FOTO: BAAF, JOPHIL HART, IRENDINA KAN, OLUGBANIBUS

gen waren slecht. Vaak was het tijden de regentijd onmogelijk om bepaalde gebieden te bezoeken. Ik kan me nog herinneren dat we een keer de gemeente in Ikot Iyo bezochten. We reden met de auto door een diepe plas water en zakten helemaal weg. Het was verschrikkelijk. We konden de auto er gelukkig wel weer drijfnat bij het kerkgebouw aan.'

Een andere bekeerling uit de begintijd van de kerk in Nigeria is Lazarus Ogbuka Ikpegbu uit de wijk Aba Central, in de ring Aba (Nigeria). Broeder Ikpegbu ging in de jaren zestig met een groep mensen om van wie de leider in Amerika lid van de kerk was geworden. Hij zegt dat hij vóór zijn bekering een 'fervent roker' was die een jaar wachtte om zich te laten dopen omdat hij een integer lid wilde worden. Hij zegt ook dat zijn kinderen in die eerste jaren vele uren hebben toegewijd aan het schoonmaken van de kerkgebouwen.

Hij is raadgever van president Aka geweest, van wie broeder Ikpegbu zegt: 'Deze man heeft wonde-

ren voor de groei van de kerk verricht. Hij is een geweldig en wijs man die veel mensen motiveert. Ik voelde me heel nauw bij hem betrokken.' Broeder Ikpegbu is momenteel werkzaam in de hoge raad; hij is verantwoordelijk voor de alleenstaande leden in de ring Aba.

Izibeloko Jack uit de wijk Borokiri, in de ring Port Harcourt (Nigeria), is in 1985 lid van de kerk geworden. Toen er in de buurt van haar huis een kerkgebouw was gebouwd, ging ze een kijkje nemen, voelde de Geest, en is sindsdien blijven komen.

'Ik heb veel verdriet in mijn leven gehad', zegt zuster Jack, die twee zoons door ziekte heeft verloren. 'Door het evangelie heb ik geleerd dat ik voor mezelf kan zorgen. Zonder het evangelie zou het leven verschrikkelijk zijn.'

Ze zegt dat ze altijd probeert 'om door mijn voorbeeld het evangelie te verspreiden. Ik praat graag met mijn naasten over het evangelie van liefde.'

Ze zegt dat het evangelie een hulpbron voor vrouwen in Nigeria

is. 'Sommigen van hen zijn erg arm, maar zij hebben hun eigen getuigenis en kennis van God ontwikkeld.' Ze voegt daar aan toe dat veel vrouwen in de kerk in Nigeria aan hun zelfredzaamheid werken 'om thuis de eindjes aan elkaar te kunnen knopen.'

Felix Okwedy, ringpatriarch van de ring Port Harcourt en lid van de wijk Romuomasi, liet zich in 1989 dopen, nadat hij zijn leven lang andere kerkgenootschappen had onderzocht. Hij zegt: 'Het is geweldig. Ik leefde echt in duisternis voordat ik lid van de kerk werd.'

Hij zegt dat als leden hun patriarchale zegen ontvangen, 'zij gevoeliger, en ontvankelijker worden.' Na de zegen hebben de leden 'een glimlach op hun gezicht en het gevoel dat ze iets bereikt hebben. Ze streven de zegeningen die in de zegen zijn beloofd zo goed mogelijk na.'

Allswell Osini Muzan uit de wijk Diobu in de ring Port Harcourt (Nigeria) liet zich in 1995 dopen. Hij is afgestudeerd aan de Colombia Law School in New York en is voorzitter van de juridische faculteit aan de Rivers State University. In de kerk is hij leerkracht evangelieleer. Hij kwam met de kerk in aanraking toen hij in de jaren 60 en 70 als student in de Verenigde Staten het Mormoons Tabernakelkoor had gehoord. Op basis van zijn eerstgeboorterecht heeft hij van zijn vader de rol van hoofdman van zijn geboortedorp in ontvangst genomen. 'De leringen van de kerk liggen ten grondslag aan mijn zienswijze', zegt hij. 'Op het gebied van de vrede bewaren en intermenselijke verhoudingen leert de kerk verdraagzaamheid.'

Ouderling David W. Eka heeft de doelen van de leden in Nigeria samengevat toen hij zei: 'Ondanks de omstandigheden moeten we de eigenschappen van Christus toepassen, ook al hebben niet-leden een andere mening. We moeten bewijzen dat wij een bijzonder volk zijn, dat we een koninklijk priesterschap en een heilige natie zijn.' ■

Extra ideeën voor de participatieperiode, mei 1999

De volgende ideeën voor de participatieperiode zijn een aanvulling op de *Participatieperiode 'Volg Mij'* op blz. 2-3 in *De Kinderster* van deze uitgave. De jeugdwerkleidsters gebruiken ze naar behoefte.

1. Vraag de kinderen: 'Wat kunnen wij doen om het voorbeeld en de leringen van Jezus Christus te volgen?' Bespreek wat een voorbeeld is. Maak van te voren briefjes met de volgende tekstverwijzingen en liedjes:

De doop / Matteüs 3:13-17 / Toen Jezus zich liet dopen (*Kinderliedjes*, blz. 147).

Schriftstudie / Lucas 2:46-47 / Lees, denk en bid (*Kinderliedjes*, blz. 66).

Lief zijn / Lucas 10:25-37 / Ik wil zo graag lief zijn (*Kinderliedjes*, blz. 83).

Je ouders eren / Johannes 19:25-27 / Ons gezin kan eeuwig zijn (*Kinderliedjes*, blz. 98).

Het evangelie verkondigen / Matteüs 5:7 / Een zending wil ik vandaag al zijn (*Kinderliedjes*, blz. 90).

De geboden naleven / Matteüs 7:21, 24-27 / De wijze en de dwaze man (*Kinderliedjes*, blz. 132).

Gebed / Matteüs 7:7-8 / Help mij, o Vader (*Kinderliedjes*, blz. 52).

Dienstbetoon / Matteüs 25:40 / Ik hou van jou (*Kinderliedjes*, blz. 78).

Naastenliefde / Johannes 13:34 / Houid van elkander (*Kinderliedjes*, blz. 74; lofzang 199).

Laat iedere klas een papiertje uit een bakje of doosje pakken en de

tekstverwijzing voorlezen. Laat iemand van een klas de gebeurtenis in hun tekst beschrijven. Laat een ander kind van die klas vertellen wat hij of zij in zo'n situatie zou doen of wat Jezus zou willen dat hij of zij deed. Laat de klas vervolgens het liedje neuriën. De andere kinderen mogen de woorden van het liedje mee gaan zingen zodra ze het liedje herkend hebben. Als iedere klas zo aan de beurt is geweest, eindigt u met het zingen van Ik wil graag als Jezus worden (*Kinderliedjes*, blz. 40). Maak de kleinere kinderen duidelijk dat wij het voorbeeld van de Heiland willen volgen. Bekijk de activiteit met de voetafdrukken in les 15 van *Jeugdwerk 2*. Hang platen van de hierboven beschreven gebeurtenissen uit de mediatheek of de *Evangelieplaten* op en leg voor elke plaat een stel voetafdrukken. Breng de kinderen naar een plaat, laat ze vertellen wat daarop te zien is en vraag ze: 'Wat kunnen wij daar nu aan doen?' Zing dan het liedje dat bij die plaat hoort en laat intussen ieder kind even op de voetafdrukken staan. Eindig bij een plaat van Jezus Christus en zing 'Ik wil graag als Jezus worden'.

2. Zorg voor vier dozen. Schrijf op elke doos van de volgende uitdrukkingen: vrede stichten, lief zijn, liefhebben en dienen. Stop briefjes in de dozen waarop situaties staan die passen bij uw omgeving en de leeftijd van de kinderen (zie de voorbeelden hieronder). Leg uit dat wij niet alles kunnen doen wat Jezus heeft gedaan, maar dat wij, net als Hij, lief kunnen zijn, vrede kunnen

stichten en anderen kunnen liefhebben en dienen. Laat een kind een doos uitkiezen, er een briefje uithalen en dat voorlezen. Vraag: 'Wat zou jij doen?' Of: 'Hoe zou jij behandeld willen worden als jou dat overkwam?' Mogelijke situaties:

Vredestichtendoos: Je zit televisie te kijken en je broer verandert zonder het te vragen de zender. Er is nog één koek over en je was van plan die op te eten zodra je je huiswerk af had, maar als je hem wilt gaan pakken, pakt je zusje hem snel en eet hem op. Je maakt sommen en maakt daarbij een foutje; je vriendjes lachen je uit en daardoor ben je gekwetst.

Lief-zijndoos: Een jongen die je wel eens uitscheldt, wordt aangewezzen om met jou op school een werkstuk te maken; jij kent het onderwerp goed, maar hij niet. Je organiseert een feestje en nodigt de hele klas uit, maar eigenlijk kent niemand het nieuwe meisje nog; je weet niet zeker of je haar wel wilt vragen. Een van je klas genoten draagt een bril en de andere kinderen in de klas lachen haar uit en schelden haar uit. Liefhebben-en-dienendoos: Bij een activiteit van het jeugdwerk zie je hoe een van de leerkrachten moeite heeft om haar baby en haar peuter uit de auto te halen. Je moeder is aan het koken maar je kleine zusje vraagt steeds aan haar of ze met haar gaat buiten spelen. Je vriendje is geopeerd en kan een maand lang niet naar school; hij mag na school wel bezoek ontvangen, maar slechts één kind tegelijkertijd en jij speelt om die tijd meestal met je andere vriendjes.

Vertel het verhaal van president James E. Faust over zijn eindexamen

dat hij tijdens de april conferentie in 1998 vertelde (zie 'Doorgrond mij, o God, en ken mijn hart', *De Ster*, juli 1998, blz. 19). Zing 'Kom, volg Mij na' (lofzang 82).

3. Vertel de kinderen dat wij het voorbeeld van Christus volgen wanneer wij anderen dienen. Zorg dat u een jeugdfoto heeft van drie leidinggevenden in uw wijk of gemeente (bisschop of gemeentepresident, ZHV-presidente, een toegewijd huisonderwijzer, enzovoorts). Zorg dat u het een en ander over hen te weten komt en geef de kinderen aanwijzingen totdat zij geraden hebben welke leidinggevende het is. (Bijvoorbeeld: Hij leert ons dat wij

het goede moeten kiezen. We betalen onze tiende aan hem. Hij bezoekt de zieken. Zij leert de zusters dienstbaarheid. Hij helpt ons als wij thuis een probleem hebben.) Als de leidinggevende geraden is, laat u hem of haar binnenkomen. Vertel de kinderen hoe die leidinggevende geleerd heeft dat werken en dienen goed is en hoe hij of zij heeft ontdekt dat het belangrijk is om de Heer te dienen. (Zo mogelijk maakt u dat duidelijk door middel van verhalen uit hun jeugd.) Leg uit dat die leidinggevenden de Heer dienen door ons te dienen. Zij tonen hun liefde voor onze Vader in de hemel en voor de mensen in de wijk of gemeente. Zet een wekkertje op één minuut en

kijk hoeveel manieren de kinderen in die tijd kunnen bedenken waarop ze thuis, op school of in de kerk kunnen dienen. Zing 'Dierbare Heiland' (*De Kinderster*, oktober 1998, blz. 4).

4. Zie voor meer ideeën:
- Michael helpt, *De Kinderster*, mei 1999, blz. 4.
 - Voor en na, *De Kinderster*, mei 1999, blz. 8.
 - Zondigen door iets niet te doen, *De Kinderster*, mei 1999, blz. 13.
 - Wat wil Jezus Christus dat ik doe? *De Kinderster*, november 1998, blz. 14.
 - Wat wil Jezus Christus dat ik doe? *De Kinderster*, september 1997, blz. 8.

Italiaanse president begroet kerkleiders

Een van de vele deuren die vorig jaar zomer door middel van het concert van het Tabernakelkoor in Rome werd geopend, was de deur van het kantoor van president Oscar Luigi Scalfaro, president van de Italiaanse Republiek.

Franco Messina, adviseur van de president, die het concert van het koor en de receptie had bijgewoond, had een ontmoeting geregeld tussen een aantal kerkleiders en president Scalfaro. Ouderling Dieter F. Uchtdorf van de Zeventig, en president van het gebied Europa-West overhandigde aan de Italiaanse president een in leer gebonden exemplaar van het Boek van Mormon met inscriptie, en een van porcelein vervaardigd beeldje van het gezin.

Tijdens de overhandiging werd ouderling Uchtdorf vergezeld door ouderling Raimondo Castellani, een van de gebiedszeventigen; Leone J. Flosi, president van het zendingsgebied Rome (Italië); en Giuseppe Pasta, vertegenwoordiger public relations in Italië.

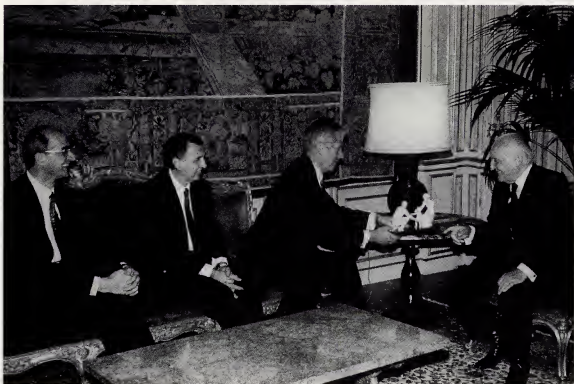
President Scalfaro is al lang bekend met de kerk in Italië. Mede

door zijn hulp heeft de kerk in 1993 haar officiële status ontvangen. Tijdens de recente bijeenkomst met ouderling Uchtdorf heeft president Scalfaro opnieuw zijn interesse kenbaar gemaakt voor de nadruk die de kerk op het gezin legt.

'Hij is voorkomend en begaan met de groei van de kerk in zijn land', zegt ouderling Uchtdorf. De groei van de kerk in Italië is de afgelopen

jaren gestadig geweest. Er zijn nu meer dan 18.000 leden, verdeeld over drie ringen en vier zendingsgebieden. President Scalfaro sprak zijn waardering uit voor de kerk en de leden in Italië, en zei dat hij de doelen van de kerk kon ondersteunen. ■

Met dank aan *Church News*,
9 januari 1999.

De Italiaanse president Oscar Luigi Scalfaro, rechts, neemt een beeldje in ontvangst van ouderling Dieter F. Uchtdorf, ouderling Raimondo Castellani en president Leone J. Flosi.

FOTOGRAFIE: DAN KAN - HET HANDOEN VAN PRESIDENT OSCAR LUIGI SCALFARO

In het zendingsveld

■ DUITSLAND

**Elizabeth Bakker /
Henriëtte van der Heijden /
Robin Feith**
*Deutschland-Mission
Düsseldorf,*
Mörnsbroicher Weg 184 a,
D-40470 Düsseldorf

■ ENGELAND

Henk Prins / Mark Stigter
*England Leeds Mission,
Technocentre, Station Road,
Horsforth, Leeds,
Yorkshire, LS18 5BJ,
Engeland*

**Sander Uyleman /
Jared van Hensen van
Uningen**

*England Manchester Mission,
Trafalgar House,
110 Manchester Road,
Altrincham, Cheshire,
WA14 1NU,
Engeland*

Marvin Bijkerk

*England London South Mission,
482-484 London Road,
Mitcham, Surrey CR4 4ED,
Engeland*

**Walter van der Donk /
Sven-Olaf Gout**

*England Bristol Mission,
Southfield House,
2 Southfield Road,
Westbury-on-Trym, Bristol,
BS9 3BH Engeland*

■ GRIEKENLAND

**Hermen van Beek /
Aart Schutte /
Bas Hofstee / Jan Prins**
*Zendingsgebied Athene,
Eleftherotrias 9,
Kifissia 14563,
Athene, Griekenland*

■ NEDERLAND

**Benjamin van Impelen /
Paul de Jong**
*Zendingsgebied Amsterdam,
Noordse Bosje 16,
1211 BG Hilversum*

■ SCHOTLAND

**Roeland Jansen /
Paddy Panhuizen**
*Scotland Edinburgh Mission,
51 Spylaw Road,
Edinburgh EH 10 5BP,
Schotland*

■ VENEZUELA

Dennis Blanken
*Venezuela Caracas Mission,
Acartado 69204,
Caracas 1060-A,
Venezuela*

■ VERENIGDE STATEN

Dideriek Van Hijfte
*Utah Salt Lake City Mission,
2102 South 1300 East,
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA*

**Talita van der Put /
Susan Reijnders**

*Historic Temple Square Mission,
P.O. Box 112110,
Salt Lake City,
UT 84147-2110, USA*

Henoeh Beijerling
*Pennsylvania Harrisburg
Mission,
3903 Hartzdale Drive,
Suite 303, Camp Hill,
PA 17011-7829, USA*

■ ZUID-AFRIKA

Angelo Leman
*South Africa Cape Town
Mission,
P.O. Box 217,
Howard Place,
7450 Cape Town,
Republiek Zuid-Afrika*

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, wanneer je zending begint, naar welk opleidingsinstituut je gaat – en vooral: een goede pastoto!

Stuur die gegevens naar:

Nieuwsredactie De Ster,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo,
Nederland

FOTO: IRMS HEDDMAN

Het opleidingsinstituut voor zendingen bij de Preston-tempel in Engeland, dat vorig jaar is geopend, en waar ook regelmatig nieuwe zendingen vanuit Nederland en België hun opleiding krijgen.

GOD SPREEKT DOOR PERSOONLIJKE OPENBARING TOT ZIJN KINDEREN

President Brigham Young heeft gezegd dat het onze 'eerste en voornaamste plicht [is] om de Heer te zoeken totdat wij het communicatiekanaal van God naar onze ziel openstellen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 41.) Mozes beloofde: 'En dan zult gij daar de Here, uw God, zoeken en Hem vinden, wanneer gij naar Hem vraagt met uw ganse hart en met uw ganse ziel' (Deuteronomium 4:29).

Zuster Paula Thomas uit Sandy (Utah) heeft zelf ontdekt dat onze hemelse Vader echt tot zijn kinderen spreekt. Zij herinnert zich het volgende:

'Ik groeide op in een gezin waar men niet altijd zo actief in de kerk was. Door de invloed van vriendinnetjes ging ik met het jeugdwerk meedoen. Toen ik negen jaar was, gaf mijn lerares les over gebed. Ik wist wel dat ik voor het eten en in bijeenkomsten kon bidden, maar ik was nooit op het idee gekomen om helemaal alleen tot mijn hemelse Vader te bidden.

'Na de les ging ik naar haar toe en vroeg of zij me wilde leren bidden. Vriendelijk pakte ze een blaadje en begon tegelijkertijd te praten en te schrijven. "Je begint altijd door onze Vader in de hemel te bedanken voor alles wat je hebt", zei ze. "En dan vertel je Hem de verlangens van je hart. Is er iets bepaalds waar je om wilt vragen, Paula?"

'Ik wist precies wat ik wilde — ik wilde mijn moeder gelukkig maken. Ik dacht niet dat ik haar ooit had zien lachen of zelfs glimlachen. Het leven was moeilijk en mijn moeder huilde vaak. Ik hield zo veel van haar dat ik soms gedichten voor haar schreef, op moederdag toneelstukjes voor haar opvoerde en cadeautjes voor haar kocht van mijn oppasgeld. Ze was altijd dankbaar, maar ik wist dat ze het zwaar had.

'Die middag ging ik naar huis met die aantekeningen van mijn lerares. En die avond, toen het stil was in huis, knielde ik neer voor mijn bed en sprak mijn allereerste persoonlijk gebed uit. Ik bad dat ik mijn moeder gelukkig zou kunnen maken. Zeven

jaar lang sprak ik iedere avond dat gebed uit.

'Toen ik zestien jaar was, ontving ik mijn patriarchale zegen van een patriarch die ik nog nooit gezien had. In die zegen zei hij: "Paula, de Heer heeft de gebeden van je hart gehoord. Er zal een tijd in je leven komen dat je de gaven die je moeder je zo goedgunstig heeft gegeven met een diep gevoel van liefde zult kunnen teruggeven. Je zult je moeder niet alleen gelukkig maken, je zult haar de gave van vreugde schenken."

'Terwijl hij me de zegen gaf, ontving ik een krachtig getuigenis van Gods verlangen om door middel van persoonlijke openbaring met ons te communiceren. Mijn Vader in de hemel had mijn gebeden gehoord en Hij liet me weten dat Hij aan mij dacht.

'Jaren later, na de dood van mijn moeder, ging ik naar de tempel om voor haar de heilige verordeningen te ontvangen. Toen ik daar was, kreeg ik het gevoel dat ik mijn moeder waarlijk de gave van vreugde had geschonken — op die dag en bij vele andere gelegenheden.'

De zegeningen van persoonlijke openbaring zijn voor ons allemaal toegankelijk. De Heer heeft beloofd: 'Ik zal in uw verstand en in uw hart tot u spreken door de Heilige Geest, die op u zal komen en in uw hart wonen. Welnu, dit is de Geest van openbaring' (LV 8:2-3). □

DE ZEGEN VAN

Vanessa Moodie

FOTO: GEFILAST MET TOESTEMMING VAN DE AUTEUR

Onze wijze, liefdevolle Vader in de hemel heeft besloten dat zijn kinderen vóór het huwelijk geen seksuele relaties mogen hebben. Zulke intieme omgang is alleen toelaatbaar tussen een man en vrouw die wettig gehuwd zijn.

Toen ik een toespraak voorbereide voor de avondmaalsdienst in de gemeente Linstead, in het district Kingston (Jamaica), pakte ik het boek *Evangelieleer*, dat een van de boeken was waardoor ik jaren geleden de wet van kuisheid beter was gaan begrijpen. Ik zocht het onderwerp 'kuisheid' op en zag toen iets wat me nooit eerder was opgevallen: in de inhoud werd kuisheid genoemd in het hoofdstuk 'Huwelijk, het tehuis en gezin'. Het drong opeens tot me door! Deze wet was speciaal ontworpen, niet ter bescherming van het individu, maar van de meest essentiële en belangrijke eenheid in de hemel en op aarde — het gezin. Ik besefte dat deze wet effectiever in het beschermen en versterken van het gezin was dan enig ander gebod. Wat een zegen! Wat een heerlijke zegen!

Als het individu en het gezin deze wet gehoorzamen, vrouwen echtgenoten elkaar volledig, vertrouwen ouders hun kinderen, worden kinderen geboren in gezinnen waar het huwelijksverbond wordt gerespecteerd,

groeien kinderen op met kennis van hun goddelijke waarde, en zien kinderen en volwassenen er mooi, rein en gezond uit en voelen ze zich ook zo. Wij kunnen de kracht van zulke gezinnen nauwelijks bevatten.

Zeven maanden daarvoor was ons tweede kind, de eerste dochter, geboren. Ter ere daarvan stuurde mijn moeder een prachtig, wit satijnen jurkje voor Brianna. Deze belangrijke jurk was voor de eerste kleindochter van mijn moeder. Omdat hij helemaal van de Verenigde Staten naar Jamaica moest komen, had mijn moeder hem in plastic gewikkeld en voor verdere bescherming in een royale doos verpakt. Toen de jurk arriveerde waren mijn man en ik uiterst verheugd; hij was schoon, wit, en beeldig — gewoon perfect voor ons kleine meisje.

Maar stel je voor dat ik de jurk uit de doos en uit het plastic had gehaald, en er dan per ongeluk een beetje inkt op had gemorst. En stel u dan eens voor dat ik nog wat zou willen experimenteren met de kleurechtheid en middelen om vlekken te verwijderen, en dat ik er nog een paar kleurtjes op aanbracht — paars misschien, groen en rood. U zou waarschijnlijk geschokt zijn; u zou me waarschijnlijk smeken om de jurk niet te bederven. En u zou daar waarschijnlijk goede argumenten voor aanvoeren — dat hij zo mooi was, zo duur enzovoorts. Als wij grote moeite zouden doen om zo'n kostbare jurk te beschermen, hoeveel te meer moeten wij dan niet onze ziel beschermen.

Net als die jurk moeten wij allemaal een eind op deze aarde reizen. Op die reis komen we met allerlei zaken in aanraking die ons

Jeremy en Vanessa Moodie, hun zoon, Justin, en hun dochter, Brianna, met haar wit satijnen jurkje (links). Broeder Moodie is president van de gemeente Linstead in het district Kingston (Jamaica).

KUISHEID

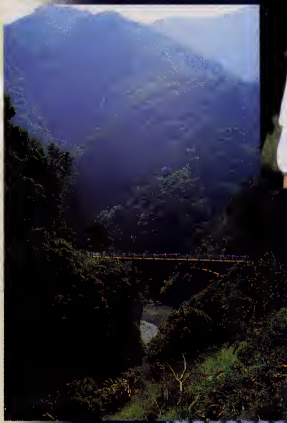
kunnen bezoedelen of zelfs vernietigen. Maar wij kunnen ons voordeel doen met een beschermende verpakking om ons schoon en mooi te houden, zodat wij, wanneer we op onze bestemming aankomen, klaar en waardig zullen zijn voor die gelegenheid. De geboden van de Heer — met inbegrip van de wet van kuisheid — vormen die bescherming.

De hartstochten en verlangens die God in ons geplaatst heeft zijn goed en voor ons welzijn en verschaffen de grootste vreugde als ze op de juiste manier en de juiste tijd worden aangewend.

Wanneer ze echter verkeerd gebruikt worden, brengen ze verdriet en levenslang berouw. De wet van kuisheid beschermt en bevrijdt ons doordat wij schoon en mooi blijven — en zij stelt ons in staat gelukkig te zijn.

Ik bid dat wij de bescherming van Gods wetten nooit terzijde zullen schuiven. Mogen wij naar die wetten die ons en ons gezin beschermen, leven zodat wij rein en zuiver en waardig in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader kunnen terugkeren — net zoals het geschenk van mijn moeder aankwam: schoon en klaar om mijn mooie dochtertje te kleden. □

TAIWAN

VIER DECENNA VAN GELOOF

Christopher K. Bigelow
FOTOGRAAF: CHRISTOPHER K. BIGELOW

De wortels van geloof vertakken zich over het prachtige eiland Taiwan

Een grote ingelijste foto van de Taipei-tempel (Taiwan) hangt in een nis in de muur van het bedrijf voor hydraulische machines van broeder Tsjang Tsjji Hsoen. De hemelgerichte spitsen van de tempel symboliseren zijn nieuwe geloof. De foto vervangt een altaar waar de werknemers eens wierook brandden.

'De meeste bedrijven in Taiwan hebben een altaar waar de werknemers een god van voorspoed aanbidden', vertelt broeder Tsjang. 'Toen ik lid was geworden van de kerk, heb ik de foto van de tempel op de plek van het altaar gehangen.'

Zijn voorbeeld is kenmerkend voor het geloof en de moed die de kerkleden in Taiwan tentoonspreiden in hun streven het evangelie na te leven. Broeder Tsjang, die president is van de ring Tai-tsoeng, heeft iedere

werknemer die, net als hij kort voor zijn doop in 1995, stopt met roken, een bonus toegezegd. Tot dusver heeft niemand van zijn aanbod gebruik gemaakt.

'Voordat mijn man lid werd van de kerk, wist hij niet wat liefde was', zegt broeder Tsjangs vrouw, Tsjang Woe Lan Hoea, die zich tien jaar eerder dan haar man liet dopen. 'Nu weet hij hoe hij mij en zijn gezin moet liefhebben.' De familie Tsjang is in 1996 in de Taipei-tempel verzegeld.

Tegenoverliggende pagina, boven: Tsjen Soeng Tsjoen, wijk Pei Tou, ring Taipei-Oost, en zijn dochter Loe Tsjen Hsien-fen; Links: De brug van moederlijke toewijding over het Taroko-ravijn; Rechts: Leh Fen-fen, wijk Kao-sjoeng I, ring Koa-sjoeng; Onderaan: Tsjen Benjamin en Tsjen Jao Mindy met hun zoons, Tommy en Jimmy, wijk Kao-sjoeng 1; Achtergrond: De Taipei-tempel. Boven: Traditioneel Chinees beeldhouwwerk dat yin-Jang voorstelt.

TAIWAN NU

Bevolking — 22 miljoen
inwoners

Grootte — ongeveer
35.900 vierkante kilo-
meter (ongeveer net zo
groot als Nederland)

Aantal kerkleden — 24.000 (ongeveer
0,1 procent van de bevolking)

Tempel — Taipei

Zendingsgebieden — 3 (Kao-sjoeng,
Tai-tsoeng, Taipei)

Ringen — 6 (Koa-sjoeng, Tai-tsoeng,
Tainan, Taipei-Midden, Taipei-Oost,
Taipei-West)

Districten — 5 (Tsoeng Hsing, Hsin Tsjoe,
Hoea Lien, Pingtoeng, Tao Joean)

Wijken — 31

Gemeenten — 31

Kerkgebouwen in eigendom — 22

Gehuurde kerkgebouwen — 17

Rechts: President Jang Tsoeng Ting van de
ring Taipei-West in een park met in zijn hand
een gedenkboek, uitgegeven ter ere van de
veertigste verjaardag van de kerk in Taiwan.

'PRACHTIG EILAND'

In 1590 noemden Portugese ontdekkingsreizigers Taiwan, dat ongeveer 150 kilometer van het Chinese vasteland af ligt, *Ilha Formosa* — dat 'prachtig eiland' betekent. Tot het midden van de twintigste eeuw was het in de westerse wereld bekend als Formosa. De bevolking die oorspronkelijk uit het zuiden van China komt, woont al eeuwen lang in Taiwan. Het Chinese woord voor Taiwan betekent 'baai omgeven door terrassen'. Voor de komst van de Chinezen maakten Indonesiërs en Filipijnen het eiland tot hun thuis; veel van hun nakomelingen wonen nog in de bergachtige streken op het eiland.

Het bestuur van het eiland wisselde vaak. Van 1624 tot 1661 hadden Nederlandse handelaars het voor het zeggen. Daarna nam een Chinese dynastie de heerschappij over. De Japanners regeerden van 1895 tot 1945. Toen de communisten de leiding hadden genomen over het Chinese vasteland stuurde de nationalistische leider Tsjiang Kai-sjek in 1949 bijna twee miljoen militairen, overheidsfunctionarissen en zakenmensen naar Taiwan. Vandaag de dag kennen we Taiwan als de Republiek China. De officiële taal is Mandarijnenchinees, alhoewel Thai een veel gesproken dialect is.

De laatste vijftig jaar heeft Taiwan een enorme verandering ondergaan. Van een voornamelijk agrarisch land heeft het zich ontwikkeld tot een economisch welvarend land waar de bevolking een relatief hoge levensstandaard heeft. Maar omdat de woonlasten, de voedselprijzen en onderhoudskosten van een auto erg hoog zijn, moeten veel kerkleden echter heel hard werken om in het levensonderhoud van hun gezin te voorzien. De gemiddelde werkweek bedraagt zes of zelfs zeven volledige dagen.

Vooraf in Taitoeng, een kleiner stadje gelegen aan de schilderachtige, bergachtige oostkust, zijn de economische moeilijkheden groot. Tsjen Sjoen Tsjoen vertelt dat veel leden op zondag moeten werken om hun baan te kunnen houden.

Volgens ouderling John H. Groberg, een van de zeventigen en voormalig president van het gebied Azië, betekent dit dat 'getrouwe leden geestelijk ingesteld moeten blijven en er alles aan moeten doen om een goed evenwicht te bewaren tussen het gezin, de kerk en hun

werk. Materialisme in toom houden is een uitdaging waar we allen voor komen te staan door de beslissingen en de keuzes die we maken'.

De kerk in Taiwan kent veel voorbeelden van leden die de juiste keuzes hebben gemaakt. Sjoeng Koean Ping, bisschop van de wijk Taipei 3, in de ring Taipei-Oost, noemt zijn vader als voorbeeld. 'Mijn vader is vele jaren bisschop geweest', zegt bisschop Hioeng. 'De kerk was een thuis voor ons. Mijn vader hield van de kerk. Iedere dag zag hij erop toe dat de deuren en ramen gesloten waren.

Ik hielp het kerkgebouw schoonmaken en toen ik veertien was begon ik de administrateur te helpen. Nu heb ik het erg druk met mijn werk en mijn gezin, maar door het voorbeeld van mijn vader maak ik tijd vrij voor mijn kerktaken. Als ik de kerk op de eerste plaats stel, merk ik dat ik makkelijker succes heb in mijn werk en mijn gezin'.

'Met uitzondering van de gezinsavond op maandag en een paar zaterdagen ben ik of aan het werk of in de kerk', zegt Ma Ju Min, bisschop van de wijk Tai-tsoeng 1, in de ring Tai-tsoeng. 'Op zaterdagavond ga ik uit met mijn vrouw — dat is erg belangrijk. Telkens als ik moet kiezen welke baan ik zal nemen, bid ik onze hemelse Vader om hulp. Ik ben altijd gezegend met een goede baan waardoor ik in het levensonderhoud van mijn gezin kan voorzien en in de kerk kan werken.'

Door het hoge risico op 'burn-out' tengevolge van een te hoge arbeidsdruk of te veel werk in de kerk, gaan kerkleiders voorzichtig te werk als ze iemand voor een kerkfunctie roepen. 'We denken er zorgvuldig over na voordat we iemand ergens voor roepen', zegt Jang Shi Ling, tweede raadgever in de wijk Fao-sjoeng 5, in de ring Koa-sjoeng. 'We praten met de leden om er zeker

van te zijn dat ze zich op hun gemak voelen. We letten goed op ze en passen op dat ze niet te moe worden. Als ze gefrustreerd raken, proberen we ze te helpen met hun problemen.'

Tsjen Hsin Sjoen, die zich met vijftien jaar liet dopen, leerde al snel geloof te oefenen tijdens economische moeilijkheden en offers te brengen voor de kerk. Tijdens de voorbereiding voor zijn zending ging het slecht met het familiebedrijf en zijn vader vroeg hem te helpen. Hij zei tegen zijn vader: 'Vertrouw drie maanden op mijn God, en zie of Hij het gezin niet zegent terwijl ik op zending ben.' Zijn vader stemde ermee in en ouderling Tsjen had getrouwd om zegeningen. Toen hij anderhalve maand op zending was, schreef zijn vader hem dat hij niet eerder terug hoefde te komen omdat hij net een contract voor 10 jaar had binnengehaald. Op dit moment is broeder Tsjen lid van de hoge raad in de ring Kao-sjoeng.

DRUK OP DE JEUGD

Als de jongeren aan hun laatste drie jaar verplicht onderwijs beginnen, wordt de economische prestatiegerichtheid duidelijk merkbaar voor hen. 'Leerlingen moeten een zwaar examen halen voordat ze naar de middelbare school mogen', vertelt ouderling Liang Sji An, een van de gebiedszeventigen, die hoogleraar is in Taipei. Joean Joei Tsjang, eerste raadgever in het presidium van de ring Tai-tsoeng en privé-leraar Engels, schat dat door de hoge eisen slechts dertig tot veertig procent van de Taiwanese leerlingen voorbereidend wetenschappelijk onderwijs volgt. De druk houdt op de middelbare school aan omdat leerlingen moeilijke examens moeten afleggen om tot de universiteit toegelaten te worden.

'Goede Taiwanese ouders laten hun kinderen meestal niet de keuze of ze gaan studeren of niet', zegt ouderling Groberg. 'De kerkleiders hebben aandacht voor dit probleem. We beseffen dat de Taiwanese jeugd alle mogelijke steun moet krijgen om de wezenlijke

KERKGESCHIEDENIS IN TAIWAN

- 1921 — Ouderling David O. McKay wijdt de Chinese regio toe aan de verkondiging van het evangelie
- 1956 — Zendingen arriveren vanuit Hongkong in Taiwan
- 1959 — Ouderling Mark E. Petersen wijdt Taiwan opnieuw toe aan de verkondiging van het evangelie
- 1965 — Het Boek van Mormon wordt in het Chinees gepubliceerd
- 1966 — Eerste kerkgebouw ingewijd in Taipei
- 1971 — Eerste zendingsgebied georganiseerd in Taiwan
- 1973 — De kerkelijke onderwijsinstellingen starten met hun programma's
- 1975 — Ledental bereikt de 7.000
- 1975 — De Leer en Verbonden wordt in het Chinees gepubliceerd
- 1976 — Eerste ring georganiseerd in Taipei
- 1976 — De Parel van grote waarde wordt in het Chinees gepubliceerd
- 1984 — De Taipei-tempel wordt ingewijd
- 1998 — Ledental bereikt de 24.000

Zusters in Taipei met een van de vele uitstallingen tijdens een 'Blijde keuken'-activiteit van de ring.

ZEEMAN IN DE STORM

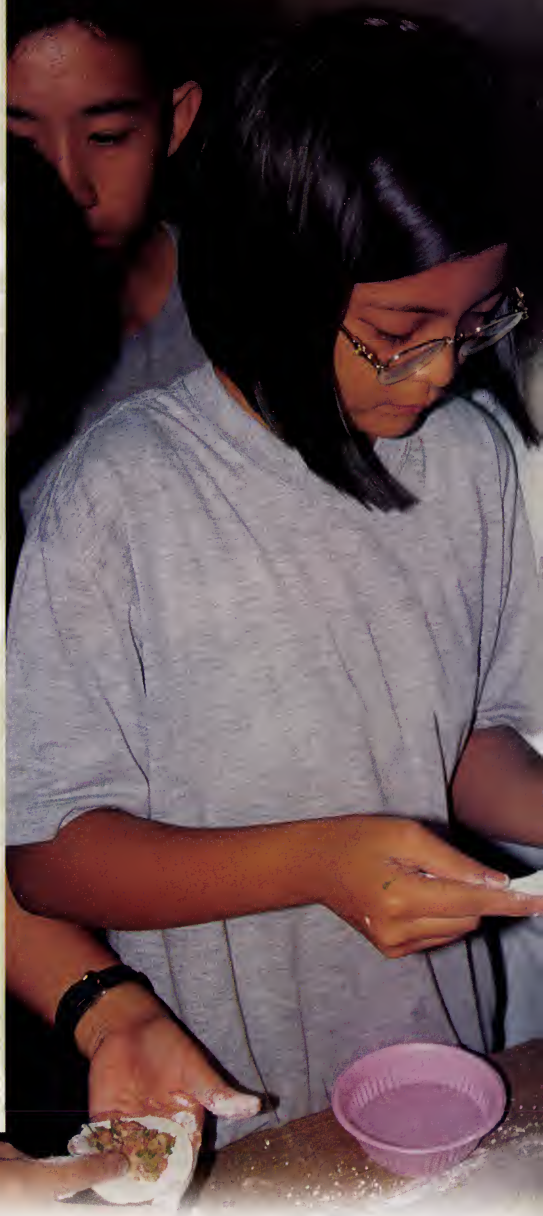

Wade Lin werd in 1993 lid van de kerk nadat hij de zendelingen in een bibliotheek had ontmoet. Hij is een aantal maanden op voltijdzending geweest, maar

moest eerder naar huis komen om zijn tweejarige dienstplicht te vervullen. Ondanks zijn voltijdse verplichtingen in het leger ging Wade's zendingswerk door.

Tijdens een diner voor zeelieden gaf de leidinggevende officier iedereen een fles bier om een toast uit te brengen. Toen Wade voor het bier bedankte, zei de officier dat hij kon kiezen: het bier opdrinken of twee grote flessen frisdrank leegdrinken. Hij dronk frisdrank tot hij er ziek van werd. De officier maakte het hem daarna niet gemakkelijker, maar Wade hield vol. Met de tijd gingen anderen hem meer respecteren. Nu wordt hij vaak belast met financiële en andere belangrijke aangelegenheden, zoals onderhandelen met het militaire hoofdkwartier. □

Rechts: De jeugd van de ring Kao-sjoeng tijdens een bakwedstrijd.

moelijkheden van een goede opleiding het hoofd te kunnen bieden.

'De meeste gezinnen in de kerk benadrukken dat de vele uren studie in evenwicht moeten zijn met andere belangrijke aspecten van het leven', vertelt ouderling Groberg. 'Leerlingen die als enige in het gezin lid zijn van de kerk, komen voor grote moeilijkheden te staan. Gehoorzaamheid aan de ouders is niet alleen erg belangrijk in de Taiwanese cultuur maar ook in de kerk. Het vergt een gedegen inspanning om het leven van deze jonge mensen in evenwicht te houden. Ze zullen overwinnen en sterker en gelukkiger worden dankzij hun gebedvolle keuzes.'

Seminarie in Taiwan is thuis-studie. Ongeveer eenderde van de jeugd in de juiste leeftijd staat ervoor ingeschreven. Het instituut heeft nog meer succes. Meer dan negentig procent van de studenten stucc ingeschreven, en daarnaast nog veel jongvolwassen niet-studenten. 'Lesgeven in het instituut is mijn lievelingsroeping', zegt president Jang Tsoeng Ting van de ring Taipei-West, die zelf in 1977 in de eerste Taiwanese examenklas van het instituut zat.

RELIGIEUZE EN FAMILIEMOEILIKHEDEN

Net als overal ter wereld veroorzaakt het herstelde evangelie in Taiwan vaak culturele wrijving door de diepgewortelde religieuze en familietradities. Ongeveer 93 procent van de bevolking houdt zich in meer of mindere mate bezig met een combinatie van boeddhisme, confucianisme en taoïsme, en het eren van de voorouders wordt sterk benadrukt. Taiwan echter kent godsdienstvrijheid en ongeveer één miljoen mensen hangt een christelijke gezindte aan.

Doordat de traditionele Chinese godsdiensten zo nauw verbonden zijn met respect voor de voorouders, waaronder ook de levende ouders, moeten jonge bekeerlingen in Taiwan vaak een enorme strijd leveren als ze

het evangelie aanvaarden. De ouderlijke invloed wordt geleidelijk aan minder, maar is vaak zelfs op dertigjarige leeftijd nog erg groot, vooral als het een ongehuwde zoon of dochter betreft.

Karl Robert Koerner, die meer dan dertig jaar geleden op zending was in Taiwan en onlangs president van het zendingsgebied Tai-tsoeng was, zei: 'Als Taiwanese lid worden van de kerk, aanbidden ze geen andere goden meer, maar het is moeilijk om met sommige gewoonten te stoppen. Dat komt door het verwachtingspatroon van familieleden en de druk die zij uitoefenen.'

Jang Tsoeng Ting, president van de ring Taipei-West, legt uit: 'De meeste ouders in Taiwan verwachten dat hun kinderen na hun dood papiergeld en wierook verbranden en voedsel offeren. Ze zijn anders bang dat ze in het leven hierna hongerig en arm zullen zijn. Daarom raken ouderen soms in paniek als ze zien dat hun kinderen lid worden van de kerk.'

Kerkleiders houden in het bijzonder rekening met deze zorgen van de ouders. 'We moedigen onderzoekers aan met hun ouders te spreken over wat ze leren', zegt Jeh Tsjen Meng, president van de ring Kao-sjoeng. 'Het is belangrijk dat ouders zien dat het evangelie het leven van hun kinderen ten goede verandert.' Het is ook belangrijk dat ouders zien dat hun kinderen hen en hun voorouders eren.

NADRUK OP DE TEMPEL

'Kerkleden benadrukken hun voorgeslacht ook, maar op een andere manier', aldus president Jang Tsung Ting. 'We werken aan onze familiegeschiedenis, sturen namen naar de tempel en doen de verordeningen voor het eeuwig heil van onze voorouders.'

Juan Joei Tsjang, eerste raadgever in het presidium van de ring Tai-tsoeng, had een geweldige ervaring toen hij de verordeningen voor zijn overleden ouders deed. 'Ik bezocht de tempel op dat moment al meer dan dertien jaar', vertelt president Juan 'maar ik had de

Geest nog nooit zo sterk gevoeld als toen ik het werk voor mijn ouders deed. In de verzegelkamer vertegenwoordigde ik mijn vader en mijn vrouw mijn moeder, en we knielden samen voor het altaar. We voelden dat dit het allerbelangrijkste was dat we voor onze ouders konden doen'.

In een toespraak bij de inwijding van de Taipei-tempel in november 1984 merkte president Gordon B. Hinckley op dat de tempel gebouwd was op een stuk grond waar voorheen een gevangenis had gestaan. 'Dit huis,' zei hij 'dat gebouwd is op wat eens gevangenisgrond was, zal de gevangenispoort opendoen voor de doden.' (In R. Lanier Britsch, *From the East: The History of the Latter-day Saints in Asia, 1851–1996* [1998], blz. 292.)

'Sommigen van ons zien overeenkomsten tussen de Chinese manier van aanbedding en de ceremonieën uit het Oude Testament', zegt president Juan Jui Tsjang. 'Een voorbeeld is de traditionele Chinese doorgang met rode deurposten. Dat is te vergelijken met wat de Joden deden voor het Pascha zodat de engel des doods hen voorbij zou gaan. Het Chinese teken voor een boot lijkt op een ark met acht mensen. Misschien is er een verband met de ark in het verhaal van de zondvloed. Chinese heiligdommen en tempels hebben een binnenhof en een voorhof en de Chinezen brengen op soortgelijke wijze offers als de oude Israëlieten. We moeten de mensen laten inzien dat het evangelie de Taiwanese cultuur niet vreemd is, maar iets waarvan we al gedeeltes kennen'.

Ouderling Groberg heeft gezegd: 'De Chinese cultuur kent veel overeenkomsten met het evangelie. In beide ligt de nadruk op waarheid, reinheid, vriendelijkheid, het gezin en andere positieve eigenschappen. De mogelijkheden die dit de kerk biedt, zijn duidelijk, want we hebben te maken met een volk dat al vergelijkbare culturele waarden kent als wij. Het probleem is dat zij over het algemeen het gevoel hebben dat ze het evangelie niet nodig hebben omdat ze in plaats van het evangelie al een zelfde normen- en waardensysteem kennen. Soms hebben ze

HET GELOOF VAN EEN WEDUWE

Toen haar man aan kanker was overleden, moest Soen Hoei Lin gaan werken om voor haar drie dochters te zorgen. Ze maakt het gebouw van

de ring Tai-tsoeng schoon en doet de administratie van een karatedub, maar het gezin heeft het financieel nog steeds moeilijk. 'Dit leven is een tijd om te leren en een tijd van beproevingen', zegt ze. 'Maar God leeft en Hij geeft ons geen beproevingen die we niet kunnen dragen.'

Een vrouwelijke collega van haar man bood aan om regelmatig op de jongste dochter van zuster Soen te passen. 'In ruil daarvoor wilde ik haar over het evangelie vertellen', zegt ze. Daarom gaf ze het gezin een abonnement op de *Liahona* (Chinees), bad voor hen en schreef hun namen op de gebedslijst in de tempel. Een van de kinderen van de collega is een actief lid van de kerk geworden.

Toen zuster Soen en haar man zich voor haar mans dood aan elkaar lieten verzegelen, voelde ze dat God toekeek. 'Ik weet dat ons huwelijk voor eeuwig is en dat ik slechts tijdelijk van mijn man gescheiden ben', zegt ze. Momenteel is ze lid van het ZHV-presidium in haar wijk. □

Links, achtergrond: De Taipei-tempel;
Boven: Taiwanese pioniersechtparen (van links) — Hoe Wei-i en Hoe Joe Mei-hsioe uit de wijk Moe Tsja, in de ring Taipei-West; en uit de wijk Taipei 2, in de ring Taipei-Midden, Liang Joen-sjeng en Liang Woe I-ja en Tsjen Meng-joe en Tsjen Lin Sji-liang.

MET LIEFDE LEIDEN

Tsjen Jien Nien heeft sinds 1994 zitting in de gemeenteraad van Taitoeng. Hij is apotheker van beroep, voormalig gemeentepresident en de eerste heilige der laatste dagen die in Taiwan voor

een openbare functie is gekozen.

'De politiek zit vol voetangels en klemmen. Daarom heb ik de hulp van de Heer echt nodig', aldus broeder Tsjen. 'Sommige politici zijn geneigd om onethisch te handelen, maar het evangelie leert me om de goede weg te bewandelen. Ik bid en ontvang inspiratie zodat ik me aan mijn principes kan vasthouden.'

Vrienden, collega's en journalisten weten van broeder Tsjens lidmaatschap af omdat hij geen alcoholische drank drinkt. In Taiwan worden veel overheidszaken afgehandeld in een bar, club of restaurant onder het genot van wat eten of een drankje.

Op de muur achter broeder Tsjens bureau hangt een grote afbeelding van het Chinese teken voor liefde. 'Ik word gemotiveerd door liefde', zegt broeder Tsjen. 'Ik probeer andere mensen aan te moedigen elkaar met liefde te bejegenen.' □

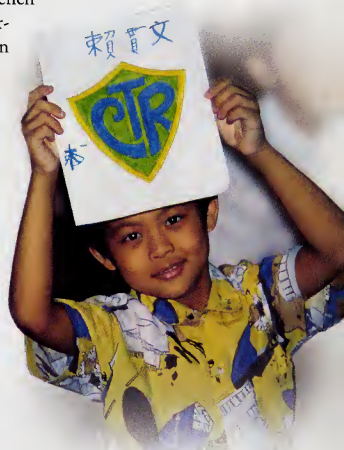
Lai Koean-wen, wijk Taipei 3, ring Taipei-Oost toont vol trots een KGW-embleem met zijn naam erbij.

het gevoel dat westerlingen proberen hun cultuur binnen te dringen met iets dat niet zoveel verschilt van wat zij al eeuwenlang bezitten. De kerk heeft de gelegenheid om hen te leren dat iedere sterveling de Heiland en zijn heilsplan nodig heeft.'

De kerk heeft een sterk en rijp stadium bereikt in Taiwan. Het herstelde evangelie werd er in 1956 voor het eerst gepredikt en het duurde slechts twintig jaar voordat de eerste ring georganiseerd werd. De groei van de kerk gaat gestadig door. Veel Taiwanese vervullen een voltijdzending en zullen als ervaren dienstknechten naar hun eigen wijk of gemeente terugkeren, klaar om de kerk de toekomst in te leiden.

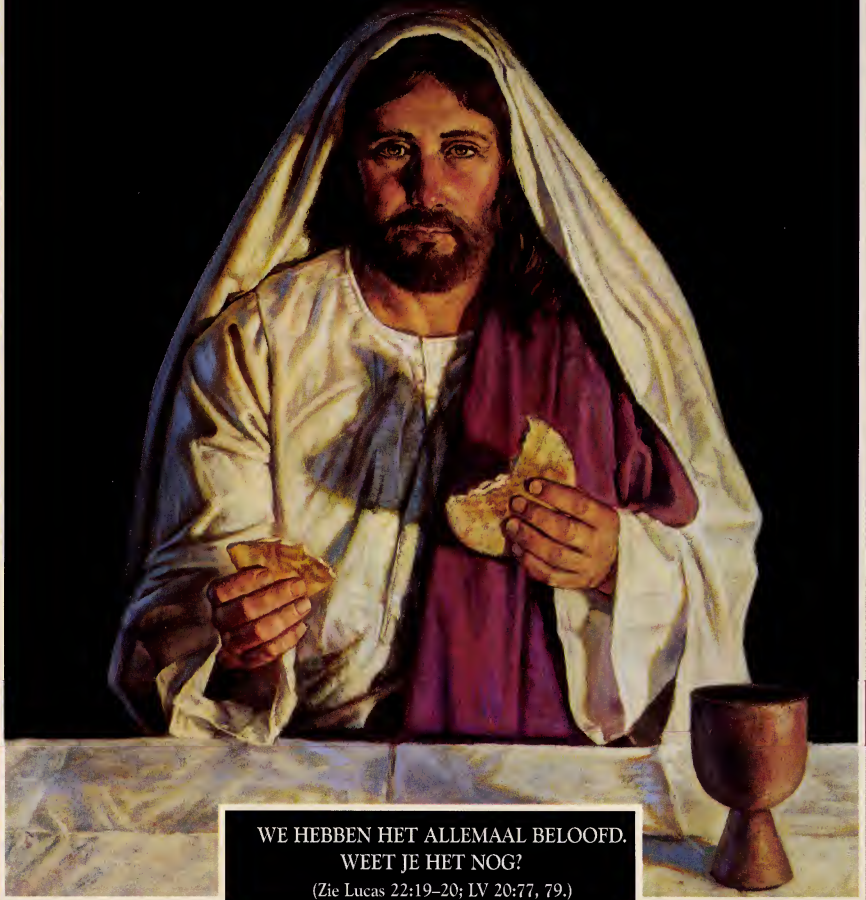
Tsjen Sjoen Tsjoen, voormalig president van het district Hoeh Lien, tekende onlangs een diagram om de vértstreckende gevolgen van zijn doop in 1973 te illustreren. Hij zette zijn naam en die van zijn vrouw in het midden. Vervolgens schreef hij allerlei familieleden en diens familieleden op die lid zijn geworden van de kerk, het priesterschap en hun begiftiging hebben ontvangen, op zending zijn geweest en anderen tot de kerk hebben gebracht en in de tempel zijn verzegeld. In een apart gedeelte van het diagram schreef hij de namen van overledenen op voor wie plaatsvervangend verordeningen zijn verricht. President Tsjen schat dat een hele wijk het gevolg is geweest van zijn doop 26 jaar geleden.

Met de ontelbare evangeliezaadjes die zijn geplant, en de vruchten die dat zal afwerpen, komt het letterlijk 'prachtige eiland' Taiwan geestelijk nog meer tot wasdom naarmate de jaren verstrijken. □

MORMORANDUM

HEM ALTIJD INDACHTIG ZIJN

WE HEBBEN HET ALLEMAAL BELOOFD.
WEET JE HET NOG?

(Zie Lucas 22:19-20; LV 20:77, 79.)

Marissa D. Thompson en Janna Nielsen

JE TALENTEN ONTDEKKEN EN ONTWIKKELEN

Heb je weleens iemand een cadeau gegeven dat niet gewaardeerd of gebruikt werd? Hoe vond je dat? Heb je je wel eens afgevraagd of de Heer zich net zo voelt als wij de talenten die Hij ons heeft gegeven, negeren?

Door de gelijkenis van de talenten in het Nieuwe Testament weten wij dat de Heer van ons verwacht dat wij onze talenten ontdekken, ontwikkelen en gebruiken (zie Matteüs 25:14-29). Als wij de gaven die wij van Hem ontvangen hebben verwaarlozen, zal Hij ons die gaven afnemen. Maar, als wij de talenten die we gekregen hebben ontwikkelen, zal Hij ons met nog meer talenten zegenen.

Het is nooit te laat om je talenten te ontdekken en ontwikkelen. Hier zijn enkele goede ideeën:

FOTOGRAF: STEVE BUNDERSON

GERBUIK INSPIREERENDE HULP- BRONNEN OM VAST TE STELLEN WAT JE AANGEBOREN TALENTEN ZIJN

🍏 Lees je patriarchale zegen en kijk welke aangeboren talenten daarin genoemd worden.

🍏 Bestudeer je familiegeschiedenis en kijk welke talenten je voorouders hadden. Zo'n onderzoek kan je aanwijzingen geven voor jouw aangeboren talenten omdat sommige talenten erfelijk zijn.

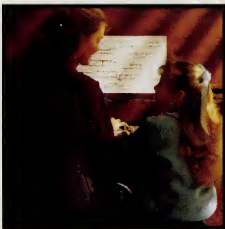
STEEK TIJD IN HET VERVOLMAKEN VAN EEN TALENT OF VAARDIGHEID DIE JE AL BEZIT

🍏 Leer je broertjes en zusjes een liedje dat zij op de gezinsavond kunnen laten horen.

🍏 Teken of kleur met je broertjes of zusjes of met kinderen uit de buurt.

🍏 Bied aan om scheidsrechter of coach te zijn van een sportteam in je omgeving of in de kerk.

🍏 Schrijf een gedicht, artikel of kort verhaal.

FOTOGRAF: CRAIG DIMOND

ILLUSTRATIE: FOTOS: PAT GERBER EN SCOTT WELTY

FOTOGRAFIE: ROBERT CASEY

WEES NIET BANG OM IETS NIEUWS TE PROBEREN

🍏 Kies in het programma van de jongevrouwen, jongemannen of scouts een project dat afwijkt van het soort projecten of het waardengebied dat je meestal kiest.

🍏 Leen een kookboek van de bibliotheek of van een vriend of vriendin en maak iets klaar voor je huisgenoten.

🍏 Volg een cursus — probeer spreekvaardigheid, toneel, koken, bloemschikken, auto-onderhoud, zwemmen of duiken.

🍏 Word lid van of organiseer zelf een sportteam.

🍏 Ga naar de auditie van een koor of een toneeluitvoering op school of in de plaats waar je woont.

FOTOGRAFIE: WELDEN ANDERSEN

BESTUDEER DE BEGINSLEN DIE JE IN DE SCHRIFTEN KUNT VINDEN EN LEEF ERNAAR

🍏 Lees over de eigenschappen van de Heiland, bijvoorbeeld naastenliefde, onzelfzuchtigheid en vergevensgezindheid. Aangezien wij allemaal de capaciteit hebben om uiteindelijk op Hem te lijken, moeten wij ijverig ons best doen om christelijke eigenschappen te ontwikkelen.

🍏 Bid om de hulp van de Heer zodat je je zwakheden in sterke kanten kunt omzetten. Hij heeft die hulp in Ether 12:27 beloofd.

🍏 Onderschat de talenten eerlijkheid, goedheid en vriendelijkheid niet. □

Zegeningen van de tempel: op

‘Wat een geweldige leer van de Heer aan zijn kinderen dat wij eeuwige familiebetrekkingen met grootouders, ouders, kinderen en kleinkinderen kunnen hebben in één eeuwige familieorganisatie.’ (Zie ‘Let us go up to the house of God’, *Ensign*, mei 1982, blz. 54, 59.)

Ouderling Robert D. Hales: ‘Een eeuwige band [komt] niet zomaar tot stand als gevolg van de verordeningen ter verzegeling die we ondergaan in de tempel. Hoe wij ons gedragen in dit leven is bepalend voor wat wij zullen worden in de komende eeuwigheid. Om de zegeningen van de verzegeling die onze hemelse Vader ons gegeven heeft te ontvangen, moeten we de geboden onderhouden en ons dusdanig gedragen dat onze gezinsleden bij ons willen wonen in de eeuwigheid. De gezinsrelaties die wij hier op aarde hebben, zijn weliswaar belangrijk, maar ze zijn veel belangrijker wegens hun uitwerking op de generaties in onze familie in het sterfelijk leven en in de eeuwigheid.’ (‘Het eeuwige gezin’, *De Ster*, januari 1997, blz. 62.)

Ouderling Jeffrey R. Holland: ‘Uiteindelijk hebben wij deze uiterst geruststellende belofte: *De macht die ons in rechtvaardigheid met elkaar verbindt is sterker dan enige kracht — welke kracht dan ook — die zou trachten ons van elkaar te scheiden.* Dat is de macht van de theologie van verbonden en de macht van priesterschapsverordeningen. Dat is de macht van het evangelie van Jezus Christus.’ (Zie ‘Things we have learned — together’, *Ensign*, juni 1986, blz. 32.)

Ouderling M. Russell Ballard: ‘Alle volwassen leden van de kerk [moeten] ernaar streven om de verordeningen van de tempel waardig te zijn. Ze moeten vaststellen wie hun voorouders zijn en de heilige tempelverordeningen voor hen verichten. (. . .)

‘Het sluiten en naleven van heilige verbonden is (. . .) het hoogste, meest vullende feestmaal van het evangelie van Jezus Christus in [het sterfelijk bestaan]; het heeft eeuwige gevolgen.’ (‘Ons vergasten aan de tafel van de Heer’, *De Ster*, juli 1996, blz. 76–77.)

EEN PLEK VAN HEILIGEND DIENSTBETOON

President Thomas S. Monson: ‘Ofschoon tijdelijke obstakels bij ons familieonderzoek misschien onoverkomelijk lijken, zien wij in een ondoordringbaar veld dikwijls, op wonderbaarlijke wijze, een duidelijk pad voor ons. (. . .)

‘De profeet Joseph Smith heeft gezegd: Alles wat wij voor ons eigen heil doen, moet ook voor het heil van onze geliefden gedaan worden, want het heil is voor iedereen hetzelfde.

‘Wij moeten niet verflauwen in goedgevoelen. Als we ooit menen dat ons aandeel in dit werk klein of onbeteknend is, moeten we bedenken dat “de waarde van zielen groot is in Gods ogen” [Leer en Verbonden 18:10]. (. . .) Wanneer wij ons werk doen met geloof, komen wij in aanmerking voor de gewenste zegeningen.’ (‘Struikelblokken, geloof en wonderen’, *De Ster*, juni 1996, blz. 20–21.)

Ouderling Russell M. Nelson: ‘Na zijn kruisdood ging Jezus naar de geestenwereld, waar Hij het zendingswerk organiseerde onder degenen die gestorven waren zonder over het evangelie gehoord te hebben [zie 1 Petrus 4–6; LV 138:10–37]. Het is logisch om te verwachten dat die zielen gedoopt moeten worden. (. . .)

‘Vanaf de dagen van Adam tot aan het midden des tijds werden tempelverordeningen alleen verricht voor de levenden. Verordeningen voor de doden moesten wachten op de verzoening en de nasterfelijke bediening van de Heiland [zie LV 138:18–37].’ (‘De geest van Elia’, *De Ster*, januari 1995, blz. 77–78.)

Ouderling Richard G. Scott: ‘Besluit dat u diegenen die van u afhankelijk zijn, tot zegen zult zijn. En door dat te doen, zult u zelf grote zegeningen ontvangen.

‘Ik beloof u dat de Heer u bij dit werk zal zegenen, want dit is zijn werk, en Hij zal uw gebedvolle inspanningen sturen zodat uw voorouders de verordeningen en verbonden zullen ontvangen. (. . .)

‘Door ons werk in de tempels op aarde, met het gezag

dat door de Heiland gedelegeerd is, ontvangen onze voorouders de verlossende verordeningen die de weg naar het eeuwige leven voor hen ontsluiten.' ('Verlossing: oogst van liefde', *De Ster*, januari 1991, blz. 5-6.)

Ouderling Dallin H. Oaks: 'Tempelwerk en familiegeschiedenis zijn veelomvattend. Wij behoren de leden aan te moedigen onder gebed datgene uit te kiezen wat zij kunnen doen onder hun huidige omstandigheden en in hun huidige kerkroeping. (. . .)

'Er kunnen familieorganisaties gevormd worden, familieprojecten gepland, er zijn harten die geraakt kunnen worden, gebeden die uitgesproken kunnen worden, leerstellingen die onderwezen kunnen worden, er zijn gevegens van familieleden, overleden of in leven, die opgezocht kunnen worden; u kunt een tempelaanbeveling ontvangen, u kunt een tempel bezoeken, verbonden sluiten en verordeningen ontvangen.' ('In wijsheid en orde', *De Ster*, december 1989, blz. 23.)

EEN PLEK VAN PERSOONLIJKE ZEGENINGEN

President James E. Faust: '[Wij geloven] in de gave van gezondmaking. Voor mij houdt deze gave zowel lichamelijke als geestelijke gezondmaking in. De Geest brengt vrede in ons hart. (. . .)

'De Heer heeft ons vele manieren gegeven waarop wij deze genezende invloed kunnen ontvangen. Ik ben dankbaar dat de Heer het tempelwerk op aarde heeft ingesteld. (. . .) Onze tempels bieden ons een heilig toevluchtsoord waar wij vele van onze wereldse zorgen ter zijde kunnen leggen. De tempel is een plaats van vrede en rust. In deze heiligdommen "geneest [de Here] het gebroken hart, en verbindt hun wonden" [zie Psalmen 147:3].' (zie 'Geestelijke genezing', *De Ster*, juli 1992, blz. 7.)

Ouderling David B. Haight: 'De tempel is de plaats waar zij die Hij heeft gekozen met macht van omhoog worden begiftigd — een macht die ons in staat stelt onze gaven en bekwaamheden verstandiger en

doeltreffender te gebruiken, teneinde Gods doelstellingen in ons eigen leven en in dat van onze geliefden te verwezenlijken. (. . .)

'Kom als goed lid geregeld naar de tempel. U zult niet enkel de overledenen tot zegen zijn, maar eveneens vrijelijk de beloofde persoonlijke openbaring kunnen genieten die uw leven zal zegenen met macht, kennis, licht, schoonheid en waarheid van omhoog, die u en uw nakomelingen naar het eeuwige leven zullen leiden.' ('Kom naar het huis des Heren', *De Ster*, juli 1992, blz. 15.)

Ouderling Joseph B. Wirthlin: 'Het huis des Heren is een plaats waar we het wereldse kunnen ontvluchten en ons leven in eeuwig perspectief kunnen zien.

We kunnen nadenken over instructies en verbonden die ons meer inzicht geven in het heilsplan en de oneindige liefde van onze hemelse Vader voor zijn kinderen. We kunnen onze relatie tot God, de eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, overpeinen. (. . .)

'Geregeld tempelwerk kan geestelijke kracht schenken. Het kan een anker in het dagelijkse leven zijn, een bron van leiding, bescherming, geborgenheid, gemoedsrust en openbaring.' ('Het goede nastreven', *De Ster*, juli 1992, blz. 80-81.)

Ouderling Neal A. Maxwell: 'Als wij (. . .) onze verbonden nakomen, zullen die onze geestelijke veiligheid garanderen.' ('Wie overwint . . . gelijk ook Ik heb overwonnen', *De Ster*, juli 1987, blz. 64.)

'Laat de winden en stormen maar over deze trouwe heiligen komen; zij zullen de wereld overwinnen — niet andersom. Anderen zullen struikelen; zij niet! Laat anderen maar pruilen en twijfelen; zij niet! Laat sommigen luidrechtig spotten met de tempel; zij zullen rustig naar de tempels samenstromen om het werk te doen van Hem wiens huis het is!' (Zie 'Shine as lights in the world', *Ensign*, mei 1983, blz. 11.) □

EEN TEMPEL

BEZOEKER

Tamara Leatham Bailey

ILLUSTRATOR: DILLEN MARSH

Wie had ooit gedacht dat een beslissing die ik op mijn elfde jaar nam van invloed zou zijn op de rest van mijn leven?

In die tijd gingen mijn ouders maar zelden met ons naar de kerk. Maar mijn broer en ik bezochten het jeugdwerk. Mijn lerares zei toen tijdens een les over het tempelhuwelijk: 'Je moet nu beslissen dat je in de tempel zult trouwen. Je moet dat niet uitstellen. Neem vandaag een besluit.' Voor zover ik mij herinner, was dat de eerste keer dat ik de Geest voelde en ik besloot, op dat moment, dat het mijn doel was om in de tempel te trouwen.

Het leven ging enige tijd zo door. Ik ging zelden naar de kerk, maar mijn denken was veranderd. Ik geloofde dat ik eens naar de tempel zou gaan.

Na verloop van tijd werden andere beslissingen door dat besluit geraakt. Toen ik veertien was concludeerde ik dat iemand die van plan is naar de tempel te gaan ook het seminarie moet volgen. En zo werd ik een seminariecursisst.

Mijn vriendinnen van het seminarie gingen naar de jongevrouwenactiviteiten, dus begon ik die ook bij

te wonen. Ik meende dat je je beter op tempelbezoek zou kunnen voorbereiden door de jongevrouwenonderscheiding te verdienen. Omdat ik pas op latere leeftijd actief was geworden, was dat niet gemakkelijk, maar met een geweldige leidster samen stelde ik extra doelen om het nog te halen.

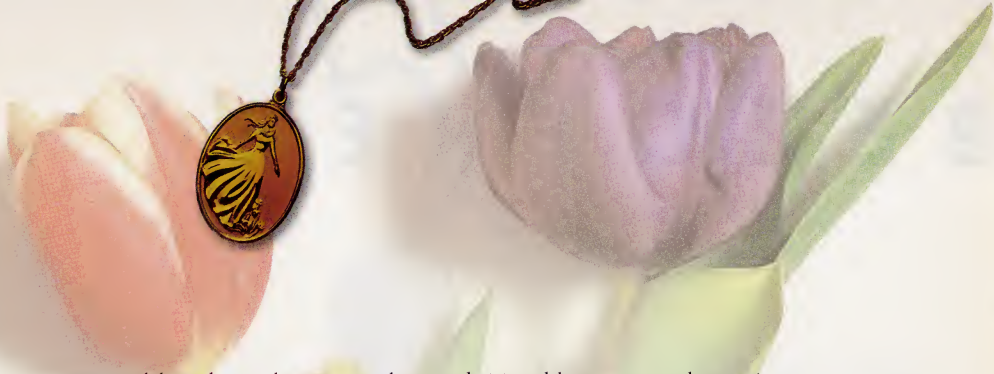
Een van mijn doelen was 100% kerkbezoek gedurende een maand. Mijn ouders zover krijgen dat ze mij elke week brachten, viel niet mee. Soms haalde ik mijn zusje over om met mij mee te gaan zodat ik er niet alleen hoefde te zijn. Door dat doel werd ik een kerkganger.

Ik maakte ook fouten, heel veel zelfs. Soms raakte ik ontmoedigd en dacht dat mijn tempeldroom nooit uit zou komen. Mijn liefdevolle bisschop hielp me, sprak met me over bekering en bemoedigde me zodat ik vastbesloten was vol te houden. Hij herinnerde me eraan dat naar de tempel gaan iedere inspanning en elk offer waard was, hoe moeilijk ook.

Mijn zestiende verjaardag bracht nieuwe beslissingen met zich mee. Een van mijn zondagsschoolleraars had gezegd: 'Je trouwt met iemand met wie je uitgaat. Zorg dat je uitgaat

Naar de kerk gaan, naar het seminarie gaan, met de juiste mensen uitgaan — dat alles bracht me waar ik zijn wilde.

met iemand die in de tempel met je kan trouwen.' Die raad nam ik heel serieus en vroeg mij bij iedere vriendschap af: 'Is dit iemand met wie ik naar de tempel zou kunnen gaan?' Soms was het antwoord ontkennend. Toch bleef ik bij mijn besluit totdat ik de juiste persoon

vond om op de juiste plek mee te trouwen.

Mijn ouders steunden me in al mijn beslissingen. Mijn vader en moeder stonden op de dag dat ik mijn jongevrouwenmedaillon ontving naast mij op het podium. Zij waren aanwezig bij de diploma-uitreiking

en de zegeningen zou ontvangen waarover ik gehoord had en waarnaar ik had uitgezien. Het standbeeld van de engel Moroni, dat in de vroege ochtendzon op de spits van de tempel schitterde, scheen mijn vreugde aan de wereld bekend te maken. Ik kuste mijn ouders ten afscheid en ging naar binnen.

Als ik mijn beslissing waar ik zou trouwen had uitgesteld, zou het te moeilijk zijn geweest om mijn ouders buiten achter te laten en in de tempel te trouwen. Dan zou mijn getuigenis van het evangelie, van het belang van de tempel en van de noodzaak van eeuwige verbonden niet sterk genoeg zijn geweest. Misschien was ik wel nooit in de gelegenheid geweest óm te beslissen. Leidsters, bisschoppen en vrienden hadden me geholpen. Mijn ouders en de andere gezinsleden hadden me gesteund. Maar ik zou het nooit gehaald hebben als ik niet aanvankelijk al had *besloten* dat ik in de tempel zou trouwen.

In de tempel kwam ik meer te weten van het plan van mijn hemelse Vader voor mij. Ik ontdekte dat ik helemaal nog niet het einddoel had bereikt. Ik had slechts één stap voorwaarts genomen. Dus *besloot* ik op dat moment dat ik mijn tempelverbonden zou naleven, hoe moeilijk dat ook zou zijn. Ik *besloot* dat ik eens terug zou keren naar mijn Vader in de hemel om bij Hem te wonen. □

Ik had het nooit gehaald als ik niet aanvankelijk al besloten had dat ik een tempelbezoeker was.

van het seminarie. Ze gingen mee toen ik mijn patriarchale zegen ontving en steunden me toen ik aan het Ricks College studeerde.

Ze waren allebei bij me op de dag dat ik naar de deur van de tempel liep. Eindelijk had ik het punt bereikt waarop ik de tempel zou betreden

Carl Heinrich Bloch, De verheerlijking

'En (. . .) Jezus [nam] Petrus en Jakobus en zijn broeder Johannes mede en Hij leidde hen een hoge berg op, in de eenzaamheid. En zijn gedaante veranderde voor hun ogen en zijn gelaat straalde gelijk de zon (. . .). En zie, hun verschenen Mozes en Elia, die met Hem spraken' (Matteüs 17:1-3). Geplaatst met toestemming van het nationaal historisch museum te Frederiksborg, Hillerød (Denemarken).

**Het Chinese teken voor liefde is een
symbool voor de gevoelens van de heiligen in
Taiwan voor de Heer, voor elkaar en voor het
evangelie van Jezus Christus. Zie 'Taiwan:
vier decennia van geloof', blz. 28.**

DUTCH

4 02999 85120 3